

UZ

UNIwersytet Zielonogórski

ISSN 1644-7867

ESIECZNA WIEDZA I WYCHOWANIE

2016

15 LAT

UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

W 2001 roku w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego powstał Uniwersytet Zielonogórski. W ciągu 15 lat uczelnia wyraźnie wpisała się w świadomość mieszkańców miasta i regionu, wypracowała sobie miejsce wśród uczelni polskich, a wraz z nią wzrosło pokolenie, dla którego uniwersytet w Zielonej Górze był od zawsze. W związku z Jubileuszem powstaje monografia zielonogórskiej uczelni, której autorem jest prof. dr hab. Dariusz Dolański z Instytutu Historii UZ.

Poniżej fragment ze wstępu:

(...) Opracowanie to nie jest pierwszą książką poświęconą Uniwersytetowi Zielonogórskiemu. Z okazji dziesięciolecia uczelni ówczesny rektor prof. dr hab. Czesław Osękowski powierzył mi przygotowanie książki, która nosiła tytuł *Zielonogórska droga do uniwersytetu* (Zielona Góra 2011, wyd. II popr. i uzup. 2012), niniejsze opracowanie, którego inicjatorem jest prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński jest w pewnym sensie jego kontynuacją, ale też zupełnie na nowo rozkłada akcenty między przeszłością a teraźniejszością. Wszyscy czytelnicy, którzy chcieliby sięgnąć do bardziej szczegółowej wiedzy o czasach przed 2001 rokiem znajdą ją w książce na dziesięciolecie zarówno w odniesieniu do całości środowiska naukowego w Zielonej Górze, jak i poszczególnych wydziałów uniwersytetu. Ta książka nawiązując do historii PZ i WSP, przedstawia przede wszystkim to co działo się w ciągu ostatnich piętnastu lat: proces integracji uczelni, jej rozwój i znaczenie w dla miasta i regionu. Czas, który upłynął od 2001 roku pozwala na dokonanie pierwszych podsumowań w zakresie dorobku własnego uczelni, który rodził się w warunkach integracji odmiennych w charakterze dotychczasowych zielonogórskich szkół wyższych, co z jednej strony stanowiło swoją trudność, a z drugiej dawało potencjał do poszukiwań nowych rozwiązań, tworzenia nowych kierunków studiów i włączania się do badań w coraz to nowych obszarach. Wystarczy tylko wspomnieć, że na Uniwersytecie Zielonogórskim poszerzono badania i kształcenie o nauki biologiczne, prawne, medyczne, ekonomię i psychologię.

Niniejsza praca pokazuje instytucjonalny rozwój uczelni, ukazuje ludzi, którzy nadawali jemu rytm, dokumentuje wydarzenia życia naukowego, kulturalnego i sportowego. Składa się ona z pięciu części. Część pierwsza mówi o przeszłości i teraźniejszości uniwersytetu, wskazując na jego genezę, rozwój i ukazując, w formie kalendarium najważniejsze wydarzenia w jego piętnastoletniej historii. Część druga to krótka charakterystyka rozwoju wszystkich wydziałów po 2001 roku, do których dodany został także opis uniwersyteckiej biblioteki. Trzecia część koncentruje się na ludziach, którzy jako dziekani, prorektorzy i rektorzy tworzyli uniwersytet, wyznaczali kierunki jego rozwoju. Zawiera ona w układzie alfabetycznym ich krótkie biografie. Część czwarta, to obraz uczelni w fotografii, ukazujący różne aspekty jej funkcjonowania, rozpoczynająca się zdjęciami z inauguracji roku akademickiego, a kończąca się wspomnieniem z różnych absolutorii kończących roczny cykl życia uczelni. W końcu część piąta jest dopełnieniem kronikarskiego obowiązku, ukazując strukturalne zmiany w uczelni do poziomu instytutów. W sytuacjach, gdy w strukturze wydziałów funkcjonowały instytuty i katedry, te ostatnie zostały także odnotowane. (...)

Dariusz Dolański

15 lat temu, 1 października 2001 r. odbyła się pierwsza inauguracja roku akademickiego na Uniwersytecie Zielonogórskim. Pierwszym rektorem uczelni powstałej z połączenia Wyższej Szkoły Pedagogicznej i Politechniki Zielonogórskiej został prof. dr hab. Michał Kisielewicz, a jej struktura przypominała strukturę uczelni amerykańskiej - tworzyły ją 3 szkoły: Szkoła Nauk Humanistycznych i Społecznych, Szkoła Nauk Technicznych oraz Szkoła Nauk Ścisłych i Ekonomicznych. Szybko jednak zrezygnowano z tego podziału.

UZ liczył wtedy 8 wydziałów, pracowało ponad 1100 nauczycieli akademickich, a ponad 23 tys. studentów kształciło się na 23 kierunki studiów. 7 uprawnień do doktoryzowania i 2 prawa do nadawania stopnia doktora habilitowanego, to początkowy potencjał naukowy jaki wniosły Uniwersytetowi w „posagu” dwie macierzyste uczelnie.

Przez te 15 lat bywało bardzo różnie. Uniwersytet miał większe i mniejsze problemy, jak chociażby z integracją pracowników i studentów - przez wiele lat na uczelni byliśmy MY i ONI, a studentom trudno się było przyzwyczaić, że nie studiują już na WSP czy Politechnice. Mieszkańcy miasta również na co dzień operowali tymi nazwami. Dziś jesteśmy już tylko MY, studenci nie mają wątpliwości na jakiej uczelni studiują, a Uniwersytet wrósł w organizm miasta i stał się jego integralną częścią.

Problemem nękaącym UZ przez wiele lat był też wprowadzony w 2005 r. nową ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym obowiązek dla uniwersytetów tzw. klasycznych, posiadania 9 uprawnień do doktoryzowania w ściśle określonych dyscyplinach. W przeciwnym razie uniwersytet miał zostać przekształcony w tzw. uniwersytet przymiotnikowy (np. humanistyczny czy techniczny). Uniwersytetom nieposiadającym tych uprawnień wyznaczono czas do 2010 r. na uzupełnienie. Na UZ stworzyła się sytuacja niezrozumiała dla „zwykłego” Kowalskiego: mieliśmy wtedy 12 uprawnień do doktoryzowania, potrzebowaliśmy 9, ale brakowało nam 2. Niestety dwóch z nauk przyrodniczych, a my wtedy nie prowadziliśmy nawet takich kierunków. Władze uczelni położyły w tym czasie duży nacisk na rozwój tych dyscyplin, czego konsekwencją było utworzenie Wydziału Nauk Biologicznych z odpowiednimi kierunkami. Nie było jednak szans na zmieszczenie się w czasie. Na szczęście UZ nie był jedynym w kraju uniwersytetem, który stanął przed tym problemem. Stworzone przez ówczesnych rektorów i parlamentarzystów swoiste lobby doprowadziło do nowelizacji tego zapisu w ustawie i uczelnie dostały czas do czerwca 2016 r. Przy okazji zmieniono też liczbę i zakres wymaganych dyscyplin. Uniwersytet Zielonogórski nie potrzebował aż tyle czasu. Już w 2013 r. uzyskaliśmy ostatnie z wymaganych uprawnień (ochrona środowiska) i od tego czasu ze spokojem możemy inwestować w rozwój kolejnych dyscyplin naukowych. A już tak całkiem na marginesie - ponieważ w dalszym ciągu nie wszystkie uniwersytety spełniają ustawowy wymóg, w czerwcu br. ponownie przedłużono termin - tym razem do 2020 r.

Dziś, pomimo dużych problemów finansowych, które dotykają nas od samego początku, Uniwersytet Zielonogórski jest uczelnią prężnie się rozwijającą. Biorąc pod uwagę inwestycje, to tylko w ciągu minionych 15 lat wybudowane zostały siedziby dwóch Wydziałów: Budownictwa, Archi-

tektury i Inżynierii Środowiska oraz Nauk Biologicznych. Siedziby dwóch kolejnych Wydziałów: Mechanicznego oraz Informatyki. Elektrotechniki i Automatyki zostały gruntownie zmodernizowane. Gruntowną modernizację przeszedł też DS. Wcześniak, a w centrum Kampusu B stanął gmach nowej Biblioteki Uniwersyteckiej. Reprezentacyjna siedziba Rektoratu w centrum Zielonej Góry, to także obiekt, którym możemy się dziś chwalić. Nie można pominąć największej uniwersyteckiej inwestycji - Parku Naukowo-Technologicznego w Nowym Kisielinie. Wszystko to nie byłoby możliwe, gdyby nie fundusze unijne i wsparcie przede wszystkim władz samorządowych miasta i województwa. Bardzo aktywnie na rzecz Uniwersytetu działają też lubuscy parlamentarzyści, niezależnie od opcji politycznej.

UZ przez ostatnie 15 lat inwestował nie tylko w budynki.

Dziś Uniwersytet Zielonogórski to: 12 wydziałów, 63 kierunki kształcenia - w tym 18 kierunków inżynierskich, 19 uprawnień do nadawania stopnia doktora: *astronomia, automatyka i robotyka, biologia, budowa i eksploatacja maszyn, budownictwo, elektrotechnika, filozofia, fizyka, historia, informatyka, inżynieria środowiska, inżynieria produkcji, językoznawstwo, literaturoznawstwo, matematyka, nauki o zarządzaniu, ochrona środowiska, pedagogika, socjologia* oraz 6 uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego: *astronomia, budownictwo, elektrotechnika, fizyka, historia, matematyka*, 1600 pracowników z czego prawie 900 to pracownicy naukowci i 13 tys. studentów.

Tutaj za największe osiągnięcie możemy chyba uznać dwa ostatnio utworzone wydziały: Wydział Prawa i Administracji w 2014 r. i Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu w 2015 r. Dziś już nikt nam nie powie, że „uniwersytet bez prawa, to nie uniwersytet”. I chociaż nie ma obowiązku kształcenia na tym kierunku, to jednak prestiż jaki uczelnia zyskuje dzięki prowadzeniu takich kierunków jak: prawo, psychologia, dziennikarstwo czy kulturoznawstwo jest nie do przecenienia.

Odrębna historia to kierunek lekarski, na który pierwszą rekrutację przeprowadzono rok temu. Prace nad utworzeniem medycyny na UZ trwały wiele lat i kosztowały wiele wysiłku. Lobby uczelni medycznych niechętnie patrzyło na tworzenie kierunku lekarskiego na uczelni niemedycznej. Pokonaliśmy jednak wszystkie przeszkody i ruszyliśmy, choć przed nami jest ich jeszcze wiele do pokonania, jak np. przekształcenie szpitala klinicznego w uniwersytecki. Ale przecież nie ma nigdzie w ustawach zapisu, że ma być łatwo.

Medycyna i prawo na Uniwersytecie Zielonogórskim stały się faktem i tym samym do bardzo szerokiego spectrum dyscyplin - od nauk humanistycznych, technicznych, ścisłych, ekonomicznych poprzez artystyczne, społeczne, biologiczne - dołączyły prawne i medyczne.

Nie jest łatwo w krótkim tekście zawrzeć 15-letnią historię tak ogromnej instytucji jaką jest Uniwersytet. Dlatego wszystkich zainteresowanych szczegółami, odsyłam na stronę internetową UZ, gdzie miesiąc po miesiącu, rok po roku została przedstawiona historia Uniwersytetu Zielonogórskiego:

<http://www.infoserwis.uz.zgora.pl/index.php?15-lat-uniwersytetu-zielonogorskiego>

Ewa Sapeńko

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 29 czerwca 2016 r. podjął następujące uchwały:

Nr 578 w sprawie podziału zysku netto z lat ubiegłych wykazanego w sprawozdaniu finansowym Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2015 r.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 578 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 579 w sprawie podziału zysku netto Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2015 rok.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 579 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 580 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego za 2015 rok.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 580 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 581 w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego za rok 2015.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 581 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 582 w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego na rok 2016.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 582 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 583 zmieniająca uchwałę nr 115 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 583 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 584 w sprawie uchwalenia budżetu na rok 2016.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 584 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 585 w sprawie przyjęcia prognozy wybranych elementów planu finansowego Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2017-2020.

W głosowaniu oddano 35 ważnych głosów, z czego:

- za przyjęciem uchwały głosowało 34 członków,
- przeciw przyjęciu uchwały głosowało 0 członków,
- wstrzymał się 1 członek.

Nr 586 w sprawie utworzenia na Wydziale Humanistycznym studiów podyplomowych „Coaching transformacyj-

ny” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 586 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 587 w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych „Prawo energetyczne” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 587 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 588 w sprawie utworzenia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania studiów podyplomowych „Logistyka” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 588 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 589 w sprawie utworzenia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania studiów podyplomowych „Transport i spedycja” i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 589 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 590 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 590 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 591 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Prawa i Administracji.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 591 z dn. 29.06.2016 r.

Nr 592 w sprawie wyrażenia zgody na odpłatne zbycie nieruchomości położonej w Zielonej Górze - Nowym Kisielinie.

W głosowaniu oddano 35 ważnych głosów, z czego:

- za przyjęciem uchwały głosowało 34 członków,
- przeciw przyjęciu uchwały głosowało 0 członków,
- wstrzymał się 1 członek.

Nr 593 w sprawie wyrażenia zgody na odpłatne zbycie nieruchomości położonych w Zielonej Górze przy ul. Wyszynskiego 19 A.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 593 z dn. 29.06.2016 r.

Treść uchwał dostępna na stronie internetowej UZ pod adresem: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 36 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia wyższe w roku akademickim 2016/2017.

Nr 37 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie w roku akademickim 2016/2017.

Nr 38 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Pionu Rektora i Pionu Kanclerza oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 39 z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 40 z dnia 31 maja 2016 r. zmieniające zarządzenie nr 38 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 kwiet-

nia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne.

Nr 41 z dnia 7 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie nr 69 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 października 2015 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2015/2016.

Nr 42 z dnia 14 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie nr 20 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 43 z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie wysokości opłat za postępowanie związane z przyjęciem na studia wyższe w roku akademickim 2016/2017.

Nr 44 z dnia 24 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie nr 98 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie ustalenia dni wolnych od pracy w 2016 r. dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

Nr 46 z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

Nr 47 z dnia 29 czerwca 2016 r. w sprawie w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Prawa i Administracji.

Nr 48 z dnia 05 lipca 2016 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 49 z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu realizacji prac zleconych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 50 z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie wysokości kosztów pośrednich (narzutów) i odpisów ogólnouczelnianych.

Nr 51 z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie wprowadzenia Instrukcji w sprawie trybu i zasad postępowania ze zbędnymi lub zużytymi składnikami majątku ruchomego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 52 z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie powołania Komisji opiniodawczo-likwidacyjnej w zakresie wyposażenia i środków trwałych innych niż aparatura naukowo-badawcza.

Nr 53 z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie powołania Komisji opiniodawczo-likwidacyjnej ds. aparatury i urządzeń naukowo-badawczych.

Nr 54 z dnia 13 lipca 2016 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2016/2017.

Nr 55 z dnia 19 lipca 2016 r. zmieniające zarządzenie nr 31 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie limitów przyjęć na studia wyższe w roku akademickim 2016/2017.

Treść zarządzeń dostępna na stronie internetowej UZ pod adresem: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

Daria Korona
Biuo Prawne

SKŁAD SENATU UNIwersytetu Zielonogórskiego NA KADENCJĘ 2016/2020

Rektor i prorektorzy	
prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński	Rektor
prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski	Prorektor ds. Studenckich
prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ	Prorektor ds. Rozwoju
prof. dr hab. Giorgi Melikidze	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
Dziekani	
dr hab. inż. Barbara Literska, prof. UZ	Wydział Artystyczny
dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż. Piotr Kutyk, prof. UZ	Wydział Ekonomii i Zarządzania
prof. dr hab. Andrzej Drzewiński	Wydział Fizyki i Astronomii
dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ	Wydział Humanistyczny
dr hab. Marcin Mrugalski, prof. UZ	Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
dr hab. n. med. Agnieszka Zembroń-Łacny, prof. UZ	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ	Wydział Mechaniczny
prof. dr hab. Beata Gabryś	Wydział Nauk Biologicznych
dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ	Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii
prof. dr hab. Bogusław Banaszak	Wydział Prawa i Administracji

Grupa profesorów i doktorów habilitowanych	
dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ	Wydział Artystyczny
dr hab. Bartłomiej Stankowiak, prof.UZ	Wydział Artystyczny
prof. dr hab. inż. Zofia Sadecka	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż. Maria Mrówczyńska, prof. UZ	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof.UZ	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr hab. Jarosław Kijak, prof.UZ	Wydział Fizyki i Astronomii
dr hab. Jarosław Dudek, prof.UZ	Wydział Humanistyczny
dr hab. Paweł Zimniak, prof.UZ	Wydział Humanistyczny
dr hab. Małgorzata Łuszczuk, prof.UZ	Wydział Humanistyczny
dr hab. Krzysztof Kilian, prof.UZ	Wydział Humanistyczny
prof. dr hab. inż. Józef Korbicz	Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
dr hab. inż. Ryszard Rybski, prof. UZ	Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
dr hab. Ryszard Asienkiewicz, prof. UZ	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
prof. dr hab. Marian Nowak	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
dr hab. inż. Anna Saniuk, prof.UZ	Wydział Mechaniczny
dr hab. Jacek Leluk, prof.UZ	Wydział Nauk Biologicznych
dr hab. Jarosław Bąbka, prof.UZ	Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii
dr hab. Lech Szczegóła, prof.UZ	Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii
dr hab. Hanna Paluszkiewicz, prof.UZ	Wydział Prawa i Administracji
Grupa pozostałych nauczycieli akademickich	
dr Tomasz Grzybowski	Jednostki pozawydziałowe
mgr Mirosława Vierstra	Wydział Artystyczny
dr inż. Gerard Bryś	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
dr Zbigniew Binek	Wydział Ekonomii i Zarządzania
dr Agnieszka Słowikowska	Wydział Fizyki i Astronomii
dr Piotr Krycki	Wydział Humanistyczny
dr inż. Anna Pławiak-Mowna	Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
dr Paweł Jarmużek	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
dr Dorota Głazowska	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
dr inż. Dariusz Michalski	Wydział Mechaniczny
dr Jan Cichocki	Wydział Nauk Biologicznych
dr Dorota Niewiedział	Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii
dr Piotr Mysiak	Wydział Prawa i Administracji
Grupa pracowników niebędących nauczycielami akademickimi	
inż. Franciszek Runiec	
mgr Kazimierz Mazur	
Grupa doktorantów i studentów	
Będkowski Kacper	Wydział Artystyczny
Jurkova Mariia	Wydział Fizyki i Astronomii
Kozłowski Rafał	Wydział Humanistyczny
Wiśniewski Michał	Wydział Mechaniczny
Zajac Kamil	Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii
Zygielewicz Elwira	Wydział Nauk Biologicznych
Kubiak Mateusz	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Czech Konrad	Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
Blinkiewicz Michał	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Patrycja Urbaniak	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Urbański Bartosz	Wydział Prawa i Administracji
Marcin Sikora	Wydział Ekonomii i Zarządzania
	Przedstawiciel doktorantów

NOWE WŁADZE UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO NA LATA 2016-2020

WŁADZE REKTORSKIE

REKTOR UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Prof. dr hab. inż. Tadeusz
Kuczyński

Tadeusz Kuczyński urodził się w 1951 r. we Wrocławiu. W 1976 r. ukończył Wydział Budownictwa Politechniki Wrocławskiej. W roku 2003 uzyskał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. Z zielonogórką uczelnią związany jest od 1999 r. W latach 2002-2008 był dziekanem Wydziału Inżynierii Ładowej i Środowiska, a w 2008-2012 prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Członek Rady Naukowej Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie od lipca 2007 r. do kwietnia 2010 r. Od 2004 r. do 2008 r. przedstawiciel Uniwersytetu Zielonogórskiego w Komitecie Sterującym, a od 2008 r. w Komitecie Zarządzającym 6 polskich uczelni (oprócz UZ są to Politechniki: Gdańska, Śląska, Wrocławska, Krakowska i Akademia Górniczo Hutnicza) oraz Electricite de France (EDF)-Polska i EDF Research and Development. Prezes Zielonogórskiego Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Energii Odnawialnej od czerwca 2007 r. do grudnia 2008 r. Koordynator Zadania 6. Projektu strategicznego NCBiR „Zintegrowany system zmniejszenia eksploatacyjnej energochłonności budynków” w latach 2010-2012. Współkoordynator projektu partnerskiego „Zielona Energia” - FRAME - w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej - POWT Polska-Brandenburgia w latach 2012-2014.

Autor monografii i licznych artykułów z zakresu emisji zanieczyszczeń (głównie związków azotu) i ich wpływu na środowisko, efektywnego kształtowania mikroklimatu w budynkach inwentarskich, inżynierii odnawialnych źródeł energii, etyki środowiska, w tym środowiska zurbanizowanego. W latach 1994-2010 członek Zarządu II Sekcji Technicznej (Budownictwa Rolniczego) Międzynarodowej Organizacji Inżynierii Rolniczej (CIGR). Przedstawiciel Polski w Programie AFANET - SOCRATES w zakresie nauczania bioetyki zwierząt w latach 2001-2004; od 2003 r. udział

w Komitecie Koordynującym Programu. Od 2004 r. udział w Komitecie Koordynującym Programu „Redefining the curricula for the multifunctional rural environment - agriculture, forestry and the rural society” (MRENet); także koordynator Grupy Roboczej WP2a Development of curricula which address the expectations of society - Ethics. Od 2002 r. udział w Komitecie Programowym Sieci Naukowej AGORISK (Eliminowanie rolniczych zagrożeń zdrowia i środowiska). Od 2003 r. do 2008 ekspert w grupach roboczych działających w ramach UNECE CLRTAP TFEIP „Expert Group on Ammonia Abatement” oraz „Expert Panel on Agricultural Emissions”. Ekspert w zakresie energii i środowiska Krajowego Związku Pracodawców - Producentów Trzody Chlewnej od 2005 r. Od marca 2008 r. udział w grupie Task Force Reactive Nitrogen (TFRN-2). Od lutego 2009 r. w UNECE CLRTAP TFEIP Expert Panel on Mitigation of Agricultural Nitrogen. Od grudnia 2008 r. w Standing Committee on Agricultural Research (SCAR) Collaborative Working Group on Agriculture and Energy. Od października 2008 przedstawiciel polskich NGO w pracach w Sewilli nad modyfikacją dokumentu BREF dotyczącego intensywnej produkcji trzody chlewnej i drobiu.

Ma żonę, córkę i trzy wnuczki.

Od 1 września 2012 r. pełni funkcję Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

PROREKTOR DS. STUDENCKICH

Prof. dr hab. Wojciech
Strzyżewski

Wojciech Strzyżewski urodził się i wykształcił w Zielonej Górze. Jest absolwentem historii zielonogórskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Od 1984 r. był zatrudniony w Instytucie Historii WSP. W 1990 r. obronił rozprawę doktorską, a w 1999 r. odbył kolokwium habilitacyjne (w zakresie hi-

storii nowożytniej) na Wydziale Historycznym UAM w Poznaniu. Od 2001 r. profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 2010 r. uzyskał tytuł profesora nauk humanistycznych, w następnym roku został zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego.

W prowadzonych od lat badaniach zajmuje się naukami pomocniczymi historii i dziejami wczesnonowożytnymi XVI-XVIII w. zwłaszcza w zakresie dziejów rodzin szlacheckich.

Jest uznanym w Polsce ekspertem w zakresie heraldyki i sfragistyki. Opracował kilkadziesiąt projektów herbów i flag dla różnych jednostek samorządowych (w tym herbu i flagi województwa lubuskiego). Jest dwukrotnym laureatem laureatem nagrody za najlepszą w Polsce książkę z zakresu heraldyki. W badaniach sfragistycznych zajmuje się pieczęciami szlacheckimi i miejskimi. W prowadzonych badaniach naukowych koncentruje się również na problematyce związanej z historią regionalną zwłaszcza w dziejach Śląska i Ziemi Lubuskiej oraz dziejów miast. Autor i współautor ponad 100 publikacji naukowych w tym siedmiu monografi. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Heraldycznego i niemieckiego Towarzystwa „Herold” w Berlinie.

Wypromował 6 doktorów, był promotorem ponad 100 prac magisterskich. Jest wielokrotnym recenzentem rozpraw habilitacyjnych i doktorskich, projektów badawczych i wydawniczych.

Członek rad programowych i recenzent kilkunastu czasopism naukowych. Od początku pracy zawodowej związany z zielonogórkimi uczelniami najpierw z Wyższą Szkołą Pedagogiczną, następnie Uniwersytetem Zielonogórkim. Pełni szereg funkcji organizacyjnych m.in. kierownika Zakładu Historii XVI-XVIII wieku, zastępcy dyrektora Instytutu Historii, następnie od 2002 r. do 2005 r. dyrektora Instytutu Historii.

W latach 2005-2012 był dziekanem Wydziału Humanistycznego UZ. W kadencji 2012-2016 pełnił funkcje prorektora ds. studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego.

PROREKTOR DS. JAKOŚCI KSZTAŁCENIA

Prof. dr hab. inż. Magdalena
Graczyk

Magdalena Graczyk jest związana z zielonogórkim środowiskiem naukowym od 1975 r., ma za sobą 37-letni okres pracy naukowo-dydaktycznej w zielonogórkich uczelniach - najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej, następnie Politechnice Zielonogórskiej, a od 2001 r. na Uniwersytecie Zielonogórkim. Stopnie naukowe - doktora nauk technicznych (1978 r.) oraz doktora habilitowanego nauk technicznych (1985 r.) uzyskała na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Wrocławskiej. Tam także zostało przeprowadzone postępowanie o nadanie jej tytułu naukowego profesora. Reprezentuje dyscypliny naukowe z pogranicza dwóch

dziedzin - nauk technicznych i ekonomicznych zajmując się inżynierią i ochroną środowiska, oraz ekonomią środowiska i zarządzaniem środowiskowym na poziomie mikroekonomicznym.

Jej dorobek publikacyjny wynosi łącznie 139 pozycji. Jest autorem i współautorem 6 monografi, 24 rozdziałów w wydawnictwach zwartych, 109 artykułów opublikowanych w indeksowanych czasopismach o krajowym i międzynarodowym obiegu. Ponadto jest autorką 2 patentów i ponad 40 prac niepublikowanych (konceptyjnych projektów inżynierskich, ekspertyz i opinii wykonanych na rzecz przemysłu oraz samorządów). Za działalność naukową uzyskała wiele nagród i wyróżnień (m.in. nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodę Fundacji Prof. Goetla, wielokrotnie nagrody JM Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Politechniki Zielonogórskiej oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego). Jest odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi oraz medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Wypromowała 5 doktorów (w tym obszarze także konsekwentnie realizuje swoje zainteresowania naukowe na styku dziedzin - dwóch doktorów wypromowała w naukach technicznych i trzech w naukach ekonomicznych).

Pełniła także wiele funkcji poza Uczelnią (m.in. w latach 1994-1998 - funkcję eksperta w Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko przy Ministrze Środowiska, w latach 1999-2005 - funkcję wiceprzewodniczącej Rady Nadzorczej WFOŚiGW w Zielonej Górze). Jest wieloletnim członkiem Europejskiego Towarzystwa Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych. W kadencji obejmującej lata 2008-2012 pełniła funkcję dziekana Wydziału Ekonomii i Zarządzania, a w obecnej kadencji (2012-2016) pełni funkcję prorektora ds. jakości kształcenia.

PROREKTOR DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

Prof. dr hab. Giorgi Melikidze

Giorgi Melikidze urodził się w 1953 r. w Tbilisi (Gruzja). Studia wyższe w zakresie fizyki ukończył w roku 1975 na Uniwersytecie Stanowym w Tbilisi, gdzie w roku 1984 uzyskał tytuł kandydata nauk matematyczno-fizycznych. Giorgi Melikidze był przez większość swego zawodowego życia związany z Obserwatorium Astrofizycznym w Tbilisi, gdzie w latach 1993-1996 pełnił funkcję zastępcy dyrektora.

Stopień doktora nauk matematyczno-fizycznych uzyskał w 1996 r. w Gruzińskiej Akademii Nauk. Stopień ten został w roku 1998 uznany przez Radę Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego za równorzędny ze stopniem naukowym doktora habilitowanego nauk fizycznych w Rzeczypospolitej Polskiej. 16 marca 2004 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł naukowy profesora nauk fizycznych.

Zainteresowania naukowe Profesora koncentrują się wokół zagadnień fizyki i astrofizyki plazmowej, w szcze-

gólności w zastosowaniu do promieniowania elektromagnetycznego w plazmie magnetosferycznej pulsarów. W tej dyscyplinie G. Melikidze uzyskał duże międzynarodowe uznanie. Na zaproszenie prof. Janusza Gila przyjechał do Zielonej Góry i od 1996 r. związany jest z zielonogórką uczelnią. Początkowo zatrudniony został w Centrum Astronomii Wyższej Szkoły Pedagogicznej, a później w Instytucie Astronomii UZ. Na Uniwersytecie Zielonogórkim pełnił funkcję prodziekana ds. nauki, a w kadencji 2012-2016 dziekana Wydziału Fizyki i Astronomii.

Od momentu przyjazdu do Zielonej Góry Giorgi Melikidze ściśle współpracował z Januszem Gilem, publikując w tym okresie 46 recenzowanych prac (tzw. listy filadelfijskiej). Prace te są wysoko cenione w środowisku naukowym i przelożyły się na międzynarodowe uznanie zielonogórskiego ośrodka fizyki pulsarów. W tym czasie Profesor Melikidze wypromował również 3 doktorów.

Prof. G. Melikidze współpracował z wieloma zagranicznymi instytucjami naukowymi, takimi jak: Instytut Badań Kosmicznych w Moskwie, Instytut Fizyki im. Lebediewa w Moskwie, Ecole Polytechnique w Paryżu oraz Kalifornijski Instytut Technologiczny w Pasadena, USA. Był kierownikiem lub głównym wykonawcą kilkunastu projektów badawczych. w środowisku naukowym i przelożyły się na międzynarodowe uznanie zielonogórskiego ośrodka fizyki pulsarów.

PROREKTOR DS. ROZWOJU

Dr hab. inż. Andrzej Pieczyński,
prof. UZ

Andrzej Pieczyński urodził się w 1953 r. w Strzelnie, woj. Kujawsko-Pomorskie. Studiował w latach 1974 -1978 na Wydziale Elektrycznym w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień naukowy doktora uzyskał w roku 1985 na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej, a habilitację w roku 2004 na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pracę na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze rozpoczął jeszcze jako student V roku w 1977 r. (35 lat pracy w Zielonej Górze). Od 2006 r. pracuje na stanowisku profesora UZ.

Autor lub współautor 2 monografi, 6 rozdziałów w monografiach, 33 artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym oraz krajowym (w tym 6 z tzw. listy filadelfijskiej), 38 artykułów w materiałach konferencji zagranicznych i krajowych, redaktor 3 prac zbiorowych.

Specjalizuje się w dziedzinie sztucznej inteligencji, a w szczególności zastosowaniu logiki rozmytej w systemach ekspertowych oraz modelowaniu i diagnostyce procesów przemysłowych.

Autor wielu recenzji, w tym m. in.:

— 3 recenzje prac doktorskich

— 5 recenzji wydawniczych monografi profesorskich i habilitacyjnych,
— 4 recenzje artykułów w czasopismach o zasięgu międzynarodowym,
— 20 recenzji artykułów w konferencjach zagranicznych i krajowych.

Promotor 6 prac doktorskich w tym jedna obroniona (lipiec 2012).

Członek komitetów naukowych 3 konferencji o zasięgu międzynarodowym. Członek Komisji Cybernetyki Technicznej PAN oraz

— członek Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS),
— członek Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (LTN),
— członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP),
— członek Lubuskiego Towarzystwa na Rzecz Rozwoju Energetyki (LTnRRE).

Dotychczas pełnił funkcje kierownicze:

— kierownik Zakładu Sztucznej Inteligencji w Technice, 1993-1996,
— kierownik Zakładu Inżynierii Systemów, 1996-1999,
— prodziekan ds. studiów zaocznych, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, 2002-2005,
— dziekan, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, 2005-2012,
— prorektor ds. rozwoju, 2012-2016.

W okresie pełnienia przez prof. A. Pieczyńskiego funkcji dziekana na wydziale zrealizowano:

— uzyskanie uprawnień doktryzowania w dyscyplinie automatyka i robotyka,
— przygotowanie 4 wniosków o tytuł,
— przeprowadzenie 8 postępowań nadania stopnia doktora habilitowanego,
— przeprowadzenie 60 procedur nadania stopnia doktora nauk technicznych,
— uzyskanie akredytacji na pełny okres dla kierunków elektronika i telekomunikacja, elektrotechnika,
— uzyskanie akredytacji z wyróżnieniem dla kierunku informatyka na okres 10 lat,
— uruchomienie studiów I i II stopnia na kierunku automatyka i robotyka,
— uruchomienie wraz z Wydziałem Mechanicznym studiów I i II stopnia dla kierunku inżynieria biomedyczna,
— rozwinięcie zakresu studiów III stopnia (doktoranckich) z dyscypliny elektrotechnika na informatyka, elektrotechnika, automatyka i robotyka,
— rozwinięcie międzynarodowej współpracy edukacyjnej i naukowej w ramach Studiów zintegrowanych realizowanych w ramach sieci uczelni europejskich - Niemcy (Technische Hochschule Mittelhessen), Ukraina (Politechnika Lwowska), Estonia (Politechnika w Tallinie), Polska (UZ) oraz Litwa (Uniwersytet Gedymina w Wilnie),
— udział w przygotowaniu założeń i uruchomieniu Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości,
— udział w uruchomieniu Parku Naukowo-Technologicznego poprzez wsparcie udziału pracowników Wydziału w trzech centrach ulokowanych w Parku,
— udział w uruchomieniu projektu Telemedycyna i jego pierwszym etapie Teleradiologia,
— udział w uruchomieniu Parku Technologii i Logistyki Przemysłu Interior w Nowej Soli,
— udział w uruchomieniu Klastra Archiwizacji Cyfrowej w Parku Interior,

udział w budowanym klastrze Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji przy Lubuskim Parku Przemysłowym, udział merytoryczny w przygotowaniu wniosku o uzyskanie środków na modernizację budynku dydaktycznego A-2, realizacja projektu „Zróbmy coś razem”, którego założeniem było rozwinięcie współpracy uniwersytetu z regionalnym przemysłem, nawiązanie współpracy z wieloma przedsiębiorstwami przemysłowymi regionu, nawiązanie współpracy z 5 szpitalami w regionie, w tym z Wojewódzkim Szpitalem w Zielonej Górze, zorganizowanie Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Automatyki i Robotyki, Elektrotechniki, Elektroniki i Informatyki,

WŁADZE DZIEKAŃSKIE

DZIEKAN WYDZIAŁU ARTYSTYCZNEGO

Dr hab. Barbara Literska, prof. UZ

Barbara Literska jest teoretykiem muzyki i muzykologiem. Studia magisterskie w zakresie teorii muzyki ukończyła z wyróżnieniem w 1992 r. na Wydziale Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Stopień doktora nauk humanistycznych w dziedzinie nauk o sztuce otrzymała na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego (2003), a stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce na Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytetu Wrocławskiego (2013).

W Zielonej Górze mieszka i pracuje od 1993 r., najpierw jako asystent w Instytucie Wychowania Muzycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego, następnie adiunkt, a obecnie jako profesor nadzwyczajny w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jej zainteresowania badawcze dotyczą w szczególności recepcji muzyki Fryderyka Chopina oraz dwudziestowiecznej polskiej twórczości kompozytorskiej. Jest autorką dwóch ważnych dla polskiej muzykologii monografii. Za pierwszą z nich pt. *Dziewiętnastowieczne transkrypcje utworów Fryderyka Chopina: aspekty historyczne, teoretyczne i estetyczne* (2004) uzyskała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (nagrodę indywidualną I stopnia). Druga książka pt. *Tadeusz Baird. Kompozytor, dzieło, recepcja* (2012) została zrealizowana w ramach projektu badawczego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2010-2012. Barbara Literska jest także współredaktorką prac zbiorowych, autorką wielu artykułów oraz rozdziałów w monografiach. Aktywnie uczestniczy w kon-

zorganizowanie Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka, zorganizowanie finału Ogólnopolskiej Olimpiady Euro-elektra, współudział w zorganizowaniu okręgowego finału Olimpiady Technicznej NOT, dynamiczne rozwijanie procesu włączania przemysłu do realizacji procesu edukacyjnego studentów wydziału - uruchamianie kolejnych Akademii.

Stan cywilny: żonaty (żona Teresa, dwie córki: Karolina i Honorata oraz dwie wnuczki: Marysia i Michalina). Hobby: majsterkowanie, uprawa ogrodu, historia nowożytna i muzyka poważna.

ferencjach międzynarodowych i ogólnopolskich, działa w zakresie upowszechniania kultury muzycznej (m.in. jako współorganizator koncertów i wystaw, prelegent). Uzupełnieniem jej aktywności naukowej jest działalność organizacyjna na Uniwersytecie, gdzie piastowała funkcje: kierownika Zakładu Teorii Muzyki, zastępcy dyrektora Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej, prodziekana ds. nauki Wydziału Artystycznego. Za osiągnięcia organizacyjne skupiające się wokół zagadnień jakości kształcenia oraz rozwoju i realizacji badań naukowych na Wydziale Artystycznym dwukrotnie otrzymała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (2007, 2012).

Barbara Literska jest członkiem zwyczajnym Sekcji Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich; członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Analizy Muzycznej; członkiem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego; recenzentem czasopisma „Interdisciplinary Studies in Musicology”; członkiem komitetu redakcyjnego „Вестник Кемеровского государственного университета культуры и искусств”. Jest także ekspertem Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz konsultantem Centrum Edukacji Artystycznej w zakresie teorii muzyki. Została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2014).

DZIEKAN WYDZIAŁU BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Dr hab. inż. Andrzej Greinert,
prof. UZ

Andrzej Greinert urodził się w 1965 r. w Szczecinie. Z Zieloną Górą związany jest od roku 1979. Jest absolwentem klasy biologiczno-chemicznej I L.O. w Zielonej Górze. W 1989 r. ukończył kierunek *ogrodnictwo* na Wydziale Ogrodniczym Akademii Rolniczej w Poznaniu, przedstawia-

jąc pracę dyplomową pt. *Możliwość zastosowania osadów ściękowych do nawożenia jednorocznych roślin ozdobnych*. Po studiach pracował jako główny specjalista ds. produkcji ogrodniczej w PGO PGR w Zielonej Górze. W latach 1992-1993 pracował dla duńskiej firmy Vikima Seeds S.A., opracowując nową technologię hydroponicznej uprawy pomidora szklarniowego w warunkach centralnej Ukrainy. W roku 1994 podjął pracę w WSInż. w Zielonej Górze, przechodząc na uczelni zielonogórskiej kolejne szczeble pracownicze. Stopień doktora agronomii uzyskał w 1997 r. na Wydziale Rolniczym AR w Szczecinie na podstawie rozprawy pt. *Wnoszenie glin i itów do gleb piaszczystych skażonych metalami ciężkimi (Pb, Cd, Zn) jako metoda poprawy ich żyzności oraz detoksykacji*. Stopień doktora habilitowanego agronomii w zakresie gleboznawstwa - otrzymał na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa AR w Szczecinie w 2003 r., prezentując pracę pt. *Studia nad glebami obszaru zurbanizowanego Zielonej Góry*.

Badania naukowe prof. A. Greinerta skupiają się na głównych problemach: zjawisk degradacyjnych wobec terenów o różnej funkcjonalności, rekultywacji terenów zdegradowanych, charakterystyki i oceny gleb obszarów miejskich oraz kształtowania terenów zieleni miejskiej, łącząc zagadnienia inżynierii środowiska oraz ochrony i kształtowania środowiska. Jest autorem lub współautorem 188 pozycji bibliograficznych, w tym 9 wydawnictw książkowych, 28 rozdziałów w monografiach i 84 artykułów w czasopismach, promotorem w 4 zakończonych przewodach doktorskich i recenzentem licznych prac przedstawicieli innych ośrodków naukowych.

W latach 2005-2016 był kierownikiem Zakładu Ochrony i Rekultywacji Gruntów w Instytucie Inżynierii Środowiska UZ, w latach 2003-2013 także Zakładu Kształtowania Terenów Zieleni PWSZ w Sulechowie. Był założycielem i redaktorem naczelnym zeszytu naukowego Prace Instytutu Zarządzania i Inżynierii Rolnej PWSZ w Sulechowie - Kształtowanie Terenów Zieleni w latach 2006-2013; jest redaktorem naczelnym czasopisma Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego, seria Inżynieria Środowiska od roku 2008. Od roku 2012 jest przewodniczącym Komisji Degradacji, Ochrony i Rekultywacji Gleb Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Od roku 2015 jest przewodniczącym zespołu ds. rewaloryzacji terenów zielonych w Zielonej Górze przy Prezydencie Miasta. Był i jest członkiem licznych gremiów doradczych i stanowiących, regionalnych i lokalnych, działających w sferach inżynierii i kształtowania środowiska. W latach 2012-2016 pełnił funkcję prodziekana ds. nauki. Za swoje zaangażowanie wielokrotnie był nagradzany Nagrodami Rektorów WSInż. w Zielonej Górze, Politechniki Zielonogórskiej, Uniwersytetu Zielonogórskiego i PWSZ w Sulechowie. Otrzymał także Medal Komisji Edukacji Narodowej i Medal Srebrny za Długoletnią Służbę.

Jego zainteresowania pozazawodowe, to turystyka, urbanistyka i muzyka; regionalista i fan Falubazu.

DZIEKAN WYDZIAŁU EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Dr hab. inż. Piotr Kułyk, prof. UZ

Piotr Kułyk urodził się w 1974 r. w Zielonej Górze. Jest absolwentem kierunku *zarządzanie i marketing* realizowanego na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki na Politechnice Zielonogórskiej. Już w trakcie studiów angażował się zarówno w działalność naukową, jak i organizacyjną, co zaowocowało m.in. uzyskaniem „Srebrnej Odznaki”. Uczestniczył m.in. w organizacji Międzynarodowego Symposium Naukowego Studentów i Młodych Pracowników Nauki, kołach naukowych (m.in. Kole Ekonomicznym). Jako współautor zajął II miejsce w międzynarodowym konkursie na najlepszy referat studencki. Od początku kariery zawodowej związany z zielonogórskim ośrodkiem akademickim. Po ukończeniu studiów w 1999 r. podjął pracę na stanowisku asystenta na Politechnice Zielonogórskiej. Pracę doktorską pt. *Dostosowania rynkowe agrobiznesu w Polsce do potrzeb integracji z Unią Europejską* obronił w 2004 r. na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu) na Wydziale Ekonomii, Zarządzania i Turystyki uzyskując stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii. Następnie został zatrudniony na stanowisku adiunkta na Wydziale Ekonomii i Zarządzania, gdzie pracuje do dziś. W listopadzie 2014 r. decyzją Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie nadano mu stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii, specjalność: ekonomia międzynarodowa, polityka gospodarcza, gospodarka żywnościowa.

Pełnił liczne funkcje organizacyjne m.in. prodziekana ds. studenckich na Wydziale Ekonomii i Zarządzania (w kadencji 2012-2016), założyciela i kierownika Katedry Ekonomii Międzynarodowej, koordynatora z ramienia Uniwersytetu Zielonogórskiego Programu „Nowoczesne Zarządzanie Biznesem z wykorzystaniem informacji finansowych i narzędzi e-gospodarki”, członka Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej (2013-2016), członka Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (2005-2006), przedstawiciela ze strony Wydziału Ekonomii i Zarządzania w projekcie Branżowego Partnerstwa Lokalnego na Rzecz Badań Rynku Pracy, członka Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich (2012-2016). Jest także członkiem Zarządu Stowarzyszenia „Team Building”. Funkcja pełniona społecznie, a celem głównym jest działanie na rzecz rozwoju i edukacji zielonogórskiego środowiska akademickiego. Ponadto jest członkiem Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu oraz Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Uczestniczył w organizacji kilku kolejnych konferencji naukowych z cyklu Nowoczesne Zarządzanie Przedsiębiorstwem.

W dotychczasowej pracy naukowej koncentrował się wokół zagadnień związanych z problematyką oddziaływania

instytucji na procesy alokacji zasobów, w szczególności w obszarze gospodarki żywnościowej, rolą państwa w gospodarce oraz międzynarodowymi stosunkami gospodarczymi. Jest autorem lub współautorem ponad 100 prac naukowych, recenzentem w trzech przewodach doktorskich, a także recenzentem trzech monografii przedłożonych jako prace habilitacyjne, w przypadku których postępowania zakończyły się nadaniem stopnia doktora habilitowanego. Był promotorem ponad stu prac licencjackich i magisterskich. Uczestniczył w sześciu projektach unijnych oraz w realizacji grantu ze środków Narodowego Centrum Nauki. Jest recenzentem m.in. w czasopiśmie: *Ekonomista*, *Przegląd Organizacyjny*, *Management*, *Economic Science for Rural Development*, *Journal of Agribusiness and Rural Development*.

Za swoją działalność naukową był wielokrotnie nagradzany - otrzymał m.in. 5 nagród Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (4 indywidualne i jedną zespołową) oraz nagrodę zespołową I stopnia Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Ma żonę i córkę.

DZIEKAN WYDZIAŁU FIZYKI I ASTRONOMII

Prof. dr hab. Andrzej Drzewiński

Andrzej Drzewiński urodził się 16 października 1959 r. we Wrocławiu, gdzie odbył studia wyższe w latach 1978-1983 na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego na kierunku *fizyka nienauczycielska*. W roku 1983, po obronie pracy magisterskiej pt. *Rozwiązania solitonowe równania Painleve IV*, otrzymał tytuł zawodowy magistra fizyki. W roku 1991 po obronie pracy pt. *Zachowanie krytyczne w kwantowych spinowych modelach sieciowych* przed Radą Naukową Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, otrzymał stopień doktora nauk fizycznych. W roku 2001 przedłożył Radzie Naukowej INTiBS PAN dysertację habilitacyjną pt. *Wpływ zewnętrznego pola na własności krytyczne układów typu Isinga w ograniczonej geometrii*, otrzymując po kolokwium habilitacyjnym stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych. Tytuł naukowy profesora nauk fizycznych otrzymał w 2010 r.

W latach 1987-2003 był pracownikiem Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, następnie został zatrudniony w Instytucie Matematyki i Informatyki Politechniki Częstochowskiej, a od 2007 r. pracuje w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Jego dotychczasowa tematyka badań naukowych koncentrowała się wokół różnych zagadnień wchodzących w zakres zainteresowań fizyki statystycznej: zjawiska krytyczne w układach ze znaczącym udziałem powierzchni, transport makrocząstek poprzez błony biologiczne, statyczne i dynamiczne własności magnetyków molekularnych, przewodnictwo protonowe w kryształach czy wpływ domieszki jonami ziem rzadkich na własności materiałów luminoforowych.

Dorobek naukowy (index Hirscha = 12) to 80 artykułów opublikowanych w pismach o zasięgu międzynarodowym przy współpracy z ośrodkami w Holandii, Belgii, Wielkiej Brytanii, Niemczech, Stanach Zjednoczonych, Słowacji, Włoszech oraz Polsce. Andrzej Drzewiński był kierownikiem trzech grantów własnych oraz dwóch promotorskich, wypromował czworo doktorów oraz dwunastu magistrów i licencjatów, był recenzentem rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, sporządził liczne recenzje artykułów (m.in. dla *Physical Review Letters*, *Physical Review E*, *Physica A*) oraz wniosków projektów badawczych MNiSW. Kilukrotnie był zapraszany na konferencje i szkoły naukowe jako wykładowca (m.in. na Letnią Szkołę Fizyki organizowaną przez Sun Yat-sen University w Guangzhou (Chiny) w 2015 r.).

Andrzej Drzewiński udziela się również aktywnie na niwie popularyzacji nauki (m.in. M. Oramus przeprowadził z nim wywiad zatytułowany „Wielki plac budowy”, który ukazał się w „Wiedzy i Życiu” nr 04/2014). Za cykl publikacji popularnonaukowych w „Młodym Techniku” otrzymał w 1987 r. nagrodę „Magnum Trophaeum”. Z kolei nagrodę Polskiego Towarzystwa Fizycznego za popularyzację fizyki otrzymał wspólnie z Jackiem Wojtkiewiczem w 1995 r. za książkę *Opowieści z historii fizyki* (Wydawnictwo Naukowe PWN 1995, 2001). W ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki, Festiwalu Nauki w Zielonej Górze oraz z tytułu różnych innych zaproszeń wygłaszał liczne prelekcje, a także przygotował i prowadził dyskusje panelowe z udziałem przedstawicieli świata nauki, filozofii i literatury (m.in. „DyLematy nauki przyszłości” z udziałem Stanisława Lema).

Jako pisarz Andrzej Drzewiński debiutował w 1983 r. zbiorem opowiadań *Zabawa w strzelanego*. Później ukazały się jego dwie powieści napisane wspólnie z A. Ziemiańskim (*Zabójcy szatana* i *Nostalgia za Sluag Side*) oraz dwa zbiory opowiadań *Postanec* (wspólnie z M. Jabłońskim) oraz *Bohaterowie do wynajęcia* (wspólnie z J. Ingłotem). Wraz z A. Cebulą, E. Dębskim i P. Surmiakiem należy do grupy autorskiej publikującej jako Karetę Wrocławski, a ich zbiór opowiadań *Upalna zima* pojawił się w 2012 r. Opowiadanie Karety Wrocławskiego *Pandemolium* było nominowane do Nagrody im. Janusza A. Zajdla w 1998 r.

Jego żona Ewa jest polonistką, a trzech synów to: Piotr (obecnie kończy doktorat na Wydziale Nauk Społecznych UWr), Grzegorz (już inżynier, a niedługo magister Wydziału Elektroniki Mikrosystemów i Fotoniki PWr) oraz Maciej (świeżo upieczony student tego samego wydziału PWr).

DZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ

Sławomir Kufel w roku 1989 ukończył z wyróżnieniem studia polonistyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rze-

szowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski), stypendysta Ministra ds. Młodzieży i Sportu w latach 1989-90.

Historyk oraz teoretyk literatury i kultury, kognitywista, edytor - z Uniwersytetem Zielonogórskim (Wyższą Szkołą Pedagogiczną) związany od 1994 r. W roku 1997 uzyskał doktorat, a w 2004 habilitację na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2006 r. jest profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kierownik Zakładu Literatury Dawnej, Bibliotekoznawstwa i Edytorstwa, współtwórca specjalności edytorstwo oraz kierunku studiów informacja naukowa i bibliotekoznawstwo. W latach 2004-2005 był dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej, natomiast w okresie 2005-2012 prodziekanem ds. nauki, a w kadencji 2012-2016 dziekanem Wydziału Humanistycznego.

Jego zainteresowania badawcze skupiają się w obszarze nauk kognitywnych, a także na procesach literackich i kulturowych XVII-XIX wieku oraz edytorstwie. Jest twórcą metody badawczej - literaturoznawstwa kognitywnego, będącej nową propozycją w europejskich studiach nad literaturą.

Ma w dorobku ponad 100 publikacji, w tym 6 monografii (dwie edycje krytyczne) oraz blisko 50 artykułów. Zajmuje się również redakcją wydawniczą prac indywidualnych i zbiorowych (np. *Historii Zielonej Góry*).

Był członkiem-założycielem Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, uczestniczył w radach naukowych czasopism, w latach 2008-2009 przewodniczył Radzie Naukowej Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Zielonej Górze, jest członkiem Rady Naukowej Biuletynu Polonistycznego PAN.

Posiada też duży dorobek w zakresie działalności dziennikarskiej, promującej literaturę i kulturę regionu - w latach 2001 - 2011 był członkiem zespołu redakcyjnego i redaktorem naczelnym Lubuskiego Pisma Kulturalno-Literackiego „Pro Libris”, w którym debiutowało wielu późniejszych znanych także w Polsce autorów. Ponadto brał udział w pracach Jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego (2004-2006).

DZIEKAN WYDZIAŁU INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

Dr hab. inż. Marcin Mrugalski,
prof. UZ

Marcin Mrugalski urodził się w 1975 r. w Poznaniu. W roku 1999 ukończył studia na kierunku *elektrotechnika* na Wydziale Elektrycznym Politechniki Zielonogórskiej. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie elektrotechniki (z wyróżnieniem) uzyskał w roku 2004 na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie informatyki otrzymał na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Informatyki Politechniki Częstochowskiej w roku 2014.

W pracy naukowej dr hab. inż. Marcin Mrugalski, prof. UZ, zajmuje się: modelowaniem neuronowym, w szczególności sieciami GMDH, metodami estymacji parametrów, filtrami o nieznanym wejściu oraz diagnostyką procesów przemysłowych. Jest autorem lub współautorem prawie 60 prac naukowych, w tym 1 monografii, 9 artykułów w czasopiśmie (7 na liście filadelfijskiej) oraz 10 rozdziałów w monografiach. Był członkiem zespołów badawczych w ramach 6 grantów finansowanych przez Unię Europejską, KBN i CN. Od roku 2015 jest członkiem Komitetu Automatyki i Informatyki PAN oddział w Poznaniu.

Dr hab. inż. Marcin Mrugalski, prof. UZ jest zatrudniony na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej) od roku 1999. W latach 2014-2016 pełnił funkcję prodziekana ds. rozwoju, a w kadencji 2016-2020 pełnił funkcję dziekana Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki UZ.

DZIEKAN WYDZIAŁU LEKARSKIEGO I NAUK O ZDROWIU

Dr hab. Agnieszka Zembroń-Łacny, prof. UZ

Agnieszka Zembroń-Łacny - absolwentka biotechnologii Uniwersytetu Wrocławskiego, od 2013 r. profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego i Master of Business Administration WSB w Poznaniu. Autorka lub współautorka ponad 100 prac i publikacji naukowych oraz recenzent wielu renomowanych czasopism zagranicznych. Od lat realizuje projekty badawcze z zakresu immunologii wysiłku fizycznego i stosowania substancji immunomodulujących u osób aktywnych fizycznie oraz wpływu przewlekłego stanu zapalnego na sprawność funkcjonalną osób starszych i osób z przewlekłą niewydolnością nerek. Laureatka grantu pobytowego Szwajcarskiego Towarzystwa Naukowego. Członek International Society of Exercise Immunology, European College of Sport Science, International Federation of Sports Medicine, International Federation of Sports Medicine, vice-prezes ds. naukowych Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej, associate editor Biology of Sport (area of interest: exercise biochemistry) i członek grupy eksperckiej powołanej w celu opracowania wspólnego stanowiska Centralnego Ośrodka Medycyny Sportowej i Komisji Medycznej Polskiego Komitetu Olimpijskiego dot. „Stosowania suplementów diety i żywności funkcjonalnej w sporcie”.

DZIEKAN WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ

Longin Rybiński w 1978 r. ukończył z wyróżnieniem studia matematyczne w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu i podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień doktora (1985 r.), a następnie doktora habilitowanego (1993 r.) w zakresie nauk matematycznych nadano mu RÓWNIEŻ w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

Zainteresowania naukowe prof. Longina Rybińskiego obejmują teorię multifunkcji z zastosowaniami w optymalizacji, aproksymacji, problemach sterowania i matematycznych modelach ekonomii.

Najważniejsze wyniki jakie uzyskał, to twierdzenia o selekcjach ciągłych i mierzalnych, twierdzenia o punktach statych multifunkcji, twierdzenia o regularności rozwiązań inkluzji różniczkowych i zadań optymalizacji. Jest autorem lub współautorem ponad 20 artykułów naukowych (publikowanych m.in. w *Fundamenta Mathematica*, *Journal of Approximation Theory*, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, *Proceedings of the American Mathematical Society*) oraz jednej monografii. Wypromował dwóch doktorów nauk matematycznych, był recenzentem w kilku przewodach doktorskich, a także autorem licznych recenzji wydawniczych i przeglądowych. W latach 1994-1999 kierował redakcją czterech serii *Discussiones Mathematicae*. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, w latach 1993-1995 był prezesem Zielonogórskiego Oddziału PTM, a także członkiem *American Mathematical Society*.

W latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana, a w latach 1999-2001 dziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w Politechnice Zielonogórskiej. W Uniwersytecie Zielonogórskim w latach 2001-2005 pełnił funkcję prodziekana - początkowo na Wydziale Nauk Ścisłych, następnie na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. W latach 2005-2012 był prorektorem ds. studenckich, a w latach 2012-2016 dziekanem Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Wyróżniany był nagrodą Ministra za osiągnięcia naukowe, kilkakrotnie nagrodami Rektora za osiągnięcia naukowe, pracę dydaktyczną oraz organizacyjną, a także przyznawanym przez studentów tytułem Belfra Roku - w różnych kategoriach.

DZIEKAN WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

Dr hab. inż. Sławomir Kłós,
prof. UZ

Sławomir Kłós ukończył studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze w 1991 r. W 1998 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej (doktor nauk ekonomicznych, nauki o zarządzaniu), a w 2009 r. habilitację na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zachodnioczeskiego w Pilźnie (doktor habilitowany nauk technicznych, budowa maszyn). W pracy naukowo badawczej zajmuje się inżynierią produkcji, a w szczególności zastosowaniem technologii informatycznych w zarządzaniu produkcją. Prowadzone przez niego badania w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją obejmują:

- _ analizę efektywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- _ opracowanie metod wyboru i oceny wdrożenia systemów ERP w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- _ opracowanie metodyki implementacji systemów klasy ERP zorientowaną na poprawę produktywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- _ opracowanie metodyki ciągłej poprawy efektywności działania systemów informatycznych w przedsiębiorstwie produkcyjnym,
- _ ocenę efektywności zastosowania systemów wspomagania decyzji w inżynierii produkcji,
- _ budowę algorytmów do efektywnego zarządzania zasobami w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- _ projektowanie systemów zarządzania wiedzą w przedsiębiorstwach produkcyjnych.

Profesor Sławomir Kłós jest konsultantem w zakresie wdrażania systemów klasy ERP, zarządzania projektami i efektywnego zarządzania procesami - od 1991 r. realizował projekty, wdrożenia lub doradztwo w ponad 50 przedsiębiorstwach krajowych i zagranicznych, między innymi w takich firmach jak Steinpol, SECO/WARWICK, KGHM Polska Miedź, Gedia, itd. Odbierał stypendia i prowadził wykłady gościnne między innymi w Fachhochschule Würzburg-Schweinfurt, Fachhochschule Mittweida, Technische Universität Cottbus, University of West Bohemia Pilzen. W latach 1996-2012 był prezesem zarządu firmy doradczej. W latach 2007-2010 pełnił funkcję dyrektora Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kierował lub brał udział w wielu projektach naukowo-badawczych i edukacyjnych, m.in.:

1. Sieć współpracy i wymiany wiedzy w zakresie działań edukacyjnych, Europejski Fundusz Społeczny, ZPORR Działanie 2.6, Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer) Wiedzy,
2. Rozwój innowacji w województwie lubuskim - Platforma Działania Edukacyjnych, Europejski Fundusz Społeczny, ZPORR Działanie 2.6, Regionalne Strategie Innowacyjne i Transfer),

3. Projekt Leonardo da Vinci the EQF as a Framework Linking the Different Qualifications Systems of Production Managers Together,
  4. Wytwarzanie Prototypu Platformy Usług e-Biznesowych (e-PUB) - na zlecenie firmy Max Elektronik S.A., w ramach programu Initech realizowanego w ramach przedsięwzięcia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego „IniTech”, finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju,
  5. „Akademia Wspierania Innowacji Województwa Lubuskiego - Bądź Spin Off'em lub Spin Out'em”, projekt realizowany w ramach programu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, Kreator innowacyjności - wsparcie innowacyjnej, przedsiębiorczości akademickiej.
- Prof. Sławomir Kłós jest autorem lub współautorem 181 publikacji naukowych, w tym 15 monografii i 31 artykułów w czasopiśmie krajowych i zagranicznych.

DZIEKAN WYDZIAŁU NAUK BIOLOGICZNYCH

Prof. dr hab. Beata Gabryś

Beata Gabryś ukończyła studia wyższe w 1984 r. na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Bezpośrednio po studiach podjęła pracę jako nauczyciel biologii w I Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu, a następnie, w 1986 r. - w Katedrze Entomologii Rolniczej (obecnie: Katedra Ochrony Roślin Akademii Rolniczej (obecnie: Uniwersytet Przyrodniczy) we Wrocławiu. Z Zieloną Górą związała się w 2001 r. rozpoczynając aktywność naukowo-dydaktyczną w ówczesnym Instytucie Biotechnologii i Ochrony Środowiska Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Obecnie, prof. Beata Gabryś kieruje Katedrą Botaniki i Ekologii Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Droga naukowa rozpoczęta w 1986 r. zaowocowała uzyskaniem w 1991 r. stopnia doktora nauk przyrodniczych w zakresie biologii na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej we Wrocławiu. Konsekwencją dalszej pracy było uzyskanie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii-zoologii w 2000 r. na podstawie decyzji Rady Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz, w 2009 r., tytułu naukowego profesora nauk biologicznych w wyniku procedury przeprowadzonej na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Badania naukowe prof. Beaty Gabryś wpisują się w jeden z nurtów studiów ekologicznych, określane jako ekologia biochemiczna, opisująca biochemiczne aspekty interakcji między organizmami oraz między organizmami a środowiskiem. Prace naukowe prof. Beaty Gabryś dotyczą reakcji behawioralnych mszyc w odpowiedzi na działanie allelozwiązków roślinnych. Szczególnym wątkiem tych badań jest poznawanie mechanizmu żerowania mszyc w zależności od ich przynależności systematycznej oraz kręgu roślin żywicielskich, co przyczynia się do wzbogacenia wiedzy o koewolucji roślin i owadów

o kłująco-ssącym aparacie gębowym. Oprócz watorów poznawczych, właściwych badaniom podstawowym, prace mają również wartość aplikacyjną. Poznanie mechanizmów leżących u podstawy wyboru i akceptacji roślin żywicielskich przez mszyce, otwiera drogę do opracowania przyjaznych środowisku metod ograniczania liczebności tych owadów w uprawach rolniczych. Badania nad wpływem naturalnych i strukturalnie modyfikowanych allelozwiązków na zachowanie mszyc umożliwiają wykrycie potencjalnych deterrentów pokarmowych o wysokiej specyficy działania. Wyniki badań zostały opublikowane w ponad 80 artykułach naukowych, 10 rozdziałach prac monograficznych i posłużyły do uzyskania 15 patentów.

Prof. Beata Gabryś pełniła i pełni różne funkcje administracyjne i społeczne, m. in. prodziekana ds. nauki Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska UZ (2002-2007) i Wydziału Nauk Biologicznych UZ (2007-2016), jest także członkiem Rady Naukowo-Społecznej Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Bory Lubuskie” (od 2003 r.) oraz członkiem Rady Programowej Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego (od 2009 r.).

DZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

Dr hab. Furmanek Marek,
prof. UZ.

Marek Furmanek w 1982 r. ukończył elektronikę na Wydziale Automatyki i Elektroniki Politechniki Śląskiej i w Moskiewskim Instytucie Energetycznym, w którym w 1990 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych w zakresie *elektroniki*. Stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie *pedagogika* otrzymał 1999 r. w Rosyjskiej Akademii Nauk.

W 1982 r. M. Furmanek podjął pracę na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, w 1988 r. zaczął pracować w Instytucie Techniki Wyższej Szkoły Pedagogicznej, gdzie kierował m.in. Zakładem Zastosowań Techniki Komputerowych. Od 2000 r. pracuje w strukturach ówczesnego Wydziału Pedagogicznego WSP. Jest założycielem i kierownikiem funkcjonującej od 2001 r. Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych, w latach 2012-2014 był prodziekanem, a w latach 2014-2016 dziekanem Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

W prowadzonych badaniach M. Furmanek zajmuje się mediami w pedagogice i edukacji, technologiami informacyjnymi w oddziaływaniach pedagogicznych oraz mechanizmami medialnej komunikacji społecznej. Jest autorem lub współautorem licznych prac naukowych wydanych w kraju i za granicą, w tym podręcznika akademickiego, w latach 2004-2007 kierował pracami redakcji „Pedagogiki Mediów” i jej serii wydawniczej, wypromował 4 doktorów. Jest członkiem komitetów redakcyjnych kilku czasopism oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, Polskiego Towarzystwa Kognitywistycznego i Polskiego Towarzystwa Technolo-

gii i Mediów Edukacyjnych, Lubuskiego Towarzystwa Naukowego.

W pierwszej kadencji dziekańskiej M. Furmanka Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dyscyplinie *socjologia*, uruchomił studia na kierunku *psychologia i pedagogika specjalna* oraz studia doktoranckie w dyscyplinach *pedagogika i socjologia*, pomyślnie przeszedł akredytację. WPSiNoZ pełnił rolę inkubatora dla Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu przeprowadzając formalnie uruchomienie *kierunku lekarskiego*. Po utworzeniu WLiNoZ zmienił nazwę na Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii.

M. Furmanek otrzymał medal Komisji Edukacji Narodowej.

DZIEKAN WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI

Prof. zw. dr hab. dr h.c. multi
Bogusław Banaszak

Bogusław Banaszak urodził się we Wrocławiu 3 lutego 1955 r. Rodzice byli lekarzami.

Zainteresowania badawcze: prawo konstytucyjne, prawo parlamentarne, prawa człowieka.

Profesor zwyczajny Uniwersytetu Zielonogórskiego i Dziekan Wydziału Prawa i Administracji na tym Uniwersytecie (od 2014 r.) oraz profesor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy (od 2005 r.). Od 2014 r. kieruje Katedrą Prawa Konstytucyjnego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

W latach 1977-2014 był zatrudniony na Wydziale Prawa i Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1983 r. obronił rozprawę doktorską, a w 1991 r. zrobił habilitację. W 1998 r. otrzymał tytuł profesora nauk prawnych. W latach 2002-2014 kierował Katedrą Prawa Konstytucyjnego na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 1998-2008 był profesorem na Wydziale Prawa Europejskiego Uniwersytetu Viadrina (Frankfurt nad Odrą), gdzie kierował Katedrą Polskiego Prawa Publicznego. W latach 1995-2005 był profesorem Wyższej Szkoły Zarządzania i Marketingu we Wrocławiu. W latach 2006-2010 r. przewodniczył Radzie Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, a od kwietnia 2016 r. jest jej członkiem.

W kwietniu 2016 r. został członkiem Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji przez Prawo (tzw. Komisja Wencka). Od kwietnia 2013 r. jest członkiem tytularnym Grupy Niezależnych Ekspertów do spraw Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego Rady Europy - Strasburg (Group of Independent Experts on the European Charter of Local Self-Government - Council of Europe).

Redaktor *Przeglądu Prawa i Administracji* wydawanego we Wrocławiu (1996-2008), przewodniczący komitetu redakcyjnego *Przeglądu Legislacyjnego* (2000-2010). Członek kolegiów (rad) redakcyjnych: *Recht in Ost und West* (Niemcy, 1991-1998); *Osteuropa Recht* wydawanego w Kolonii (Niemcy,

od 1998 r.); *Humanistycznych Zeszytów Naukowych - Prawa Człowieka* wydawanych w Katowicach (od 2000 r.); *Studiów Wyborczych* wydawanych w Łodzi (od 2006 r.), *Kózzogi Szemle* kwartalnika wydawanego w Budapeszcie (od 2008 r.), *Annales Universitatis Apulensis. Series Jurisprudentia* w Alba Julii - Rumunia (od 2008 r.), *Pravo Ukrainy* (Ukraina, Kijów - od 2011 r.), *Revista da Faculdade de Direito de Sao Bernardo do Campo - Sao Paulo, Brazylia* (od 2011), *Comparative Law Review* (czasopismo Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu - od czerwca 2013). *Radca Prawny. Zeszyty Naukowe* (od listopada 2014 r.), *Rocznika Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy* (od 2015 r.)

Koordinator Szkoły Prawa Niemieckiego i Prawa Polskiego w latach 2002-2006 (wspólne przedsięwzięcie wydziałów prawa Uniwersytetu Wrocławskiego i Uniwersytetu im. Humboldta w Berlinie), 2006-2014 pełnomocnik dziekana do spraw tej Szkoły. Członek zarządu (*Steering Committee*) Euro-Faculty w Rydze (1992-1998). Prorektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Bankowości we Wrocławiu (1999-2002). Prodziekan Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii (2002 r.), ekspert Państwowej Komisji Akredytacyjnej (2010-2014).

Członek korespondent hiszpańskiej Królewskiej Akademii Nauk Moralnych i Politycznych (od 2010 r.) oraz Europejskiej Akademii Nauki, Sztuki i Literatury w Paryżu (od 2004 r.). Członek Komitetu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk (od 2011 r.).

Członek Rady Doradczej do spraw Praw Człowieka przy Ministrze Spraw Zagranicznych (2000-2001), Rady Programowej Centrum Studiów Wyborczych UŁ i UMK (od 2008 r.), Międzynarodowego Dyrektoriatu Doradczego (Advisory Directorate International) Amerykańskiego Instytutu Biograficznego (od 2009 r.).

Członek następujących towarzystw naukowych: Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego (od 2000 r.), Europejskiego Stowarzyszenia Prawa Wyborczego (od 2004 r.), Polskiego Stowarzyszenia Prawa Europejskiego (od 2004 r.), *Societas Iuris Publici Europaei* (międzynarodowe towarzystwo naukowe, siedziba zarządu - Getynga) /od 2003 r., Rady Rzecznika Praw Obywatelskich (2006-2010) i członek Honorowy Instytutu Prawa Interdyscyplinarnego Fakultetu Prawa Uniwersytetu w Porto (Portugalia) (od 2006 r.) oraz (od 2011) członek Światowego Stowarzyszenia Prawników (*World Jurist Association*)

Od 1992 r. stale współpracuje ze służbami legislacyjnymi parlamentu, jest autorem kilkudziesięciu ekspertyz dla Senatu i Sejmu. Członek Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Rodzinnego działającej przy Rzeczniku Praw Dziecka (od 2013 r.).

W ciągu ostatnich kilkunastu lat wygłosił ponad 120 wykładów gościnnych na ponad dwudziestu uniwersytetach europejskich (Austria, Niemcy, Portugalia, Szwajcaria, Węgry, Wielka Brytania, Hiszpania, Ukraina), i amerykańskich (USA, Brazylia, Chile, Ekwador, Meksyk), a w semestrze letnim 1994 r. był profesorem gościnnym na Uniwersytecie Wiedeńskim. Autor lub współautor blisko stu referatów wygłaszanych na międzynarodowych konferencjach naukowych (Austria, Brazylia, Chile, Francja, Litwa, Łotwa, Niemcy, Rumunia, Syria, Szwajcaria, Ukraina, Węgry, Włochy, Tajwan).

Autor ponad 300 prac naukowych, wśród których są monografie, podręczniki, komentarze i studia i artykuły. Kilkadziesiąt z nich opublikowano za granicą (na Węgrzech, w Austrii, Brazylii, Niemczech, Francji, Chile, Korei Południowej, Holandii, Rumunii, we Włoszech). Przetłumaczył na język polski 9 książek prawnych i kilkadziesiąt artykułów głównie z języka niemieckiego, a kilka z angielskiego.

Odnaczony: Złotym Krzyżem Zasługi RP (2001) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008), niemieckim Federalnym Krzyżem Zasługi na Wstędze (2008) oraz Wielkim Krzyżem Zasługi Republiki Austrii (2000), Wielką Złotą Odznaką Honorową za Zasługi dla Republiki Austrii (2007), Austriackim Krzyżem Honorowym Nauki i Sztuki I klasy, a także Orderem Sprawiedliwości I stopnia Światowego Stowarzyszenia Prawników (2011).

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Pecs (Węgry - 2004), Uniwersytetu w Alba Julii (Rumunia - 2009), Uniwersytetu w Pitesti (Rumunia - 2010) i Kijowskiego Uniwersytetu Prawa (Ukraina 2011).

Wyróżniony dwukrotnie nagrodami Indywidualnymi Ministra Edukacji Narodowej: w 2000 r. za podręcznik *Prawo konstytucyjne* i w 2004 r. za wydane w języku niemieckim *Wprowadzenie do polskiego prawa konstytucyjnego*. Wyróżniony też w 2004 r. austriacką nagrodą im. Leopolda Kunschaka za badania nad prawem austriackim i prawem konstytucyjnym państw demokratycznych, a ponadto kilkunastoma, przyznawanymi co roku nagrodami JM Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne.

Wypromował 36 doktorów (w tym 5 w Niemczech) i ponad 400 magistrów.

WSPOMNIENIE O PROFESORZE ZYGMUNCIE SZAFRANIE

W październiku 2016 r., a dokładnie 23 tego miesiąca, minie 25 lat od śmierci prof. dr. hab. inż. Zygmunta Szafrana, naukowca, organizatora i społecznika, który prawie całe swoje życie zawodowe związał z Zieloną Górą i z zielonogórską uczelnią.

Mimo upływu tylu lat trudno jest pisać o kimś, zwłaszcza w czasie przeszłym, kto był nie tylko szefem, i to wymagającym, ale był Przyjacielem ludzi, w tym zwłaszcza swoich podwładnych.

Profesor urodził się 22 czerwca 1923 r. w Krakowie i tam też uczęszczał do szkoły podstawowej oraz ukończył V Państwowe Gimnazjum. Podczas wojny pracował początkowo jako ślusarz w fabryce części rowerowych, a od 1940 r. jako technik mierniczy i budowlany w krakowskim oddziale firmy Brown and Boveri. I nadal się kształcił kończąc w Krakowie dwie szkoły techniczne dla pracujących:

- Państwową Szkołę Techniczną Górniczo-Hutniczo-Mierniczą oraz

- Państwową Szkołę Budowlaną, po skończeniu której uzyskał dyplom technika w zakresie budowy dróg i mostów.

W latach 1946-1950 studiował na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej kończąc studia dyplomem inżyniera budownictwa lądowego. Ale niemal równolegle (1949-1953) studiuje historię sztuki na Wydziale Historyczno-Filozoficznym Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskując dyplom historyka sztuki.

Świadczy to o ogromnym łaknieniu wiedzy i poszerzaniu horyzontów światopoglądowych przez Profesora. A należy wspomnieć, że przez cały okres studiów Profesor dodatkowo pracował m.in. jako projektant we wrocławskim Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Przemysłowego.

*Po studiach, w roku 1950, Profesor został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Budownictwa Przemysłowego Politechniki Wrocławskiej i tamże w roku 1967 został kierownikiem Katedry Budownictwa i Materiałów Budowlanych na Wydziale Architektury. W międzyczasie (1960 r.) obronił rozprawę doktorską pt. *Wpływ wibracji na osiadanie i kąt tarcia wewnętrznej frakcji kwarcowych*, a w roku 1967, po przedstawieniu opracowa-*

nia nt. Zmiany cech brył gruntów spoistych w czasie transportu taśmowego uzyskał stopień doktora habilitowanego.

Do Zielonej Góry Profesor przeniósł się w 1972 r., by objąć funkcję Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, którą pełnił do roku 1976. Było to zaledwie 7 lat od powołania naszej Uczelni i 4 lata od utworzenia na niej Wydziału Budownictwa. W tym samym roku uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego.

W latach 1979-1984 Profesor pracował w Wyższej Szkole Budownictwa w Algierze.

Oprócz pracy dydaktycznej prof. Zygmunt Szafran uczestniczył w licznych badaniach naukowych z zakresu geotechniki, ochrony zabytków, budownictwa mieszkaniowego i materiałoznawstwa budowlanego, czego efektem było autorstwo lub współautorstwo

przeszło 70 publikacji w periodykach krajowych i zagranicznych. Profesor uczestniczył również w wielu konferencjach naukowych, między innymi w Niemczech, Francji, Austrii, Bułgarii, na Węgrzech i w byłym ZSRR.

Równoległe z pracą na uczelni, Profesor niezwykle aktywnie uczestniczył w działalności społecznej i organizacyjnej. Pełnił różne odpowiedzialne funkcje w licznych gremiach i stowarzyszeniach, m. in. był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego PZITB w Warszawie, wiceprzewodniczącym Komitetu Budownictwa i Mechaniki przy Oddziale PAN w Poznaniu, był członkiem Rady Głównej Zespołu Dydaktyczno-Naukowego Budownictwa, przewodniczącym Komisji Nauki i Oświaty WRN w Zielonej Górze, od roku 1967 pełnił funkcję rzeczoznawcy PZITB, był okresowo Prezesem ZG Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi, a wcześniej, w roku 1964, decyzją Ministra Górnictwa i Energetyki otrzymał honorowy stopień dyrektora górniczego III stopnia.

W dowód uznania za osiągnięcia Profesor był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany, w tym odznaczeniami państwowymi, m.in.: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem 30-lecia PRL, Medalem 40-lecia PRL, odznaczeniem 1000-lecia Państwa Polskiego, a także Złotą Odznaką ZNP, Złotą Odznaką NOT, Złotą Odznaką PZITB, Medalem Zasłużonego Obywatela m. Zielonej Góry, Medalem za Zasługi Ossolineum oraz wieloma innymi.

Profesor był urodzonym menadżerem i organizatorem. W swoich wizjach dotyczących zielonogórskiej uczelni wybiegał daleko w przyszłość. Dzięki Jego staraniom od 1976 r. kształcenie na WSIInż zaczęło się odbywać także w ramach studiów magisterskich. Profesor wspierał gorąco inicjatywę organizowania w Zielonej Górze sympozjów glacytekoniki poświęconych gruntem zaburzonemu glacytekonicznie, których inicjatorem był bliski współpracownik Profesora, doktor Ireneusz Wróbel (rok 1974), a w następnych latach docent doktor habilitowany Jerzy Kotorowski. Pan docent Miłkołaj Kłapoć, który w tym czasie pełnił obowiązki dziekana wydziału (1973-1974), a później dyrektora Instytutu Budownictwa wspomina, że Profesor Zygmunt Szafran z niezwykłą determinacją walczył w urzędach centralnych państwa o środki finansowe na rozwój i rozbudowę Uczelni. I właśnie wówczas powstała hala laboratoryjna Wydziału Mechanicznego, nowy dom studenta – tzw. DS. III, rozpoczęto budowę budynku dydaktycznego dla Wydziału Elektrycznego oraz hali laboratoryjnej dla Wydziału Budownictwa Lądowego.

Profesor również był inicjatorem Sympozjów Naukowych Studentów i Młodych Pracowników Nauki, które jeszcze wiele lat po śmierci Profesora były organizowane na WSIInż.

Przedstawione fakty, choć spisane z osobistego rękopisu Profesora, tylko w sposób uproszczony i wyrywkowy obrazują Jego zawodowy życiorys. Fakty, na podstawie których trudno jest przekazać jak wielkiej i szlachetnej osobowości był człowiekiem. W maju 1973 r. Profesor przyjmował mnie do pracy w kierowanym przez siebie Zespole Budownictwa Mieszaniowego i Przemysłowego na stanowisko naukowo-techniczne. Powiedział, że mam zajmować się klejami, ja jednak po krótkim czasie zainteresowałem się spoiwami, i to w tej właśnie branży ukazały się moje pierwsze, wspólne z Profesorem, publikacje. W dniu inauguracji roku akademickiego 1973/1974, krótko przed uroczystością zostałem wezwany w trybie pilnym do gabinetu JM Rektora. Profesor poprosił żebym wyjął z szafy Jego togi, sprawdził ją, czy jest czysta i niepomięta

i pomógł Mu ją założyć. Chodziłem później dumny z tego powodu niczym przysłówiowy paw.

W kierowanym przez Profesora Zespole (dzisiaj Zakładzie), pracowali między innymi: mgr Józef Swatowski, mgr Jan Wojnicki, mgr Jerzy Śladowski, dr Marek Świdorski, mgr Jan Stawiarowski, mgr Stanisław Woch, mgr Zdzisław Kuska, mgr Barbara Hajduk, mgr Zbigniew Lewicki, mgr Marek Przetocki, dr Ireneusz Wróbel, piszący te słowa i inni.

Profesor jakiego zapamiętaliśmy z tych lat, był naszym drogim szefem, co rzadko zdarza się w relacjach pracownik-szef. Był wymagający, ale niezwykle sprawiedliwy. Był szanowany i przez wielu z nas, młodych wówczas pracowników, darzony miłością niemal synowską.

Regularnie spotykaliśmy się z Profesorem na comiesięcznych zebraniach Zespołu, które odbywały się w laboratorium materiałów budowlanych. Profesor każdego po kolei przepyttywał i motywował do realizacji własnych tematów badawczych. Na każdym z zebrań prezentowaliśmy referaty, a każde z tych spotkań obowiązkowo kończyło się w salce klubu „U Szefa” przy kawie, którą nie raz fundował sam Profesor.

W życiu prywatnym Profesor był „dużą” towarzystwa, zwłaszcza w czasie różnych uroczystości i imprez organizowanych przez Uczelnię, np. bale sylwestrowe, wycieczki geologiczne i inne. Był obdarowany niespotykanym poczuciem humoru, lubił tańczyć i świetnie grał na pianinie. Pamiętam Jego koncert na cztery ręce wykonany spontanicznie na początku lat 70. XX w., wspólnie z niezapomnianym śp. Docentem Henrykiem Mackowiakiem – Prorokiem WSIInż, na „rozklekotanym” instrumencie w klubie „U Szefa”. Na świadka tego wydarzenia mogę chyba powołać prof. Józefa Gila, który powinien ten koncert jeszcze pamiętać J.

Profesor za młodu uprawiał sport. Pisałem już o tym w Biuletynie Politechniki Zielonogórskiej, nr 7, 2001, że (cyt) „może to właśnie On przecierał pierwsze szlaki pod obecny uniwersytet, kiedy to obie nasze uczelnie (WSI i WSP) potykały się towarzysko w meczu piłki nożnej. Rektorzy uczelni stali wówczas na przeciwległych bramkach”.

Dzisiaj Profesor z pewnością należałby do grona wybitnych menadżerów, zarówno w dziedzinie organizacyjnej jak i w życiu gospodarczym. To głównie dzięki Jego inicjatywom, w latach 70. nasza uczelnia nie tylko rozbudowała się w sensie dosłownym, ale też zaczęła stanowić naukową siłę o dużej dynamice rozwoju.

Kiedys jeden z przyjaciół Profesora, niestety nieżyjący już dziś, dr Ireneusz Wróbel, na zakończenie prywatnej rozmowy o Nim, ze smutkiem skonstruował – „Profesor obdarzony był wielkim samodzielnym talentem bycia po prostu Dobrym Człowiekiem i prawdziwym Przyjacielem innych ludzi”.

Dr I. Wróbel powiedział prawdę. My, pracownicy Profesora, czuliśmy to codziennie, był dla nas Osobą Ważną, szanowaliśmy Go i na swój sposób kochaliśmy. Pamiętamy o Nim do dziś.

Marek Dankowski

NOMINACJA PROFESORSKA

PROFESOR LARYSA TITARENKO

Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
Instytut Metrologii, Elektroniki i Informatyki

22 czerwca 2016 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Andrzej Duda nadał tytuł profesora nauk technicznych dr hab. inż. Larysie Titarenko z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Larysa Titarenko urodziła się w Charkowie (Ukraina), szkołę średnią ukończyła ze złotym medalem, a studia na kierunku telekomunikacja ukończyła z wyróżnieniem na Wydziale Radiotechniki na Charkowskim Instytucie Radioelektroniki. W tym samym roku rozpoczęła studia doktoranckie w Charkowskim Uniwersytecie Technicznym Radioelektroniki. Była laureatką pierwszego stypendium Gabinetu Ministrów Ukrainy. Mając 25 lat obroniła pracę doktorską i rozpoczęła pracę w Instytucie Telekomunikacji w Charkowskim Uniwersytecie Technicznym Radioelektroniki. Następnie po zakończeniu studiów habilitacyjnych w Charkowskim Narodowym Uniwersytecie Radioelektroniki w wieku 33 lat obroniła pracę.

Z Uniwersytetem Zielonogórskim jest związana od października 2005 roku - do dziś pracuje na w Instytucie Metrologii, Elektroniki i Informatyki Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki. Jest autorką ponad 250 publikacji naukowych i dydaktycznych, w tym 10 monografii w języku angielskim, z czego 6 zostało opublikowane w prestiżowym wydawnictwie Springer.

PROF. DR HAB. INŻ. GRZEGORZ BENYSEK ZAPROSZONY DO RADY NARODOWEGO KONGRESU NAUKI

Prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego został zaproszony do wejścia w skład Rady Narodowego Kongresu Nauki - wydarzenia, które odbędzie się we wrześniu 2017 r.

Kongres w zamierzeniu ma stać się zwieńczeniem środowiskowej debaty, realizowanej przede wszystkim w formie konferencji programowych w różnych ośrodkach akademickich. Debacie zostaną poddane kluczowe wyzwania i dylematy polskiej nauki oraz szkolnictwa wyższego, w tym warianty rozwiązań, które powinny zostać przyjęte w nowej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym.

W toku debaty polscy naukowcy odniosą się do propozycji opracowanych przez trzy zespoły wyłonione w konkursie „Ustawa 2.0”, a na Kongresie w 2017 r. przedstawiony i poddany dyskusji zostanie projekt założeń ustawy przygotowany - na bazie wspomnianych trzech projektów - przez MNIŚW. Narodowy Kongres Nauki zajmie się też przeglądem potencjału badawczego Polski oraz priorytetami i narzędziami polityki nauki i szkolnictwa wyższego. W skład Rady Narodowego Kongresu zaproszeni zostali liderzy polskiego środowiska akademickiego.

esa

NA SERCU LEŻY MI KWESTIA POŁĄCZENIA NAUKI Z GOSPODARKĄ

___/ Z PROF. DR. HAB. INŻ. GRZEGORZEM BENYSKIEM ROZMAWIA EWA SAPEŃKO

___Panie Profesorze, pracuje Pan w komisji konkursowej projektu Ustawa 2.0. Konkurs się zakończył, wybrano 3 aplikacje - czy duże było zainteresowanie konkursem?

Myślę, że bardzo duże. Otrzymaaliśmy 14 aplikacji i ta liczba odrobinę nas zaskoczyła. Co ciekawe część aplikacji złożyły zespoły zupełnie nie związane ze szkolnictwem wyższym. Ale myślę, że w tym przypadku to akurat dobrze, ponieważ pozwoliło to nam na poznanie całego spektrum pomysłów na naukę.

___No tak, ale konkurs był otwarty i każdy mógł w nim wziąć udział...

Tak, na przykład zdarzały się aplikacje składane przez kancelarie prawnicze, bądź aplikacje w których na liście zaangażowanych ekspertów pojawiło się kilkadziesiąt nazwisk. Budziło to szczególne zaniepokojenie, biorąc pod uwagę zarówno kwestie logistyczne - jak zapanować, skoordynować prace tak dużych zespołów - jak i dość skromny budżet poszczególnych zespołów - 300 tys. zł.

___Ale dokonaliście Państwo wyboru?

Tak, 3 aplikacje, które wydaje nam się, że gwarantują przede wszystkim merytoryczne podejście do sprawy i profesjonalne przygotowanie aplikujących zespołów - z wiedzą na temat specyfiki funkcjonowania szkolnictwa wyższego oraz jego wyzwań i potrzeb. Osobiście starałem się przekonać moich kolegów z komisji konkursowej, aby realnie brać pod uwagę również aplikacje nieszablone, z nowym, świeżym spojrzeniem na szkolnictwo wyższe, które mogą wprowadzić nawet trochę fermentu. Moim zdaniem nie powinniśmy bać się nowatorskich, śmiałych rozwiązań.

___Ok, wybraliście Państwo 3 aplikacje i co dalej. Wspomniał Pan o dyskusji jaka ma być teraz prowadzona w całym kraju. Na czym to będzie polegało?

Zadaniem aplikujących było poddanie zgłoszonych propozycji szerokim konsultacjom ze środowiskiem naukowym - w tym celu zespoły zaproponowały organizację

Prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek – wieloletni dyrektor Instytutu Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Autor ponad 140 prac naukowych z dziedziny energetyki rozproszonej, w tym kilkunastu artykułów opublikowanych w czasopiśmie indeksowanym na liście JCR oraz kilku książek wydanych staraniem wydawnictwa SPRINGER Londyn, przełożonych na język chiński. Autor i koordynator ponad 20 projektów badawczych, rozwojowych i celowych.

Efektom przeprowadzonych przez prof. G. Benyska prac badawczo-rozwojowych jest szereg wdrożeń, które wprowadzone do przestrzeni gospodarczej przyczyniły się do budowy przez przedsiębiorstwa przewagi konkurencyjnej w zakresie innowacyjnych technologii elektroenergetycznych. W efekcie prowadzonej działalności wdrożeniowej prof. G. Benysek otrzymał szereg nagród i wyróżnień, m.in.: został Innowacyjną Osobowością Roku 2015, zdobył wyróżnienie przyznane przez Krajową Izbę Gospodarczą. Produkty objęte wdrożeniami otrzymały m.in.: Lampę Prezesa Polskiej Izby Paliw Płynnych w kategorii Produkt Innowacyjny Roku czy nagrodę Lidera Produktów i Usług dla Energetyki. Działa na rzecz budowy społeczeństwa świadomego energetycznie oraz intensyfikacji wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zarówno w przemyśle energetycznym, jak i ruchu kołowym.

serii seminariów na wybranych krajowych uczelniach. Tak więc wypracowane propozycje, które na przełomie roku 2016/2017 wpłyną do Ministerstwa będą już wstępnie poddane konsultacjom. Zadaniem komisji będzie ich analiza pod kątem zaproponowanych rozwiązań, ale również sprawdzenie strony formalnej.

Pod koniec września ukonstytuowała się już Rada Narodowego Kongresu Nauki, do pracy w której również zostałem zaproszony. A jakie będzie zadanie Rady? Na podstawie wstępnie wypracowanych rozwiązań trzeba będzie podjąć szeroką, trwającą ponad rok dyskusję ze środowiskiem naukowym - tak, aby Ministerstwo miało szansę wybrać najlepsze rozwiązania. A podsumowaniem tych debat będzie właśnie Narodowy Kongres Nauki. Chciałbym bardzo, żeby jedna z takich debat odbyła się u nas, na Uniwersytecie Zielonogórskim - moglibyśmy zaprosić kolegów z ościennych uczelni, aby to z Zielonej Góry popłynął silny sygnał na temat zmian jakich oczekujemy.

___Na co będzie Pan zwracał szczególną uwagę w pracach Rady NKN?

Osobiście najbardziej leży mi na sercu kwestia połączenia nauki z gospodarką. Dlatego już na etapie pierwszych aplikacji zwracałem szczególną uwagę, aby znajdowały się tam propozycje rozwiązań, które spowodują, że pojawi się prawdziwe - generujące do przemysłu wartość dodaną w postaci nowych technologii - połączenie gospodarki z nauką. Bardzo liczę również na rozwiązania, które zmieniają sposób finansowania nauki. Wydaje się, że nie najlepszym rozwiązaniem jest model, w którym nie od przydatności dla gospodarki i dla społeczeństwa, ale od liczby studentów zależy wysokość dotacji ministerialnej. Czy stać nas na finansowanie edukacji młodych ludzi, którzy nie znajdują zatrudnienia w zawodzie, na których kompetencje nie ma zapotrzebowania ani w przemyśle, ani w społeczeństwie? Moim zdaniem powinniśmy dążyć do stworzenia modelu, w którym będziemy kształcili specjalistów potrzebnych

gospodarce i społeczeństwu, na których będzie czekała dobrze płatna praca - prawdopodobnie w większości przypadków, to czynniki ekonomiczne leżą u podstaw decyzji o wyjeździe z kraju. Biorąc pod uwagę aktualną perspektywę finansową i znaczne środki, którymi na współpracę nauka-przemysł dysponują NCBR, PRF czy inwestycje venture capital, mamy jedną z ostatnich szans, aby stworzyć gospodarkę opartą na wiedzy, gdzie konkurencję będziemy wygrywali wysoko-przetworzoną technologią, a nie kosztami pracy. Tutaj widzę ogromną rolę szkół wyższych.

___Panie Profesorze, a co mogą oznaczać słowa ministra Gowina, że ostatnie 27 lat uczelnie szły sobie spacerkiem, a wprowadzenie nowej ustawy zapewni uczelniom szybki marsz? Czy czeka nas rewolucja?

Moim zdaniem tak, chociaż należy uważać, aby nie wylano przystawki dziecka z kąpielą. Tak samo jak trochę na hurra wprowadzono System Boloński - nie wiem czy dobrze, moim prywatnym zdaniem nie do końca się sprawdził. Tak samo jak system, w którym to pieniądze idą za studentem. Nie wiem, czy dobrym rozwiązaniem - o którym mówi się od kilku lat - są np. uczelnie flagowe i ich uprzywilejowane finansowanie. A co z licznymi zespołami badawczymi, które mogą pochwalić się świetnymi wynikami naukowymi, potwierdzanymi publikacjami, grantami, sukcesami w zakresie rozwoju kadry? Zespoły te ze względu na złe położenie geograficzne, nie mając równych szans w pozyskiwaniu środków na badania i rozwój, będą skazane na powolną likwidację? Z tych względów uważam, że nad wszystkimi propozycjami i regulacjami należy się bardzo starannie pochylić i ocenić konsekwencje i ryzyka związane z ich wprowadzaniem.

___I tego Panu i Uniwersytetowi Zielonogórskiemu życzę. Dziękuję bardzo za rozmowę.

PROF. R. BĘDZIŃSKI CZŁONKIEM KORESPONDENTEM POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI

4 lipca 2016 r. prof. dr hab. inż. Romuald Będziński został Członkiem Korespondentem Wydziału Nauk Ścisłych i Technicznych Polskiej Akademii Umiejętności. Serdecznie gratulujemy!

Agnieszka Mackiewicz

Pani Alicji Nolce

wyrazy szczerego współczucia z powody śmierci Męża

składają

Rektor, Kanclerz oraz współpracownicy z Uniwersytetu Zielonogórskiego

DR TOMASZ WAREŻAK Z UZ O INNOWACJACH U WICEMINISTRA NAUKI

Aleksandra Bulaczek

Wydział Humanistyczny

W połowie sierpnia rząd przyjął, przedłożony przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw określających warunki prowadzenia działalności innowacyjnej, czyli projekt tzw. małej ustawy o innowacyjności. Ustawa ta ma wprowadzić ulgi podatkowe, które byłyby zachętą dla przedsiębiorców do rozwijania i inwestowania w działalność badawczo-rozwojową.

Zmiany prawne mają być także korzystne dla naukowców, którym zaproponowano z jednej strony odbiurokratyzowanie uczelni, a z drugiej procedurę tzw. uwłaszczenia naukowców, czyli nadawania im praw własności intelektualnej do wyników przeprowadzonych badań. Poza tym ustawa zakłada usunięcie ograniczenia czasu, w jakim twórcy wynalazku przysługują udziały w korzyściach z komercjalizacji.

Przyjęte zmiany legislacyjne, to pierwszy, dość istotny, krok związany z promocją i rozwojem innowacyjności w Polsce, zarówno po stronie biznesu jak i nauki. Kolejne zapowiedziane przez resort nauki, to m. in. wprowadzenie procedury uzyskiwania stopni naukowych za patenty (współpracę z przemysłem) oraz wdrożenie w 2018 r. dużej ustawy o innowacyjności, wprowadzającej szereg ułatwień i ulg w prowadzeniu działalności badawczo-wdrożeniowej.

Powyższe kwestie dotyczyły spotkania, które odbyło się 31 sierpnia w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wiceminister Piotr Dardziński zaprosił dr. inż. Tomasza Wareżaka, pracownika Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, który ma dużą praktykę we wdrażaniu innowacji do gospodarki, na rozmowę. Jak podkreślił Minister Dardziński: -W procesie komercjalizacji rozwiązań naukowych potrzeba osób z doświadczeniem. Z jednej strony w tworzeniu wynalazków, a z drugiej z umiejętnościami w pozyskiwaniu środków finansowych na ich badanie, certyfikowanie, a w końcu komercjalizację.

Podczas spotkania dr Wareżak, który jest autorem kilkunastu zgłoszeń do Urzędu Patentowego, przedstawił ministrowi swoje propozycje ewentualnych zmian legislacyjnych w zakresie rozwoju działalności innowacyjnej wśród pracowników uczelni oraz rozszerzenia ścieżki awansu naukowego o współpracę z przemysłem.

DR T. WAREŻAK (Z LEWEJ) NA SPOTKANIU U WICEMINISTRA P. DARDZIŃSKIEGO.
FOTO: ALEKSANDRA BULACZEK

-Ważne jest, aby dać naukowcom możliwość wyboru - albo tradycyjnej drogi zdobywania stopni naukowych, albo ściśle związanej we współpracy z przemysłem. Należy także zmienić katalog „punktacji” pracowników naukowych, na przykład: praca nad wynalazkiem, który uzyska ochronę patentową i zakończy się przemysłowym wdrożeniem, to okres kilku intensywnych lat pracy, w związku z tym skomercjalizowany patent powinien być bardzo wysoko punktowany. Kolejny ważny krok, to promocja firm, które działają na platformie B+R, ale które wykazują istotny wzrost obrotów ze sprzedaży innowacyjnych rozwiązań. Powinniśmy skończyć ze wspieraniem firm, które „żyją” tylko z dotacji. Prostim mechanizmem regulującym tę kwestię byłoby wprowadzenie konieczności wykazania się istotnym wzrostem przychodów firmy ze sprzedaży usług/towarów wytworzonych z dotacji - dodaje Wareżak.

Na zakończenie spotkania Minister Dardziński poprosił dr. T. Wareżaka o przygotowanie propozycji zmian prawnych w zakresie promocji działalności innowacyjnej i zaproponował kolejne spotkanie, celem rozpoczęcia pracy nad „dużą” ustawą o innowacyjności.

NAGRODA STOWARZYSZENIA TRÓJKĄTA WEIMARSKIEGO DLA PROJEKTU „TRÓJSTRONNE POLSKO-FRANCUSKO-NIEMIECKIE KOLOKWIUM STUDENCKIE”

Liliana Sadowska

Wydział Humanistyczny

Z wielką satysfakcją przyjęliśmy wiadomość o przyznaniu naszemu projektowi pod tytułem *Trójstronne kolokwium studenckie* nagrody przyznawanej od 5 lat przez Stowarzyszenie Weimarer Dreieck e.V. oraz Nadburmistrza Weimaru. Nagroda stanowi uhonorowanie działalności trójstronnych projektów realizowanych w duchu porozumienia transgranicznego.

Trójstronne kolokwia studenckie, na swój sprawdzony sposób, realizują od początku ideę ducha europejskości oraz przywołują i uświadamiają fundament narodowy, który dziś, pomimo, a może z powodu współczesnych obciążeń, łączy i uzupełnia się w naturalny sposób.

Ubiegłoroczne Trójstronne Kolokwium zamyka dwudziestopięcioletnią współpracę naszego Uniwersytetu, Wydziału Humanistycznego, Instytutu Filologii Germańskiej z partnerskimi uniwersytetami w Vechta (Niemcy Universität Vechta, Department III, Germanistische Didaktik) oraz w Angers (Francja - Université d'Angers, Faculté des Lettres, Langues et Sciences Humaines, Département Allemand).

Poczynając od 1990 r., gdy zorganizowano pierwsze *Trójstronne kolokwium studenckie*, systematycznie informowaliśmy naszą społeczność akademicką o przebiegu kolejnych trójstronnych spotkań.

FOT. Z ARCHIWUM DR. L. SADOWSKIEJ

Bogato ilustrowane wydawnictwo stanowi doskonałe podsumowanie naszej długoletniej współpracy. Zostało ono przygotowane z myślą o rozpowszechnieniu działań studentów naszych uczelni, w tym studentów filologii germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Współtwórcy kolokwium nie mogli przewidzieć, że już wówczas wraz z młodzieżą akademicką stali się prekursorami idei „Trójkąta Weimarskiego” (utworzonego w 1991 r. Komitetu Wspierania Współpracy Francusko-Niemiecko-Polskiej). Nawiazanie od samego początku kontaktu z instytucją Niemiecko-Francuskiej Współpracy Młodzieży (DFJW), a następnie z Niemiecko-Polską Współpracą Młodzieży (DPJW) umożliwiło wsparcie finansowe naszego przedsięwzięcia.

Odbywa się ono co roku naprzemiennie w jednym z trzech partnerskich krajów. Przy tej okazji spotyka się 40 polskich, niemieckich i francuskich studentów germanistyki, którzy wspólnie pracują nad tematem wybranym z zakresu swych zainteresowań dotyczących języka i literatury niemieckiej. Każdorazowo w programie przewidziane jest również wspólne zwiedzanie i odwiedzanie miejsc ważnych z punktu widzenia europejskiego dziedzictwa historycznego. Studenci i opiekunowie uczestniczą także w wydarzeniach kulturalnych Polski, Niemiec i Francji.

Zbliżający się jubileusz dwudziestopięcioletnia zainspirował organizatorów do szerszego zaprezentowania wspólnych działań. Z okazji tego właśnie jubileuszu ukazała się publikacja pt. *Trinationales Kolloquium 1990-2015*, prezentująca w trzech językach: polskim, niemieckim i francuskim nie tylko początki współpracy, koncepcję dydaktyczną, miejsca spotkań i miejsca kultury odwiedzane przez uczestników Kolokwium, lecz również przedstawiająca nasze trzy partnerskie uniwersytety. Bogato ilustrowane wydawnictwo stanowi doskonałe podsumowanie naszej długoletniej współpracy. Zostało ono przygotowane z myślą o rozpowszechnieniu działań studentów naszych uczelni, w tym studentów *filologii germańskiej* Uniwersytetu Zielonogórskiego. Egzemplarze tej publikacji zostały przekazane JM Rektorowi UZ, prof. Tadeuszowi Kuczyńskiemu, prorektorowi ds. studenckich, prof. Wojciechowi Strzyżewskiemu, dziekanowi Wydziału Humanistycznego, prof. Sławomirowi Kuflowi oraz dyrektorowi IFG, prof. Pawłowi Zimniakowi. Otrzymali ją także: były ambasador RP w Berlinie, dr Jerzy Margański oraz przedstawicielstwo DAAD w Polsce, jak również biblioteki w całym kraju. Wydawnictwo jest dostępne w sekretariacie IFG oraz u organizatorów.

Zauważenie naszych działań przez gremia na szczeblu międzynarodowym przekonuje nas o słuszności wielolet-

nich i niestrudzonych przygotowań organizacyjnych i merytorycznych, których dorocznym zwieńczeniem były, i są w dalszym ciągu, tygodniowe pouczające, ciekawe i niezapomniane spotkania młodych Europejczyków w Polsce, Francji i w Niemczech.

Przyznanie tegorocznej nagrody Stowarzyszenia Trójkąta Weimarskiego naszemu projektowi jest dla nas tym bardziej zaszczytne, że w tegorocznej edycji przyznawania tego wyróżnienia pod uwagę brano również sześć innych międzynarodowych projektów.

Uroczystość wręczenia nagrody odbyła się 29 sierpnia 2016 r. w Grand Hotelu Russischer Hof w Weimarze i rozpoczęła się wystąpieniem Nadburmistrza Weimaru Stefana Wolfa. Następnie głos zabrali przewodniczący Stowarzyszenia Weimarer Dreiecke e.V Dieter Hackmann, sekretarz generalny Niemiecko-Francuskiej Współpracy Młodzieży (DFJW) Béatrice Angrand, dyrektor Niemiecko-Polskiej Współpracy Młodzieży (DPJW) Stephan Erb, natomiast laudację wygłosił premier rządu kraju związkowego Turynii - Bodo Ramelow. W swoim wystąpieniu podkreślił on wagę trilateralnej inicjatywy, jej bardzo interesującą i bogatą formę, jej merytoryczność i długotrwałość. Działania społeczeństwa obywatelskiego są jego zdaniem podstawą i przykładem zaangażowania w życie na wszelkich szczeblach, w tym w życie uniwersyteckie.

Następnie przedstawiciele nagrodzonych uniwersytetów zaprezentowali czcigodnym gościom dwudziestopięcioletni projekt *Trójstronne kolokwium studenckie* oraz złożyli podziękowania międzynarodowemu gremium przyznającemu nagrodę. Zaproszeni na uroczystość przedstawiciele współpracujących uniwersytetów w osobach prof. Clausa Ensberga (Vechta), Liliany Sadowskiej (Zielona Góra) oraz Hubertusa Bialasa (Angers) z ogromną satysfakcją przyjęli nagrodę Stowarzyszenia Trójkąta Weimarskiego w postaci 2000 EUR, dyplomów dla poszczególnych uniwersytetów oraz statuetki wykonanej przez artystę plastyka Waltera Sachsa, która pozostanie własnością Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Całej podniosłej uroczystości towarzyszyła muzyka Claude Debussiego *Pour le Piano* w wykonaniu krakowskiej pianistki Izabeli Jutrzenki-Trzebiatowskiej, która została zaproszona do Weimaru specjalnie na tę uroczystość.

Przyjęcie zorganizowane po zakończeniu części oficjalnej było niezwykle przyjemnym jej zwieńczeniem i dało impuls do bardzo długich rozmów, wymiany myśli i doświadczeń dotyczących inicjatyw społecznych i politycznych, tym bardziej, że w dniu poprzedzającym wręczenie nagrody odbyło się w Weimarze spotkanie ministrów spraw zagranicznych Polski, Niemiec i Francji z okazji przypadającego w tym roku jubileuszu dwudziestopięcioletnia istnienia Trójkąta Weimarskiego.

Nagroda zwieńcza dwudziestopięcioletnią współpracę zaprzyjaźnionych uniwersytetów, a obecny rok 2016 otwiera nowe wyzwania i jest impulsem do realizacji ciekawych pomysłów na kolejne ćwierćwiecze *Trójstronnego kolokwium studenckiego*.

15 LAT WSPÓŁPRACY W RAMACH SIECI UCZELNIANEJ CUCEE

Ryszard Rybski

koordynator CUCEE

Już z górą 15 lat działa sieć Współpracy Uniwersytetów Centralnej i Wschodniej Europy (Cooperation of Universities in Central and East Europe - CUCEE). Sieć aktualnie tworzy 6 powiązanych ze sobą partnerskimi umowami o współpracy uczelni: Technische Hochschule Mittelhessen (Niemcy), Uniwersytet Techniczny w Tallinie (Estonia), Politechnika Lwowska (Ukraina), Uniwersytet Techniczny im. Gedymina z Wilna (Litwa), Politechnika Śląska i Uniwersytet Zielonogórski. W czerwcu br. odbyły się w Gliwicach główne uroczystości jubileuszowe zorganizowane przez Politechnikę Śląską.

Początki sieci CUCEE sięgają 1997 r. Właśnie w grudniu tego roku podpisana została w Giessen przez ówczesnych rektorów prof. Michał Kisielewicz (Politechnika Zielonogórska) i prof. Burkharda Kampschulte (Fachhochschule Giessen-Friedberg) umowa bilateralna o partnerskiej współpracy w zakresie dydaktyki i badań naukowych. Inicjatorem tej współpracy był ówczesny dziekan Wydziału Elektrycznego FH Giessen-Friedberg, prof. Marius Klytta, do dzisiaj siła napędowa i główny koordynator CUCEE. Od początku bardzo dobrze rozwijająca się współpraca, zwłaszcza w formie kończących się tzw. podwójnym dyplomem *Zintegrowanych Studiów Zagranicznych (ZSZ)*, była ważnym impulsem do jej rozszerzenia o kolejne uczelnie z Europy Wschodniej. Po trzech latach do grona partnerów dołączyły uczelnie z Tallina i ze Lwowa. I w ten sposób w maju 2000 r. cztery partnerskie uczelnie utworzyły sieć CUCEE. W 2011 r. do sieci dołączył Uniwersytet Techniczny z Wilna, a w 2012 r. - Politechnika Śląska. Zawansowane już rozmowy z Uniwersytetem Technicznym z Mińska (Białoruś) pozwalają sądzić, że uczelnia ta z końcem bieżącego roku stanie się kolejnym członkiem CUCEE. Dotychczasowy bilans działania CUCEE jest jednoznacznie pozytywny. O wielu przedsięwzięciach i sukcesach informowaliśmy wielokrotnie, m.in. na łamach naszego miesięcznika, a na bieżąco działalność sieci można śledzić na stronie domowej *cucee.eu*.

Z racji Jubileuszu krótkie podsumowanie należałoby zacząć od najważniejszego osiągnięcia, jakim są niewątpliwie związane z wymianą studentów *Zintegrowane Studia Zagraniczne*. Uczestniczący w nich studenci studiują równoległe na dwóch uczelniach i otrzymują dyplomy ukończenia obydwu prowadzących te studia uczelni partnerskich. W tej specyficznej formie studiów wzięło już udział ponad 100 studentek i studentów z Polski, Estonii, Ukrainy i Litwy, w tym niemal 50 osób z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki (WIEA) Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy jednocześnie zostali absolwentami THM i UZ. Należy dodać, że po wieloletnich staraniach uruchomione zostały w 2014 r. ZSZ między Uni-

1 OD LEWEJ: PROF. RYSZARD RYBSKI (UZ), PROF. RAIVO TEEMETS (TALLIN), DR MARIUSZ STĘPIEŃ (PŚL.), PROF. ANDRZEJ OBUCHOWICZ (UZ), MICHAELA ZALUCKI (THM), PROF. GÜNTHER GRABATIN (PREZYDENT THM), PROF. MARIUS KLYTTA (THM), PROF. VASYL TKACHUK (LWÓW), PROF. ROMA RINKEVICIENE (WILNO)

wersytetem Technicznym z Wilna i UZ. Jesienią br. wydany zostanie pierwszy dyplom ukończenia UZ uczestnikowi ZSZ z Wilna. Będzie to równocześnie pierwszy w historii naszej uczelni przypadek wydania dyplomu ukończenia UZ zagranicznemu uczestnikowi tego rodzaju studiów. Liczymy, że znajdą się kolejni młodzi ludzie zainteresowani tą formą

studiów na UZ - nie tylko z Wilna, ale również ze Lwowa i w przyszłości z Mińska.

CUCEE to również wspólnie realizowane projekty badawcze, głównie z obszaru elektrotechniki i informatyki, których wyniki przedstawiono w dziesiątkach publikacji, to też wspólnie organizowane konferencje naukowe, opieka nad doktorantami, gościnne wykłady pracowników naukowych i szereg innych przedsięwzięć.

CUCEE było od początku także płaszczyzną współpracy kulturalnej. W jej ramach zorganizowano m.in. wiele wspólnych koncertów z udziałem zespołów artystycznych reprezentujących uczelnie partnerskie. Pod hasłem „Muzyka w Europie” odbyły się koncerty z udziałem zespołów muzycznych i grup tanecznych m.in. w Giessen, Zielonej Górze, Lwowie, Tallinie, Wilnie i Gliwicach.

Z dzisiejszej perspektywy należy dodać, że bardzo ważną rolę dla rozwijającej się harmonijnie, stabilnej i już długoletniej współpracy, ma tradycja organizowanych dwa razy w roku roboczych spotkań koordynatorów CUCEE. Jesienne spotkania odbywają się w listopadzie w Giessen, a wiosenne w maju w Zielonej Górze. To tu, poza załatwianiem bieżących spraw, powstają plany jej działania na kolejne lata.

Należy podkreślić, że trwające już 15 lat skuteczne rozwijanie idei CUCEE nie byłoby możliwe bez wszechstronnego wsparcia władz rektorskich oraz pracowników działów współpracy z zagranicą poszczególnych uczelni.

Obchody jubileuszu 15-lecia CUCEE rozpoczęły się już podczas jesiennego spotkania koordynatorów w Giessen w listopadzie 2015 r. (fot. 1). W głównych uroczystościach,

które odbyły się w dniach 2-3 czerwca br. w Gliwicach poszczególnie uczelnie reprezentowane były przez koordynatorów oraz zespoły artystyczne złożone przede wszystkim ze studentów i pracowników uczelni. Uniwersytet Zielonogórski reprezentował zespół muzyczny Seasons of love składający się ze studentów Instytutu Muzyki Wydziału Artystycznego pod kierunkiem prof. Bogumili Tarasiewicz i prof. Bartłomieja Stankowiaka. W skład zespołu weszli wokaliści: Weronika Gątek-Flasińska, Magdalena Janicka, Małgorzata Schmidt, Adrianna Wilke, Ireneusz Lutz i Joachim Ryczek oraz instrumentalni: Łukasz Ostrowski (gitara basowa), Przemysław Michalak (perkusja) i Bartłomiej Stankowiak (fortepian). Ponadto w uroczystościach wziął udział zespół muzyczny „applied sounds” (THM), grupa taneczna Kuljus (Tallin) oraz Chór Akademicki Politechniki Śląskiej. Obchody jubileuszu obejmowały uroczyste spotkanie uczestników z władzami rektorskimi Politechniki Śląskiej oraz koncerty grup artystycznych. Zespół Seasons of love wystąpił z koncertem dla pracowników i studentów Politechniki Śląskiej (fot. 2) oraz wziął udział w koncercie galowym, który został zorganizowany na głównej scenie Gliwickiego Teatru Muzycznego (fot. 3). Występ naszego zespołu, w programie którego zabrzmiały znane przeboje rozrywkowej muzyki w autorskich opracowaniach, został przyjęty niezwykle gorąco.

Przez ostatnie lata polska nauka i uniwersytety rozwijały się, ale zbyt wolno. Po ćwierćwieczu dreptania, proponuję dekadę szybkiego marszu – powiedział Jarosław Gowin. Minister nauki i szkolnictwa wyższego ogłosił 9.09.16 r. swoją strategię dla nauki i szkolnictwa wyższego.

NOWA STRATEGIA DLA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

9 WRZEŚNIA 2016

Po kilku miesiącach intensywnej pracy i realizacji kluczowych zadań resortu, Jarosław Gowin ogłosił strategię rozwoju dla polskich uczelni i nauki. Składająca się z trzech filarów propozycja zmian i reform ma zagwarantować poprawę kondycji polskich uniwersytetów oraz zapewnić rozwój nauki.

- Przyjrzyjmy się liczbom - rozpoczął konferencję Jarosław Gowin. Na 24. PKB na świecie, Polska jest 37. jeżeli chodzi o wysokość nakładów na badania i rozwój w odniesieniu do PKB. I choć polscy naukowcy zajmują 20. miejsce, jeśli chodzi o liczbę publikacji naukowych, to nasze uczelnie są na 38. pozycji w rankingu szanghajskim.

- Co z tego wynika? Po pierwsze, mamy zdecydowanie za mało środków na naukę. Po drugie, mamy duży po-

tencjał naukowy, który może być rozwijany, i po trzecie - mamy kłopot z polskimi uczelniami, które muszą przejść dużo głębsze reformy niż te, które były przeprowadzane w ostatnich latach - podsumował minister.

Strategia Jarosława Gowina opiera się na trzech podstawowych filarach: **Konstytucji dla nauki**, która przyniesie zmiany systemowe w szkolnictwie wyższym, **Innowacjach dla gospodarki**, w których łączą się komercjalizacja badań i partnerstwo z biznesem oraz **Nauce dla Ciebie** - programowi społecznej odpowiedzialności nauki.

Konstytucja dla nauki

Pierwszym elementem Konstytucji dla nauki jest ustawa deregulacyjna, która wchodzi w życie na początku

Pierwszym elementem Konstytucji dla nauki jest ustawa deregulacyjna, która wchodzi w życie na początku października. – Ale wyeliminowanie biurokracji, to tylko oczyszczenie przedpola – zapowiedział minister.

października. - Ale wyeliminowanie biurokracji, to tylko oczyszczenie przedpola - zapowiedział minister. Tym, co przyniesie szeroką reformę, jest przygotowywana właśnie Ustawa 2.0.

- Te zmiany chciałbym ogłosić na Narodowym Kongresie Nauki. Mamy rok czasu, żeby przygotować głębokie zmiany systemowe - powiedział Jarosław Gowin. - Od początku października w ramach konferencji w różnych ośrodkach akademickich rozpocznie się szeroka debata - zapowiedział minister. Podstawą do dyskusji będą koncepcje trzech zespołów wyłonionych w konkursie MNiSW.

Jarosław Gowin przyznał, że nie przesadza o wynikach debaty. - Mam jednak nadzieję, że nowa ustawa umożliwi m.in. stworzenie nowego typu uniwersytetu - uniwersytetu badawczego - tłumaczył. Te oprócz wysokiej jakości kształcenia, będą kładły nacisk również na badania naukowe. Pytany przez dziennikarzy zadeklarował, że MNiSW nie będzie wskazywać uczelni, które mają pełnić tę rolę.

Jednym z wyzwań stojących przed resortem jest wzrost umiędzynarodowienia. W tym celu minister Gowin zainicjował powołanie Narodowej Agencji Współpracy Akademickiej. Agencja będzie odpowiedzialna za ujednoczenie programów stypendialnych i zachęcanie studentów zagranicznych do studiowania w Polsce. Jej zadaniem będzie również odwrócenie „drenażu mózgow” i umożliwienie powrotu do kraju wybitnym polskim naukowcom.

Innowacje dla gospodarki

- Zwiększenie innowacyjności to jeden z podstawowych celów Planu Odpowiedzialnego Rozwoju - przypomniał Jarosław Gowin. - Rząd przyjął już przygotowaną przez ten resort ustawę o innowacyjności, w przyszłym tygodniu prace nad nią rozpocznie parlament. Liczymy na to, że wchodzi ona w życie w styczniu 2017 r.

Modyfikacji ulegnie sposób działania Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. NCBR będzie dysponentem 22 z 50 mln złotych, które Polska przeznaczy na innowacje do 2020 r. - Musimy jednak przyznawać finansowanie skuteczniej - zastrzegł Jarosław Gowin. Zmienione zostaną zasady recenzowania, a procedury zostaną przyspieszone. - Będziemy jednak zwracać uwagę na to, żeby te pieniądze służyły określonym celom, a granty kończyły się konkretnymi wdrożeniami.

Minister wspominał też o dwóch instrumentach finansowych, które mają zapewnić finansowanie lub kapitalizowanie innowacji w start-upach. Program Bridge VC to niemal 2 mld złotych, a realizowany wspólnie z PZU program Vitel-

to kolejne 500 mln. - To rzadki w Europie przykład tego, jak duża publiczna firma włącza się w działalność badawczo-rozwojową - zauważył Jarosław Gowin.

Naukowym zapleczem dla innowacyjnej gospodarki będą zreformowane instytuty badawcze. Oprócz wprowadzenia szeregu zmian, MNiSW powoła również Narodowy Instytut Technologiczny. - Będzie to sieć najlepszych instytutów badawczych, które będą służyć rozwojowi priorytetowych sektorów gospodarczych - wyjaśnił wicepremier. Reforma instytutów pozwoli również zweryfikować ich poziom i określić możliwości oraz kompetencje.

Nauka dla Ciebie

Ostatni filar nowej strategii prezentowanej przez Jarosława Gowina, to Nauka dla Ciebie - szereg przedsięwzięć i programów, które mają zwiększyć społeczną odpowiedzialność uczelni oraz instytucji naukowych. - Nauka powinna służyć każdemu z nas, nauka powinna służyć społeczeństwu. Chcemy, żeby naukowcy wyszli z murów uczelni.

Pierwszy projekt to ogłoszony w ubiegłym miesiącu Uniwersytet Młodego Odkrywcy - merytoryczne i finansowe wsparcie dla uniwersytetów dziecięcych. Od przyszłego roku w Polsce pojawią się naukobusy. - Będą to autobusy wyposażone w profesjonalne laboratoria badawcze, w których jeździć będą profesjonalni animatorzy przeszkoleni przez Centrum Nauki Kopernik. Chcemy, by w 2017 r. odwiedziły one przynajmniej 400 szkół - powiedział Jarosław Gowin.

Ostatni z zaprezentowanych programów to wsparcie dla Uniwersytetów Trzeciego Wieku. - To fantastyczny fenomen społeczny trwający w Polsce od wielu lat - opowiadał minister. Pilotażowa edycja programu ruszy już w październiku, a jej budżet wyniesie 4 mln zł.

Strategia dla nauki i szkolnictwa wyższego

Ogłoszona przez Jarosława Gowina strategia ma przede wszystkim przyspieszyć rozwój polskiej nauki. - Oczywiście, na polskich uczelniach działo się w ostatnich latach wiele dobrego - zauważył wicepremier, dodał jednak, że tempo tych zmian było dalekie od pożądanego. - Liczę, że powyższe propozycje staną się przedmiotem dyskusji ze środowiskiem akademickim, a ich realny kształt zobaczymy już niebawem.

ŹRÓDŁO: <http://www.nauka.gov.pl/aktualnosci-ministerstwo/nowa-strategia-dla-nauki-i-szkolnictwa-wyzszego.html>

OPEN IN ACTION - TYDZIEŃ OTWARTEJ NAUKI 2016

Ewa Adaszyńska

Biblioteka Uniwersytecka

Od 24 do 30 października obchodząc będziemy Tydzień Otwartej Nauki (Open Access Week)¹, tym razem pod hasłem **otwartość w działaniu** (Open in Action). Intencją organizatorów jest promowanie wolnego dostępu, zachęcenie do podejmowania działań wspierających otwartość, przede wszystkim jednak do publikowania prac w otwartym dostępie. Tegoroczne hasło skupia się na konkretnych działaniach, małych krokach, które może podjąć każdy z nas, aby przyczynić się do otwartości nauki. Podkreśla przejście od dyskusji do działania na rzecz otwarcia wyników badań i systemu komunikacji naukowej.

Tydzień Otwartej Nauki to wydarzenie międzynarodowe o dużym zasięgu oddziaływania, głównie w środowiskach naukowych. Uczestniczą w nim organizacje pozarządowe, uczelnie, instytuty badawcze oraz biblioteki z całego świata, zaangażowane w budowanie otwartej nauki. Wykorzystują one ten czas do edukowania, popularyzowania oraz pozyskiwania nowych zwolenników otwartości w nauce. Międzynarodowy Tydzień Otwartej Nauki obchodzony jest na świecie po raz dziewiąty (od roku 2008), w Polsce po raz siódmy (od roku 2010).

Inicjatorem Open Access Week jest międzynarodowa organizacja **Scholarly Publishing and Academic Resources Coalition** (SPARC) - stowarzyszenie wydawców i pracowników nauki, których zadaniem jest opracowanie nowych modeli dystrybucji tekstów naukowych.

SPARC to sojusz 800 bibliotek naukowych i akademickich z całego świata, pracujących na rzecz otwartego systemu komunikacji naukowej. Jego celem jest wspieranie i promowanie otwartego dostępu (ang. Open Access - OA), otwartych danych (Open Data) i otwartych zasobów edukacyjnych (Open Educational Resources - OER) - popularyzowanie ruchu wolnego dostępu do wyników badań naukowych, literatury, danych cyfrowych oraz zasobów edukacyjnych².

Otwarty dostęp (Open Access, OA) oznacza wolny, powszechny oraz trwały dostęp do cyfrowych form zapisu danych, a także treści naukowych i edukacyjnych dla każdego użytkownika sieci. To dostęp online, bezpłatny, a także wolny od większości ograniczeń prawnoutworskich i licencyjnych³.

Otwarty dostęp (OA) wiąże się ściśle z ruchem naukowym (Open Access Movement), który rozwija się od lat 90. i działa na rzecz budowy nowego otwartego modelu komunikacji naukowej. Głównymi kanałami dystrybucji wiedzy są w tym modelu otwarte czasopisma, repozytoria oraz blogi naukowe, a także e-laboratoria. Pierwsze wolne czasopisma publikowane tylko w internecie pojawiły się pod koniec lat 80., a kilka lat później zaczęły się pojawiać elektroniczne recenzowane czasopisma naukowe o najwyższych standardach.

Idea otwartego dostępu do informacji wynika z tradycji wymiany myśli, jest szansą dla szerokiej dystrybucji wiedzy i upowszechniania wyników badań naukowych na szeroką skalę. Zapewnia powszechny dostęp do materiałów i badań naukowych, a publikującym twórcom daje większą rozpoznawalność i cytowalność prac. Zbudowana jest na przekonaniu, że wiedza jest dobrem publicznym, dlatego też może być swobodnie wykorzystywana i dostosowywana do potrzeb odbiorców, ulepszana i rozpowszechniana poprzez swobodę wariantów licencji Creative Commons - CC⁴.

Wolny dostęp oparty jest na dwóch modelach prawnych:⁵

- 1. Gratis Open Access** - darmowy i otwarty dostęp to rozpowszechnianie utworu lub przedmiotu prawa pokrewnego w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym, a także możliwość nieodpłatnego i nieograniczonego technicznie korzystania z nich, zgodnie z przepisami o dozwolonym użytku lub innych wyjątkach przewidzianych w przepisach prawa.
- 2. Libre open access** - wolny i otwarty dostęp to rozpowszechnianie utworu lub przedmiotu prawa pokrewnego w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym wraz z udzieleniem każdemu licencji na nieograniczone, nieodpłatne i niewyłączne korzystanie z nich oraz z ich ewentualnych opracowań. Licencja może zawierać postanowienia nakładające na korzystającego zobowiązania nienaruszające istoty uprawnienia do nieograniczonego, nieodpłatnego i niewyłącznego korzystania, takie jak obowiązek przekazania odbiorcy informacji o twórcy, producencie lub wydawcy, przedmiocie licencji oraz o jej postanowieniach, lub obowiązek udostępnienia odbiorcom przedmiotu licencji lub jego opracowania na takiej samej licencji⁶.

4 Zob. Koalicja Otwartej Edukacji, <http://koed.org.pl/o-koalicyj/>

5 Wdrożenie i promocja otwartego dostępu do treści naukowych i edukacyjnych: praktyki światowe a specyfika polska, zespół ICM pod kier. M. Niezgodki, Warszawa 2011, s. 264-265, https://depot.ceon.pl/bitstream/handle/123456789/1545/20120208_EKSPERTYZA__OA__ICM.pdf?sequence=1

6 Stosowane w nauce licencje Creative Commons (CC) tworzone są na podstawie czterech warunków: **Uznanie autorstwa** (attribution) **BY** - nakazuje, aby licencjodawca przekazywał wraz z rozpowszechnianym utworem

Gratis OA udostępnia prace za darmo, ale zastrzega wszelkie pozostałe prawa do publikacji, natomiast Libre OA - zastrzega tylko część praw do publikacji, które są wymienione w definicji otwartego dostępu jako minimalne.

Wolny dostęp oparty jest na dwóch modelach dystrybucyjnych:⁷

1. Złotej drodze otwartego dostępu - publikowania prac naukowych w czasopiśmie dającym otwarty dostęp do wszystkich artykułów. Model ten stosuje wiele największych wydawnictw świata, np. Springer, Nature czy Elsevier oraz działające w Polsce wydawnictwo Versita Open Access.

2. Zielonej drodze otwartego dostępu - publikowania prac naukowych w repozytoriach otwartych, często opartych na samodeponowaniu (self-archiving).

Rozwinięciem ruchu otwartego dostępu jest **ruch otwartej nauki** (Open Science), oparty na zasadzie otwartości na wszystkich etapach pracy i komunikacji naukowej. Odnosi się nie tylko do publikacji treści, ale do całości kształtu pracy naukowej. Obejmuje wszystkie próby stosowania otwartych modeli produkcji i dystrybucji treści. Zasady te określone w 2008 r. w Barcelonie w projekcie Science Commons opierają się na czterech podstawach:

otwartym dostępie do treści w modelu Open Access, otwartym dostępie do narzędzi: materiałów, oprogramowania oraz metod badawczych niezbędnych do powtórzenia lub nowego badania,

otwartych danych (Open Data), swobodnym rozprowadzaniu, kopiowaniu, formatowaniu i łączeniu danych w nowych badaniach,

cyberinfrastrukturze, dostępie do ogólnodostępnej infrastruktury przechowującej treści i dane umożliwiające ich łączenie, oprogramowania (ang. Open Source).

Otwarta nauka wymaga nie tylko odpowiednich narzędzi: technologii informatycznych i rozwiązań prawnych, ale też zmiany nastawienia badaczy⁸.

Dobrymi przykładami są: brytyjska polityka Research Councils (RCUK), zobowiązująca do otwartego publikowania materiałów naukowych powstałych ze środków publicznych; polityka otwartości przyjęta przez National Institute of Health, rozszerzona na kilkanaście innych instytucji badawczych; otwarta polityka UNESCO wspierająca ogólnosiatoową wymianę wiedzy i innowacji⁹; czy określona przez Polskę w październiku 2015 r. polityka otwartości zawarta w **Kierunkach rozwoju otwartego dostępu do publikacji i wyników badań naukowych w Polsce**¹⁰. Polityki te zawierają zarówno

rekomendacje dla wolnego dostępu, jak też wskazanie do stosowania wolnych licencji prawnoutworskich, w szczególności licencji **Creative Commons - Uznanie Autorstwa**. Daje ona najszerszy zakres wolności, gwarantuje dostępność wyników badań, wpływa na ich cytowalność, popularyzuje naukę.

Upowszechnianie otwartego dostępu do publikacji i wyników badań naukowych jest trendem światowym i ma charakter ponadnarodowy. Na rzecz otwartej nauki działa szereg instytucji europejskich. 17 grudnia 2007 roku Europejska Rada ds. Badań Naukowych (European Research Council - ERC) opublikowała **Wytyczne dotyczące otwartego dostępu**¹¹. Na ich podstawie wymaga, aby wszystkie recenzowane publikacje naukowe, powstałe w ramach projektów finansowanych przez ERC, były umieszczane w repozytoriach instytucjonalnych lub dziedzinowych, w modelu otwartym, do sześciu miesięcy od daty ich opublikowania.

Zalecenia Komisji Europejskiej z 17 lipca 2012 r. w sprawie dostępu do informacji naukowej i jej ochrony (2012/417/UE), zobowiązują do zapewnienia powszechnego i bezpłatnego dostępu do wyników badań naukowych i publikacji finansowanych ze środków publicznych z zachowaniem ochrony praw własności intelektualnej¹². Cele te przyświecają nie tylko uczelnianym repozytoriom, ale też takim projektom jak Wirtualna Biblioteka Nauki, Centrum Otwartej Nauki, BazTech, BazHum, czy MNiSW. Model otwartości cieszy się w świecie dużą popularnością. Serwis Registry of Open Access Repositories Mandatory Archiving Policies rejestruje około 770 otwartych mandatów przyjętych przez instytucje na całym świecie¹³. Komisja Europejska przyjęła otwarty dostęp do publikacji naukowych jako zasadę w **Programie Horyzont 2020**¹⁴.

Polityka otwartego dostępu przedstawiona w Kierunkach rozwoju otwartego dostępu do publikacji i wyników badań naukowych w Polsce opiera się na pięciu zasadach¹⁵:

- 1. Otwartości** - publikacje naukowe, które powstały w wyniku badań finansowanych ze środków publicznych, powinny być publicznie dostępne.
- 2. Równoległych dróg** - dostęp może być zapewniony poprzez publikację w otwartych recenzowanych czasopiśmie i książkach naukowych (tzw. droga złota) oraz umieszczenie publikacji w repozytoriach (tzw. droga zielona).
- 3. Szybkiego dostępu** - prace powinny być udostępnione w jak najkrótszym czasie od daty ich publikacji, najlepiej natychmiast.
- 4. Maksymalizacji jakości treści** - udostępniane prace powinny być jak najbliższe wersji opublikowanej, najlepiej w tzw. ostatecznej wersji wydawcy, czyli wersji artykułu naukowego, który ukazał się w czasopiśmie naukowym, lub wersji książki opracowanej przez wydawcę.

informacje o autorstwie, źródle oraz o samej licencji. Użycie niekomercyjne (non-commercial) NC - zawęża uprawnienia licencjodawcy do korzystania z utworu i opracowań wyłącznie w celach niekomercyjnych. Na tych samych warunkach (share-alike) SA - oznacza rozpowszechnianie utworów tylko na tej samej licencji, co dzieło oryginalne. **Bez utworów zależnych** (non-derivatives) ND - zakazuje tworzenia utworów zależnych - zob. *Wolne licencje w nauce: instrukcja*, oprac. zbiorowe w ramach bookspruntu Biblioteki Otwartej Nauki 14/06/2013, s. 23-24, <http://centrumcyfrowe.pl/projekt/biblioteka-otwartej-nauki/wolne-licencje-w-nauce-instrukcja/>

7 Zob. *tamże*, s. 19-20.

8 Zob. *Przewodnik po otwartej nauce*, aut. J. Hofmokl, A. Tarkowski, B. Bednarek-Michalska, K. Siewicz, J. Szprot, Warszawa: ICM UW, 2009, s. 55-63, http://creativecommons.pl/wp-content/uploads/2012/06/Przewodnik_Po_Otwartej_Nauce.pdf

9 Zob. *Wolne licencje w nauce*, op. cit., s. 11-13.

10 Zob. *Kierunki rozwoju otwartego dostępu do publikacji i wyników*

badania naukowych w Polsce, dostęp: http://www.nauka.gov.pl/g2/orygina-1/2015_10/9f62cc350837b942e51ae23dd1f23df8.pdf

11 ERC Scientific Council Guidelines for Open Access, https://erc.europa.eu/sites/default/files/document/file/erc_scc_guidelines_open_access.pdf

12 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 194/39, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L>

13 Zob. serwis ROARMAP, dostęp: <http://roarmap.eprints.org/>

14 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r., http://ec.europa.eu/research/participants/data/ref/h2020/legal_basis/rules_participation/h2020-rules-participation_pl.pdf

15 *Kierunki rozwoju*, op. cit. s. 4-5.

1 Zob. Open Access Week, <http://www.openaccessweek.org/profiles/blogs/theme-of-2016-international-open-access-week-to-be-open-in-action>

2 Zob. SPARC Scholarly Publishing and Academic Resources Coalition, <http://sparcopen.org/>

3 Zob. P. Suber, *Otwarty dostęp*, Warszawa 2014, s. 16, <http://www.bm.cm.uj.edu.pl/documents/21651741/56d5843c-2e99-43a2-a4bf-f34324a1b048>

5. **Maksymalizacji korzyści** - publikacje powinny być udostępniane w modelu otwartego dostępu libre, najlepiej na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa (CC-BY) lub licencji Creative Commons Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach (CC-BY-SA).

W lutym 2016 r. ukazał się raport opracowany przez Platformę Otwartej Nauki - **Otwarty dostęp w instytucjach naukowych**, skierowany do osób odpowiedzialnych za upowszechnianie dorobku instytucji naukowych - kadry kierowniczej, redaktorów repozytoriów i bibliotekarzy, pracowników działów promocji, centrów transferu technologii oraz działów prawnych. Ma charakter praktyczny i wspomaga realizację założeń zawartych w Kierunkach rozwoju otwartego dostępu do publikacji i wyników badań naukowych w Polsce¹⁶ (uzupełnia

wcześniejszy raport Otwarta nauka w Polsce 2014. Diagnoza).

Międzynarodowy Tydzień Otwartej Nauki to czas na wspólnie inicjatywy, a także skoordynowaną akcję informacyjną skierowaną do środowisk naukowych i edukacyjnych. Zapraszamy do współpracy, ale też do skorzystania z propozycji biblioteki działającej na rzecz otwartości od wielu lat.

Tydzień Otwartej Nauki 2016 będzie okazją do zaprezentowania uczelnianego repozytorium, opartego podobnie jak Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa na oprogramowaniu dLibra. Uczelniane repozytorium powstało zgodnie z zaleceniami Ministerstwa.

16 Zob. Uwolnij Naukę <http://uwolnijnauke.pl/polityka-naukowa/>

WAKACJE... I PO WAKACJACH

Marta Janowicz

Sezon wakacyjno-urlopowy dobiega końca. Pomimo tego, iż był to czas odpoczynku, w Parku Naukowo-Technologicznym UZ Sp. z o.o. wiele się działo. Sezon wakacyjny rozpoczęliśmy od uczestnictwa w Świątce Województwa Lubuskiego, które odbyło się 25 czerwca br. w Parku Mużakowskim, pod hasłem „Natura. Nauka. Kosmos”. Innym znaczącym dla nas wydarzeniem, była wizyta wiceministra nauki i szkolnictwa wyższego, Piotra Dardzińskiego, odpowiedzialnego za innowacje oraz współpracę nauki z przemysłem. Jest to kolejny przedstawiciel tego resortu, który w krótkim czasie odwiedził Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej z wizytą na uczelni był minister Jarosław Gowin). Wiceminister odwiedził laboratoria w Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii oraz Centrum Technologii Informatycznych. W drugiej połowie lipca PNT UZ Sp. z o.o. uczestniczył w I Pikniku Centrum Nauki Keplera w Zielonej Górze. Park ma również dwóch nowych rezydentów: są to firma Hertz Systems, która działa w obszarach systemów bezpieczeństwa, wojskowych systemów teleinformatycznych, systemów nawigacji satelitarnej GPS i systemów kosmicznych oraz firma Studio Bozon, która tworzy niezwykle efektywne specjalne wprowadzające produkcje wideo w trzecim wymiarze. Firma zajmuje się również animacjami komputerowymi, grafiką i wizualizacją oraz projektowaniem reklamowym. We wrześniu PNT UZ Sp. z o.o. rozpoczął sezon międzynarodowym spotkaniem: to Forum Miast Blizniaczych, które odbyło się w auli Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii. Poza tym rozpoczynamy cykl spotkań seminarnych dla Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego, który potrwa aż do maja przyszłego roku. My ze swojej strony, nadal będziemy robić wszystko, aby łączyć naukę z biznesem, wspierając tym samym sektor MŚP. Oznacza to nowe projekty B+R, szkolenia oraz stałą współpracę z jed-

FOT.: PNT

nostkami władz lokalnych, takimi jak Urząd Marszałkowski oraz Urząd Miasta. Aktualnie pracujemy nad cyklem szkoleń dla firm z sektora MŚP i w związku z tym, w IV kwartale tego roku, planujemy otworzyć Akademię PNT UZ Sp. z o.o. Wszystkich zainteresowanych wydarzeniami w Parku oraz naszą ofertą zapraszamy na stronę www.pnt.uz.zgora.pl oraz na www.facebook.com/PNT.UZ.Sp.zoo/

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogórskiego

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

21 października 2016 r. (w piątek) o godz. 11.00 Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym zaprasza na spotkanie z prof. Mariuszem Pałą z Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Artysta zaprezentuje prace z cyklu *Zmysły*. Wystawie będzie towarzyszył wykład pt. *Anatomia receptorów, świat doznań, rozkoszy, cierpienia, życia i śmierci*. Kuratorką wystawy jest dr Janina Wallis. Serdecznie zapraszamy.

Dr Janina Wallis finalistką konkursu Bibliotekarz Roku

Doktor Janina Wallis, kustosz dyplomowany z Biblioteki Sztuki Uniwersytetu Zielonogórskiego finalistką Ogólnopolskiego konkursu Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich „Bibliotekarz Roku 2015”. Uroczystość odbyła się 15 września 2016 r. w Sali Widowiskowej Studentckiego Centrum Kultury Uniwersytetu Opolskiego przy ul. Katowickiej 95 w Opolu, podczas inauguracji 11. Forum Młodych Bibliotekarzy. Serdecznie gratulujemy.

Ogrody - wystawa jubileuszowa Instytutu Sztuk Wizualnych w Nowym Zamku w Parku Mużakowskim

1 września 2016 r. w Nowym Zamku w Parku Mużakowskim na granicy polsko-niemieckiej otwarta została wystawa *Ogrody*. Zorganizowana we współpracy Uniwersytetu Zielonogórskiego

i Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze z fundacją „Park Księcia Pücklera Bad Muskau” jest trzecią już ekspozycją w ramach cyklu *Topografia polskiej sztuki współczesnej*. Jednocześnie inauguruje ona obchody 25-lecia istnienia Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Patronat nad wystawą objęli Hansjörg König, Przewodniczący Rady Fundacji „Park Księcia Pücklera Bad Muskau”, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Saksonii oraz prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, w którego imieniu na wernisażu przemawiał prof. dr hab. Giorgi Melikidze, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą. Na uroczystość przybyli także Prezydenci przygranicznych miast Bad Muskau i Łęknicy, Andreas Bänder i Piotr Kuliniak, Kierowniczka Wydziału Kultury Urzędu Marszałkowskiego w Zielonej Górze, Żaneta Cierach, a także nowa Dziekan Wydziału Artystycznego, dr hab. Barbara Literska, prof. UZ oraz liczni goście z Uniwersytetu Zielonogórskiego i Muzeum Ziemi Lubuskiej. Otwarcie wystawy uświetnił znakomity występ kwartetu jazzowego Instytutu Muzyki w składzie Suan Tun Hoan (Wietnam) - gitara (lider zespołu), Marcin Włodarczyk - fortepian, Paweł Narajowski - kontrabas, Kuba Lechki - perkusja. Dzięki temu stało się ono również przykładem udanej kooperacji obu instytucji Wydziału Artystycznego UZ.

Witając gości, dr Cornelia Wenzel, z-ca dyrektora fundacji „Park Księcia Pücklera Bad Muskau” stwierdziła z humorem: „Pokaz prac *Ogrody* jest prezentem urodzinowym, który przedstawiciele Instytutu [Sztuk Wizualnych - od autorki] sami sobie sprawili na jego 25 urodziny, w czym i my mogliśmy mieć swój udział. Dziękujemy Państwu za to serdecznie i gratulujemy z okazji Jubileuszu.”

Z kolei Hansjörg König w swej przemowie przypomniał, że Park Mużakowski, który 1 maja 2015 r., w 200-lecie swego

- 1 UCZESTNICZY, KURATORZY I KIEROWNIK NAUKOWY WYSTAWY OGRODY. OD LEWEJ: RYSZARD WOŹNIAK, LESZEK KANIA, LIDIA GŁUCHOWSKA, PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER, PIOTR CZECH, HELENA KARDASZ, JAREK JESCHKE, ALICJA LEWICKA-SZCZEGÓŁA, RADOŚLAW CZARKOWSKI, MAGDALENA GRYSKA, MAREK LALKO, ANDRZEJ BOBROWSKI, STANISŁAW R. KORTYKA, ARTUR PASTUSZEK. W TLE - PRACE RYSZARDA WOŹNIAKA (PO LEWEJ) I RADOŚLAWA CZARKOWSKIEGO. FOT. BARBARA PANEK-SARNOWSKA
- 2 KIEROWNIK NAUKOWY WYSTAWY DR LIDIA GŁUCHOWSKA (Z PRAWYJ) PODCZAS OPROWADZANIA KURATORSKIEGO PO WYSTAWIE. TUTAJ: PRZY INSTALACJI PAULINY KOMOROWSKIEJ -BIRGER. FOT. MAREK LALKO
- 3 WYSTĘP KWARTETU JAZZOWEGO Z INSTYTUTU MUZYKI. FOT. MAREK LALKO

UZ - uczestnikom wystawy - za oryginalny wkład w jej rozwój. Zwracając się do inicjatora cyklu wystaw *Topografia polskiej sztuki współczesnej*, Dyrektora Muzeum Ziemi Lubuskiej, Leszka Kani, stwierdził natomiast: „dokładnie tego typu polsko-niemieckiej współpracy życzyliśmy sobie w roku 2005, w celu aktywnego ożywienia światowego dziedzictwa kultury - Parku Mużakowskiego/Muskauer Park. Jestem szczęśliwy, że właśnie dzięki Pańskiemu zaangażowaniu jest ona dziś niemal oczywistością. Oczywiście wiem, że w codziennej rzeczywistości jeszcze długo nie będzie ona wolna od ustawicznego wysiłku. Stąd też także w przyszłości chętnie wesprę ten piękny i ważny projekt. (...) Jestem pewien, że prezentowane tu dzieła sztuki dostarczą nam rozkoszy intelektualnej, która wypełni nas będzie jeszcze w drodze do domu.”

***

istnienia, wpisany został na listę światowego dziedzictwa UNESCO, stał się wzorcowym przykładem ośrodka bilateralnej polsko-niemieckiej współpracy, służącej rozwojowi transgranicznego regionu kulturalnego. Podziękował serdecznie wszystkim pracownikom Instytutu Sztuk Wizualnych

Idea wystawy *Ogrody* dojrzewała przez wiele miesięcy. Ekspozycja jest bowiem kontynuacją wielu innych działań międzynarodowych rozwijanych przez Instytut, jak np. konferencja naukowa *Złote drzewo życia wciąż zielone. Uczelnia miejscem sztuki* w 2013, której towarzyszyły wystawy

i warsztaty, a która zwieńczona została monumentalną publikacją pod redakcją dr. Artura Pastuszka.

Tytuł wystawy rozumieć można zarówno dosłownie, jak i metaforycznie. Wpisuje się ona w kontekst jedyne transgranicznego założenia ogrodowo-parkowego w Europie, stając się formą międzynarodowego dialogu na temat kultury, ekologii oraz historii i współczesności stosunków polsko-niemieckich.

Park krajobrazowy czy ogród angielski - taki jak Park Mużakowski - to przestrzeń z pogranicza natury i kultury. To forma, symbol i marzenie wpisane w ciąg asocjacji nie tylko estetycznych, lecz również erotycznych czy religijnych. Ewokowane przez ogród konotacje, hasłowo wyznaczają choćby Raj, ogrody islamu oraz biblijny *hortus conclusus* - alegoria czystości Marii. Zarówno przestrzeń tego odwiecznego mitu, jak i geograficzno-historyczne *status quo* parku stworzonego przez „Goethego sztuki ogrodowej” - księcia Hermanna Ludwiga Heinricha von Pückler-Muskau - stały się inspiracją dla kolekcji dzieł artystów z Zielonej Góry. Wykreowana na potrzeby jednorazowej ekspozycji w Nowym Zamku, jest ona sama w sobie symbolicznym ogrodem ich twórczych możliwości.

Ta polifoniczna i multimedialna prezentacja obejmuje blisko 70 prac 20 artystów - obrazów, grafik, fotografii, filmów oraz instalacji i mebli, ukazując szerokie spektrum sposobów interpretacji pojęcia *Ogrody* - w sensie topograficzno-ekologicznym, estetycznym i filozoficzno-poznawczym. Wystawa dokumentuje zarówno klasyczne, jak i najnowsze tendencje we współczesnym krajobrazie sztuk wizualnych, stając się jednocześnie formą wielokierunkowej artystycznej refleksji inspirowanej przez jedyne transgraniczne założenie ogrodowo-parkowe w Europie oraz przyczynkiem do międzynarodowego dialogu na temat historii i współczesności stosunków polsko-niemieckich, subiektywnej „kultury wspomnień” oraz fenomenu migracji i „zakorzenia się” w nowym miejscu.

W artystycznym dyskursie o *Ogrodach* twórcy z Zielonej Góry wskazują na ukryte za kulisami świata postindustrialnych miejskich krajobrazów enklawy harmonii człowieka i natury. Analizują paralele między rozwojem twórczym a istotą ogrodu, którego kształt na równi zależny jest od potencjału ogrodnika i rytmu natury. Odnoszą się zarówno do odwiecznego cyklu wegetacyjnego, jak i do rytuału transgresji - obumierania starego i narodzin nowego w naturze i psychice ludzkiej oraz do poszukiwania mentalnej i etnicznej genealogii, której symbolem są korzenie drzew. Ogród to związek przypadku i planu - flora absolutnie naturalna, a jednak przez człowieka okiełznana. Twórczość plastyczna posiada te same cechy - naturalność i aranżację, a surowa symetria ogrodów francuskich odpowiada zasadom sztuki geometrycznej.

***

W pierwszej publikacji na temat Parku Mużakowskiego, przygotowanej przed ponad dziesięć laty przez artystów i humanistów z Zielonej Góry (prof. Beata Frydryczak, dr Helena Kardasz), został on określony jako *Przestrzeń pamięci i pojednania*. Obecna wystawa i towarzyszący jej katalog (pod redakcją naukową dr Lidii Głuchowskiej) ukazują *Ogrody* przede wszystkim jako poetycką metaforę - eksterytorialną, mentalną przestrzeń czasu, wspomnień, poznania i sztuki. W recenzji tejże publikacji prof. Beata Frydryczak zauważyła: „[Ta] polsko-niemiecka publikacja wykracza poza standardową monografię. (...) Już sam fakt jej zatytu-

lowania *Ogrody/Gärten* i zaprezentowania w czasie wystawy przygotowanej przez artystów pracujących w Instytucie Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego w Nowym Zamku w Parku Mużakowskim dodaje jej dodatkowych wartości. To sprawia, że dwugłos: teoretyczno-artystyczny w sposób konieczny uzupełniony jest o kontekst zewnętrzny: otoczenie parku i jego estetykę, związaną z nim historią i wspólne polsko-niemieckie działania o wymiarze ponadgranicznym i kulturowym, czego książka i zapowiadająca ją wystawa jest doskonałym dowodem. *Ogrody/Gärten* to publikacja (i wystawa), która buduje nową wartość w tym, co już artystyczne (Parku Mużakowskim), a podejmując dyskurs na temat ogrodów, wprowadza go na metapoziom, w którym ogród nabiera wymiaru ideowego i metaforycznego zarazem. O ogrodach w ogrodzie, o krajobrazach w krajobrazach - mówić można tylko obrazami i metaforami. Ta publikacja otwiera taką możliwość, rozbrzmiewając na trzech poziomach: teoretycznym, artystycznym i ideowym, jeżeli za ideę uznać naturalne medium Parku Mużakowskiego. (...) Projekt graficzny książki (...) doskonale współgra z jej zawartością (...). Meandry Parku Mużakowskiego mogą być refleksem meandrów myśli artystycznej oplatającej to, co ujęto wspólnym mianem ogrodów. Wprowadza do nich tekst Artura Pastuszka *Il faut cultiver notre Jardin*, który w eseistycznej formule próbuje znaleźć podstawy idei ogrodu jako takiego. Tekst Lidii Głuchowskiej posiada bardziej krytyczny wymiar, będąc ambitną próbą zaprezentowania obecnych na wystawie artystów i ich prac.”

Lidia Głuchowska

Wystawa *Ogrody*

Czas trwania: 1 września – 31 października 2016 r., Nowy Zamek, Park Mużakowski/Bad Muskau

Kuratorzy:

Leszek Kania (Muzeum Ziemi Lubuskiej, Zielona Góra)
prof. Paulina Komorowska-Birger (Instytut Sztuk Wizualnych UZ, Zielona Góra)

Kierownictwo naukowe: dr Lidia Głuchowska (Instytut Sztuk Wizualnych UZ, Zielona Góra)

Koordinacja: Regina Barufke, Bad Muskau

Uczestnicy: mgr Paweł Andrzejewski, mgr Basia Bańda, prof. Andrzej Bobrowski, prof. UZ Radosław Czarkowski, prof. UZ Jarosław Dziecielewski, dr Katarzyna Dziuba, prof. UZ Magdalena Gryśka, mgr Mirosław Gugala, mgr Jarosław Jeschke, dr Helena Kardasz, prof. Paulina Komorowska-Birger, prof. Stanisław Kortyka, mgr Marek Lalko, prof. UZ Alicja Lewicka-Szczegółoła, prof. UZ Jarosław Łukasik, mgr Maryna Mazur, dr Anna Owsian-Matyja, prof. Piotr Szurek, dr Patrycja Wilczek-Sterna, prof. UZ Ryszard Woźniak

Plakat: dr Piotr Czech (Instytut Sztuk Wizualnych UZ, Zielona Góra)
W projekcie plakatu i okładki katalogu wykorzystano fragmenty ekologicznego obrazu Basi Bańdy *Sadzonki* (2013).

Katalog *Ogrody*:

Red. naukowa: dr Lidia Głuchowska

Projekt graficzny: dr Piotr Czech

Tłumaczenie: Mirosława Kowężowska, Reiner Mende, Andre Rudolph

Konsultacja naukowa: Cord Panning, Artur Pastuszek, Andre Rudolph
Redakcja językowa: Regina Barufke, Lidia Głuchowska, Cornelia Wenzel

ISBN: 978-83-88426-96-4

www.muskauer-park.de www.mzl.zgora.pl www.wa.uz.zgora.pl
www.isw.uz.zgora.pl

WYSTAWA KOŃCOWOROCZNA PRAC STUDENTÓW INSTYTUTU SZTUK WIZUALNYCH
1-3 lipca 2016

Zaprezentowano najciekawsze realizacje z dziedziny malarstwa, rysunku, intermediiów, grafiki warsztatowej, projektowania graficznego, rzeźby, szkła artystycznego, fotografii i multimediiów, a także działania warsztatowe. Rezultaty całorocznej pracy pokazali też uczestnicy studiów podyplomowych kierunku *Ilustracja i komiks z elementami concept art*.

Wielość stosowanych przez studentów mediów i swoboda z jaką się nimi posługują, może potwierdzać efektywność oferowanych w Instytucie metod kształcenia. Różnorodny charakter podejmowanej refleksji artystycznej pokazuje wieloaspektowość oferty programowej poszczególnych kierunków, specjalności i pracowni. W widoczny sposób zaistnieli w tym roku studenci z Wietnamu, którzy stanowili najliczniejszą grupę obcokrajowców kształcących się w naszym Instytucie.

Koniec roku akademickiego, to czas podsumowania całorocznej pracy studentów i pedagogów kierunków plastycznych Wydziału Artystycznego. W tym roku wernisaż wystawy miał miejsce 1 lipca br. Prace studentów Instytutu Sztuk Wizualnych można było oglądać do 3 lipca w gmachu Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej 10.

Tegoroczna wystawa była różnorodną, ciekawą konfrontacją postaw artystycznych, a realizacje niektórych studentów zapowiadają przyszłe indywidualności artystyczne.

1 OTWARCIE WYSTAWY W HOLU ISW. OD LEWEJ: PROF. UZ R. CZARKOWSKI, PROF. P. KOMOROWSKA-BIRGER, PROF. W. STRZYŻEWSKI, PROF. P. SZUREK. FOT. MAREK LALKO
2 ZWIEDZANIE WYSTAWY. TUTAJ: PRACOWNIA RYSUNKU I INTERMEDIÓW PROF. UZ R. CZARKOWSKIEGO. FOT. MAREK LALKO

Galeria PWW, ul. Ogrodowa 52
Przez Czas - Pracownia Fotografii ISW

Wernisaż wystawy *Przez Czas* odbył się w Galerii PWW w Zielonej Górze w maju 2016 r. Wystawę zorganizowało Koło Naukowe Pracownia Wolnego Wyboru Instytutu Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Była ona efektem pracy studentów i absolwentów Pracowni Fotografii ISW. Mogliśmy oglądać fotograficzne realizacje niemal pełnego składu Pracowni oraz prowadzącej - dr Heleny Kardasz. Autorzy: Monika Błaszczuk, Łukasz Chwałek, Joanna Jankowska, Renata Gresiuik-Kowalska, Mariusz Kowalski, Alicja Matwijewicz, Agata Rowecka, Katarzyna Smugarzewska, Barbara Sochań, Julia Sotkiewicz, Agata Szymańska, Magdalena Wojciechowska, Marek Woźniak.

Temat czasu podejmowany jest w Pracowni Fotografii nie od dziś. Jest to zagadnienie przypisane fotografii i od początku współistniejące z medium, które najlepiej wyraża ludzkie pragnienie utrwalenia chwili i zapisu jakiegoś procesu. Fakt, że współcześnie posługujemy się innymi środkami wyrazu jest kwestią rozwoju technologii. Temat *Przez Czas* jest więc tematem uniwersalnym. Na wystawie mogliśmy zobaczyć efekty pracy studentów w semestrze zimowym - miesiące rozmów, konsultacji i ewolucje pomysłów, które z biegiem czasu nabierały kolejnych warstw znaczeniowych. Prace nie wprost odnosiły się do tematu wystawy - miała tu miejsce raczej interakcja między działaniem pochodzącym od autora a tworzywem i kontekstem sytuacyjnym.

Opiszę teraz realizacje, które szczególnie przykuły moją uwagę. Jedną z nich - praca Renaty Gresiuik-Kowalskiej pt. 209 przedstawiała naturalnych rozmiarów fotografie desek rysunkowych/malarskich. Obserwując te wydruki chciało się czuć ciężar zastanego obrazu - drewnianej płyty pokrytej wieloma warstwami farby. Przy bliższym spojrzeniu zaskakiwała lekkość wydruku przyspilonego do ściany. Zaobserwować mogliśmy fascynację autorki tworzeniem się abstrakcyjnych obrazów pod wpływem przypadkowego procesu nawarstwiania się farby. Są to zmiany, które dzieją się na co dzień wokół nas, ale dopiero wyjęte - jako fragment rzeczywistości - i przedstawione w innej formie, zwracają naszą uwagę. Pojęcie czasu odnosi się we wspomnianej realizacji do procesu nawarstwiania się zdarzeń i zmienności substancji.

Zagadnienie procesu występowało również pod postacią dokumentacji. Na wystawie mogliśmy zobaczyć fotografie Julii Sotkiewicz pt. *Efemerydy*. Była to jednak tylko retrospekcja, echo większej realizacji, zawierającej cienie, skany filmów, plastikowe torebki z barwnikiem. Szcątkowy i minimalistyczny zapis procesu powstawania realizacji, zmian zachodzących w materii.

Jedną z instalacji zwracała uwagę ze względu na swoją liryczność, wielowarstwowość i delikatność. Praca Asi Jankowskiej pt. *Przez czas* przedstawia jej refleksje na temat czegoś, co według niej jest niematerialne, czego z samego założenia nie da się zobrazować, opisać i wy-czuć za pomocą materialnych przedmiotów. Postarała się znaleźć przedmioty, poprzez które niejako *przeptywa* czas.

1 JOANNA JANKOWSKA, PRZEZ CZAS, INSTALACJA - FRAGMENT; SZKŁO 30X20, LIŚCIE; 2016. FOT. HELENA KARDASZ
2 HELENA KARDASZ, ŚCIŚLEJ RZECZ UJMUIĄC, JA I LATA SIEDZIEDZIESIĄTE XX W., OBIEKT; STARE GAZETY, KARTON, SKÓRZANE PASKI; 2016. FOT. HELENA KARDASZ

Martwe zwierzęta, wyschnięte liście, stary zegar, coś, co już przeminęło. Czas nie jest czymś jednostajnym, dlatego też w swojej instalacji wykorzystana szkła powiększające, przez które mogliśmy obserwować zdeformowane, martwe robaki. Była to metafora czasu, który deformuje nasze wspomnienia - dużo zapominamy, obrazy stają się coraz bardziej mętne, często mylne. Warstwy szkła, pomiędzy którymi umieszczone były liście są jak warstwy czasu nakładające się na nasze wspomnienia; pod ostatnią są już praktycznie niewidoczne.

Podobnie praca Agaty Roweckiej pt. *Czas - delikatne szkło i sól*. Fotografie umieszczone w roztworze soli - solanka - oraz zamknięte w szalkach Petriego. Przywodzą na myśl pragnienie konserwacji wspomnienia - tak jak sól konserwuje mięso.

Koncepcja wystawy zakładającej pełen skład Pracowni oznaczala brak selekcji prac czy autorów. Było ich aż trzy-nastu, a rozumienie hasła „przez czas” było zupełnie różne, a nawet nieoczekiwane. Trzynastka w przypadku tej wystawy wcale nie przyniosła pecha, ponieważ realizacje tworzyły całość, dopełniały się nawzajem i były warsztatowo, i intelektualnie dojrzałe. Nie dotarła do mnie jedynie praca Moniki Błaszczak. Estetyka kolaży, wycinków z gazet i tytuł *Pozytywnik* po prostu mnie nie przekonywał. Co prawda autorka porusza ważne kwestie, takie jak sfera emocjonalna, brak wolnego czasu i pozytywnego myślenia, jednakże w sposób, który nie daje wrażenia ukrytej w pracy głębi.

Na koniec opiszę ciekawą pracę, opartą na bardzo prostej konstrukcji. Była to 15 sekundowa, zapętłona animacja Łukasza Chwałka pt. *Ucieczka* emitowana na monitorze wmontowanym w karton. Całość otaczata bardzo przemyślana, estetycznie jednolita scenografia, na podstawie której powstała animacja poklatkowa. Na filmie widzimy człowieka uciekającego ulicami miasta przed ścigającym go samochodem. Wszystko w atmosferze prowizoryczności, ale też napięcia. Obserwujemy niekończącą się gonitwę, pętlę. A specyfika animacji poklatkowej uwydatnia ruch i czas, również ten poświęcony na jej stworzenie.

Vis-à-vis pracy Łukasza Chwałka znajdowała się realizacja Heleny Kardasz. Obie realizacje przywoływały na myśl temat PRL-u, ze względu na *kartonowość* i prowizoryczność użytego materiału. Praca pt. *Ścisłej rzecz ujmując, ja i lata siedemdziesiąte XX w.* opowiada o sposobach radzenia sobie z ubogą rzeczywistością - a konkretnie o praktyce stosowania starych gazet jako materiału do uszczelniania okien na zimę. Jak przyznaje Helena Kardasz gazety przeleżały długo w garażu, czekając na odpowiedni czas i moment, w którym będą mogły być znów wykorzystane. Praca jest przewrotna i z przymrużeniem oka, oszczędna, aczkolwiek nieoczywista. Każdy mógł zobaczyć w niej inną historię, doszukać się własnego znaczenia. Obiekt idealnie wpasował się w przestrzeń galerii - stojąc oparty o ramę jej okna.

Wystawa stanowi efekt spotkań, dyskusji i podróży poprzez czas od zarysu koncepcji po kolejne etapy realizacji. W ekspozycji widać

świadomy wybór autorów, ich zainteresowanie fotografią i eksperymentowanie z nią. Tytułowe hasło spowodowało powstanie realizacji w kontekście medium fotografii. Otworzyło autorów na wykorzystanie innych środków wyrazu i materii, na co fotograficzna obserwacja rzeczywistości szczególnie uwrażliwia.

Ada Bednarek

Tylne centrum miasta. Flohmarkt Prace Ady Bednarek w Galerii PWW

30 czerwca 2016 r. w Galerii PWW Instytutu Sztuk Wizualnych przy ul. Ogrodowej 52A odbył się wernisaż wystawy Ady Bednarek zatytułowanej *Tylne centrum miasta. Flohmarkt*. Artystka jest studentką III roku *edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych ISW*. Porusza problem szeroko rozumianych peryferii, poprzez opowieść o miejscach brudnych, opuszczonych dociera problemów związanych z peryferiami sztuki.

Prace pokazane na wystawie zrealizowane zostały w Pracowni Rysunku i Intermediów prof. UZ Radosława Czarkowskiego.

Jarek Jeschke

PRACE ADY BEDNAREK, FOT. ARCHIWUM GALERII PWW

Malarstwo. Dyplomy 2016

Od 16 września prezentowana jest w Galerii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy al. Wojska Polskiego wystawa tegorocznych dyplomów malarskich realizowanych w Instytucie Sztuk Wizualnych, w pracowniach prowadzonych przez dr. hab. Normana Smużniaka i prof. Stanisława Ryszarda Kortykę i asystenta mgr. Jarka Jeschke. Wśród dwunastu pokazanych dyplomów, cztery to dyplomy magisterskie, pozostałe są dyplomami licencjackimi. Jest to druga edycja tej wystawy, która, zgodnie z założeniami, staje się już tradycją w ukazywaniu aktualnych osiągnięć Instytutu, ale też pozwala na ocenę postaw artystycznych młodych malarzy rozpoczynających swoją drogę twórczą.

Jak interesująca jest to konfrontacja i jak zróżnicowane jest podejście do malarstwa jako środka artystycznej wypowiedzi, można bez trudu prześledzić już w pierwszym spójzeniu na zestaw obrazów eksponowanych w przestronnym wnętrzu Uniwersyteckiej Galerii. Oczywiście, ze względów czysto ekspozycyjnych, dbając przy tym o czytelność układu prac i zaznaczenie obecności każdego z dyplomantów, należało dokonać znacznych redukcji pod względem ilości wystawionych obrazów. Brany też był pod uwagę rozmiar i ilość prac zaprezentowanych podczas obrony dyplomów. Niemniej, każdy autor reprezentowany jest przez najbardziej charakterystyczne dla siebie prace, bez względu na ilość, nawet gdy na wystawie możemy spotkać jeden lub dwa obrazy.

Skoro wspomniana została różnorodność postaw, warto prześledzić ich manifestowanie się w poszczególnych malarskich propozycjach.

Dość powszechne stało się obecnie wystawianie obrazów bez ram, mające zapewne na celu niejako otwieranie przestrzeni obrazu. Wpisując się w tę konwencję, **Dominika Hejduk**, przekornie odwraca podobrazie i maluje na jego rewersie. W oczywisty sposób krosno staje się ramą obrazu, starannie przy tym malowaną, zgodnie z formalną koncepcją obrazu. W tym jednak przypadku jest to zabieg przemyślany, służący do zwrócenia uwagi na coś w rodzaju zamknięcia, uwikłania w jakąś trudną sytuację przedstawionych postaci. Jej praca dyplomowa nazwana została wprost - *W ramach*. Sąsiadujący z błękitnym obrazem Dominiki Hejduk, zestaw czterech (wybranych) rodzinnych portretów **Liwwi Liteckiej** to także, (niejako wbrew upodobaniom autorki, która lubi do swoich perfekcyjne wykonanych obrazów dobrać odpowiednie ramy) pozostawienie widzowi czystego brzmienia obrazu. Dużą zaletą tych prac jest przede wszystkim ich kolorystyczna uroda, opanowanie warsztatu i to, co liczy się nie mniej niż wartości malarskie - uchwycenie charakteru portretowanej osoby, oraz „niewątpliwe”, jak to określał pewien malarz portrecista, podobieństwo. Warto też zaznaczyć, że jest to dyplom I stopnia. Podobnie, jak *Reminiscencje* **Adama Packa**. W tych delikatnie malowanych obrazach nie dostrzegamy konkretnych odniesień do rzeczywistości, choć wyczuwalna jest mocno prześwietlona struktura miejskiego pejzażu. Istotne jest tutaj uchwycenie we wszystko ogarniającym świetle ledwie zarysu wspomnianych miejsc, rzeczy i zdarzeń. Z kolei mocno kontrastowe *Portrety oczami duszy* **Sylwii Szydłak** niemal jednoznacznie określają, poprzez swoją ekspresję, rodzaj emocji emanujący z tych wyrazistych twarzy jako wyraz napięcia, niepokoju, ale też zdecydowania. Zupełnie inaczej w swoich dyplomowych obrazach podchodzi do tego samego, trzeba przyznać trudnego, malarskiego problemu jakim jest portret, **Sylwia Januszewska**. Jej *Portrety*, to jakby wydobywanie z mroku zanikających rysów ludzkich twarzy. Zdecydowanie w duchu ekspresjonistycznym utrzymane są kontrastowo malowane podwójne postaci z cyklu *Kontr-istoty* **Edyty Skiert**. Jej magisterski dyplom jest wprawdzie kontynuacją

malarskiego licencjatu, jednak w zaprezentowanych obecnie pracach dostrzega się bardziej pogłębioną refleksję nad problemami ludzkiej egzystencji; są to malarskie „opowieści”

o samotności, przemijaniu, o zastanawiających spotkaniach dwóch istot - tej wyobrażonej, jakby nierzeczywistej, i tej cielesnej, co znajduje potwierdzenie w sposobie ich namalowania. Inaczej malowane, choć podobne w swej niejednoznaczności, są wielkoformatowe obrazy **Izabeli Cieślak**. Jej *Człowiek i zwierzę* to także kontynuacja licencjackiego dyplomu, z tym że teraz jest znacznie mniej zwierząt, a autorka bardziej skupia się na samej postaci ludzkiej, ukazywanej w sytuacjach sugerujących stan melancholijnego zawieszania; tę niepokojącą aurę dodatkowo wzmacnia umieszczanie postaci w niedookreślonej przestrzeni pejzażu. Szczególny klimat posiadają zwłaszcza zawołowane portrety-akty samej autorki. Skoro mowa o wszelkich niejednoznacznościach, co może być cechą każdego przekazu artystycznego, to **Marta Rajewska** tytułuje swój dyplom wprost jako *Informacje kodowane*. Postępując się formami sytuowanymi pomiędzy rzeczywistością a abstrakcją aluzyjną, sprowadza swój system kodowania do przedstawiania czegoś, co swoim kształtem może przypominać nieokreślone bliżej stwory. Zawsze jednak jest to próba malarskiego rozstrzygnięcia obrazu w relacji gestej materii formy-znaku do

swobodnie kładzonej, kontrastowej plamy tła. Zdecydowanie formą abstrakcyjną posługuje się w swoim magisterskim zestawie prac **Dorota Marciniowska**, która ten cykl dużych obrazów zatytułowała *Emocje pod skórą*. Trudno oczywiście wnikać w rodzaj tych emocji, jedno wszak jest pewne - istotnie, są to obrazy zrodzone z wielkich emocji, zarówno w sferze gestu przy jednoczesnym ograniczeniu kolorystyki do żółci i czerni, a zwłaszcza w sferze ich malarskiego „zapisu”. Jest to bowiem tylko pozornie swobodne, i z wielkim rozmachem, kreślenie czarnych lub żółtych linii, naprzemiennie na żółtym lub czarnym tle - to przede wszystkim, jeśli nawet intuicyjne i emocjonalne, to w efekcie bardzo zorganizowane formowanie płaszczyzny obrazu.

W konsekwencji powstaje zastanawiający efekt wizualny skłaniający do kontemplowania tych pełnych wyrazu prac. Odmienne w swej wizualnej ekspresji, choć zbliżone w sposobie organizowania płaszczyzny, są *Ornamenty* **Darii Kiwacz**. Płaska plama uzyskiwana z zastosowania szablonu daje jednoznaczny dekoratywność, co wcale nie umniejsza ich wizualnej wartości. I choć podobny charakter ma modułowa składanka z małych prac **Anny Poręby**, to jednak i w tym rozwiązaniu formalnym zaznacza się indywidualny sposób rozwinięcia *Natury*, taki też tytuł nosi ta praca sugerująca, poprzez wspomniany już zabieg, całkowitą otwartość kompozycji, dla której odniesieniem są formy biologiczne.

Analizując postawy i efekty kilkuletniej pracy młodych malarzy można pomyśleć, że wszystkie drogi prowadziły ich do malarstwa, bo taki też jest końcowy efekt. **Joanna Pacek**, której pejzaże zamykają tę ekspozycję nadała swoim obrazom dość zaskakujący tytuł: *Wszystkie drogi prowadzą do domu*. Trzeba zaraz dodać - jednak poprzez malarstwo. Jest w tych obrazach zafascynowanie pejzażem, światłem, przestrzenią. Niepokoić może jedynie zdecydowanie czerwona droga wśród soczystych zieleni. Czyżby wiodąca w jeszcze nieznaną?

Stanisław R. Kortyka

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

„XIII Konferencja „Konstrukcje Metalowe”

W dniach 15-17 czerwca w Zielonej Górze, w murach Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się XIII Międzynarodowa Konferencja *Konstrukcje Metalowe* (XIII International Conference on Metal Structures, ICMS'2016). Pierwsza konferencja z tej serii miała miejsce w 1958 r.,

UCZESTNICY KONFERENCJI

a ostatnie cztery odbyły się kolejno w: Krakowie (1995), Gdańsku (2001), Rzeszowie (2006) i Wrocławiu (2011), a teraz w Zielonej Górze (2016).

Organizatorami Konferencji byli: Sekcja Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Instytut Budownictwa Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Współorganizatorzy Konferencji to International Association of Bridge and Structural Engineering (IABSE), European Convention for Constructional Steelwork (ECCS), Polska Izba Konstrukcji Stalowych, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Polska Izba Inżynierów Budownictwa.

Honorowy patronat na Konferencją objęli: Wojewoda Lubuski - Władysław Dajczak, Marszałek Województwa Lubuskiego - Elżbieta Anna Polak, Prezydent Miasta Zielona Góra - Janusz Kubicki i Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Tadeusz Kuczyński.

W Komitecie Honorowym Konferencji zasiadali: prof. Kazimierz Furtak - Przewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, prof. Tadeusz Kuczyński - Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, Karol Heidrich - Przewodniczący Polskiej Izby Konstrukcji Stalowych, Andrzej Roch Dobrucki - Przewodniczący Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Ryszard Trykosko - Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz inni członkowie, wśród których należy wymienić dwóch profesorów Instytutu Budownictwa UZ: **Tadeusza Bilińskiego** i **Antoniego Matysiaka**.

Pracami Międzynarodowego Komitetu Naukowego kierowali: prof. Jerzy Ziółko - Honorowy Przewodniczący, prof. Marian Giżejowski - Przewodniczący oraz prof. Aleksander Kozłowski - Wiceprzewodniczący i prof. Jakub Marcinowski - Wiceprzewodniczący.

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. **Jakub Marcinowski** - Dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, natomiast w skład tego Komitetu weszli również: prof. Adam Wysokowski (z-ca przewodniczącego) oraz dr Elżbieta Grochowska, dr Joanna Kaliszuk (sekretarze Konferencji), a także **Grażyna Marcinowska**, **Jolanta Mazgajczyk**, **Paweł Błażejowski**, **Artur Juszczyk**, **Anna Kucharczyk**, **Maria Mrówczyńska**, **Anna Staszczuk** i **Marta Świrydiuk**. I tym właśnie osobom należą się szczególne podziękowania za sprawną obsługę Konferencji.

Tegoroczna, 13. już Konferencja *Konstrukcje metalowe*, odbyła się w Zielonej Górze i w pełnym tego słowa znaczeniu miała charakter konferencji międzynarodowej. Świadczy o tym już sam skład Komitetu Naukowego, w którym zasiadało 85 naukowców reprezentujących wszystkie kontynenty kuli ziemskiej, począwszy od Europy, poprzez Amerykę, Azję, Afrykę i kończąc na Australii.

Ceremonia otwarcia Konferencji odbyła się 15 czerwca w reprezentacyjnej auli Wydziału Mechanicznego UZ. Słowo wstępne wygłosił prof. Jakub Marcinowski, witając serdecznie przybyłych gości i podkreślając nadzwyczajną rangę tego spotkania. Następnie oficjalnego otwarcia dokonał prof. Andrzej Pieczyński, Prorektor ds. Rozwoju UZ, przekazując uczestnikom gorące życzenia owocnych obrad i miłego pobytu w Zielonej Górze od prof. Tadeusza Kuczyńskiego, Rektora UZ. Kolejno mowy powitalne wygłosili reprezentanci Polskiej Akademii Nauk: prof. Marian Giżejowski i prof. Aleksander Kozłowski.

List powitalny w imieniu Marszałka Województwa Lubuskiego, Elżbiety Anny Polak, odczytała przedstawicielka Urzędu, Joanna Malon, przekazując zebranym życzenia pomyślnych obrad. Na zakończenie części oficjalnej, bardzo serdecznie wszystkich powitał w Zielonej Górze, miście dla wielu gości z pewnością ciekawym, aczkolwiek może dla niektórych nieco egzotycznym, Dariusz Lesicki - Wiceprezydent Miasta Zielona Góra. Językiem oficjalnym Konferencji był język angielski, stąd też także wszystkie wymienione wyżej wypowiedzi odbywały się właśnie w tym języku konferencyjnym.

WYKŁAD GENERALNY WYKŁADZĄ PROF. J. M. ROTTER Z EDYNBURGA

CZŁONKOWIE KOMITETU ORGANIZACYJNEGO I HONOROWEGO

OTWARCIE KONFERENCJI PRZEZ PROF. J. MARCINOWSKIEGO

ROZMOWY KULTUROWE

OD LEWEJ PROF. J. MARCINOWSKI (UZ) W ROZMOWIE Z PROF. J. M. ROTTEREM (EDYNBURG)

Po części oficjalnej uczestnicy Konferencji z uwagą wysłuchali pierwszego referatu generalnego, który wygłosił prof. **J. Michael Rotter**, wykładowca University of Edinburgh w Szkocji (UK). Tytuł referatu to *Advances in understanding shell buckling phenomena and their characterization for practical design*. W kolejnych dniach, zarówno przed porannymi jak i przed popołudniowymi sesjami tematycznymi, wygłoszone zostały następujące referaty generalne:

- 15.06. o godz. 13:15 - prof. **Jiang Qian** z Tongji University w Chinach - *Advances in seismic assessment of steel - concrete composite high - rise buildings and engineering practices*;

- 16.06. o godz. 9:00 - prof. **Johan V. Retief** z Uniwersytetu Stellenbosch w Republice Południowej Afryki - *Harmonization of structural standards on the reliability basis of design*;

- 16.06. o godz. 13:45 referat autorstwa **Tomasza Siwowskiego** z Politechniki Rzeszowskiej w Rzeszowie, pod tytułem *Recent steel structures in Poland the selected projects Part I: Bridges* oraz następnie część II tegoż referatu pt. *Large roofings* przedstawiona przez **Krzysztofa Żółtowskiego** z Politechniki Gdańskiej;

- 17.06. o godz. 9:00 - **Milan Veljkovic** z Delft University of Technology (Holandia) - *Land-based supporting structures for wind converters*.

Obrady Konferencji prowadzone były w 10 sesjach tematycznych, w trakcie których wygłoszono 62 referaty. Na uwagę zasługują wystąpienia autorstwa pracowników naukowych Instytutu Budownictwa UZ, które w kolejności wygłaszania prezentują się następująco:

- P. Alawdin, G.V. Bulanov - *Shakedown seismic analysis of composite steel - concrete frames systems*;

- A. Wysokowski - *Fatigue of structural elements in steel bridges - theory and practice*;

- P. Alawdin, L. Liepa - *Shakedown optimization of the thin - wall metal structures under strength and stiffness constrains*;

- P. Błażejowski, J. Marcinowski - *Buckling capacity curves for pressurized spherical shells*;

- J. Kaliszuk, J. Marcinowski, Z. Waszczyszyn - *Searching for significant basic variables of experimentally tested steel, cylindrical shells*.

16 czerwca odbyła się dodatkowa i zarazem okolicznościowa sesja poświęcona **Georgowi Beucheltowi**, zielonogórskiemu przemysłowcowi urodzonemu w 1852 r. w Zwickau. W 1876 r. stał się najpierw współwłaścicielem, potem właścicielem zielonogórskiej filii Dolnośląskich Zakładów Budowy Maszyn ze Zgorzelca. Zakłady zarządzane przez Beuchelta budowały mosty o konstrukcji stalowej, linie kolejowe, wagony kolejowe i samochody. Beuchelt wybudował łącznie prawie 500 mostów, w tym 94 przez Odrę, np. obecny Most Grunwaldzki we Wrocławiu, mosty w Krośnie, w Cigacicach i wiele innych. W trakcie sesji sylwetkę fabrykanta przedstawił prof. Adam Wysokowski, po czym uczestnicy Konferencji mogli zapoznać się z Jego dziełem na specjalnie w tym celu zorganizowanej wystawie w hallu budynku A-10.

W programie Konferencji przewidziano również szereg imprez towarzyszących. I tak w pierwszym dniu, w godzinach popołudniowych odbyła się wycieczka statkiem pasażerskim po rzece Odrze, której celem było zapoznanie się z tzw. starym mostem w Cigacicach, którego stalową konstrukcję wykonała firma G. Beuchelta, a także z nowym mostem żelbetonowym wybudowanym pod koniec XX wieku w ciągu drogi S-3 i z budową nowej przeprawy mostowej realizowanej obecnie na drugiej nitce tej trasy. Przerwy między sesjami wykorzystane zostały na prezentacje różnych firm, np. Viacon, działających w sferze budowlanej.

Pierwszy dzień Konferencji został zakończony uroczystą kolacją zorganizowaną na terenie Muzeum Etnograficznego w podzielonogórskiej Ochli, natomiast w drugim dniu obrad uczestnicy spotkali się wieczorem na bankiecie w Zielonogórskiej Palmiarni, potoczonym z okolicznościowym koncertem.

W opinii uczestników, zwłaszcza zagranicznych, XIII Konferencja *Konstrukcje Metalowe* była pod każdym względem niezwykle udanym spotkaniem - zarówno merytorycznym, jak i organizacyjnym. W licznych opiniach podkreślano dużą wagę tej konferencji, i że wniosła ona wiele nowych spostrzeżeń i doświadczeń, także w skali międzynarodowej, w dziedzinie jaką stanowią szeroko ujmowane konstrukcje metalowe.

Marek Dankowski

„Dlaczego należy oszczędzać wodę? - Udział w kampanii DOBRO w Nestle Kargowa 13 czerwca 2016 r.

Już po raz drugi studentki z Koła Naukowego Inżynierii Środowiska UZ wraz z opiekunami: dr inż. Sylwią Myszograj, dr inż. Ewelina Ptuciennik-Koropczuk i dr inż. Anitą Jakubaszek promowały świadome korzystanie z zasobów środowiska wśród pracowników Nestlé Polska S.A. W ramach kampanii DOBRO w Kargowej po raz kolejny zorganizowano Dzień BHP i Ochrony Środowiska. DOBRO (Dbaj o Bezpieczeństwo Respektuj Otoczenie) to strategia budowania wśród pracowników Nestlé świadomości na temat bezpiecznych i odpowiedzialnych zachowań w domu i pracy oraz troski o środowisko, mając na uwadze jego wyczerpujące się zasoby.

Na spotkaniach, w których uczestniczyło 500 pracowników Nestlé, tym razem omawiano aspekty związane z zasobami i oszczędzaniem wody. Polska ma bardzo skromne zasoby wody zbliżone do warunków panujących w Egipcie. Szacuje się je na ok. 187 mld m³, co lokuje nas na 22. miejscu w Europie. Dla większości z nas swobodny dostęp do wody pitnej jest oczywisty. Świadomość, że woda pokrywa 71 proc. powierzchni globu powoduje, że traktujemy ją jako dobro nieograniczone i ogólnodostępne. Tymczasem jedynie 2,5 proc. światowych zasobów wody to woda słodka, a mniej niż 0,01 proc. to woda pitna. Według danych Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) około 1,1 miliarda ludzi nie ma dostępu do wody spełniającej podstawowe normy czystości.

Dla uczestników spotkania przygotowano wiele ciekawych atrakcji. Zaproszeni przedstawiciele Państwowej Straży Pożarnej wykonali pokaz akcji gaśniczej oraz udzielania pierwszej pomocy.

Na stanowisku Instytutu Inżynierii Środowiska pracownicy Nestlé dowiedzieli się jakie są zasoby i zużycie wody na świecie i w Polsce, poznali podstawowe zanieczyszczenia wód, metody ich oczyszczania i możliwości poprawnego gospodarowania zasobami w warunkach krajowych i lokalnych. Mogli również wziąć udział w pokazach technologicznych w zakresie podstawowych metod oczyszczania wód podziemnych i powierzchniowych - odżelaziania i koagulacji.

Sylwia Myszograj

„Wycieczka dydaktyczno-techniczna

W dniach 6-7 czerwca 2016 r. studenci kierunku inżynieria środowiska wraz z pracownikami, pełniącymi funkcję opiekunów, uczestniczyli w wycieczce dydaktycznej do Krakowa.

Program dydaktyczny wycieczki obejmował zwiedzanie obiektów gospodarowania odpadami Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w Krakowie - najstarszego, ale równocześnie najbardziej nowoczesnego i jednego z największych zakładów gospodarki odpadami w kraju.

Wyjechaliśmy z Zielonej Góry autokarem o 3 rano - nikt się nie spóźnił! Bezpośrednio po przyjeździe do Krakowa udaliśmy się do siedziby firmy przy ulicy Nowohuckiej. Wystuchaliśmy tam dwóch krótkich wykładów, w których Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny MPO Henryk Kultys oraz Dyrektor Kazimierz Szewczyk przedstawili nam ponad stuletnią historię zakładu, system gospodarowania odpadami realizowany w Krakowie oraz wyzwania, przed którymi stoją operatorzy instalacji w Polsce, wynikające ze zmian dotychczasowego otoczenia prawnego gospodarki odpadami. Następnie zwiedzaliśmy obiekty zlokalizowane przy Nowohuckiej: lamusownię, do której mieszkańcy mogą bezpłatnie przywozić swoje odpady, instalację Demontażu Odpadów Wielkogabarytowych z produkcją paliwa odnawialnego oraz instalację Demontażu Odpadów Urządzeń Elektrycznych i Elektronicznych.

Kolejnym etapem wycieczki było zwiedzanie spalarni odpadów, którą uroczystie uruchomiono 3 grudnia 2015 r. Zakład Termicznego Przekształcania Odpadów w Krakowie, bo tak brzmi pełna nazwa spalarni, zrobił na nas duże wrażenie. Patrząc na budynek, na pierwszy rzut oka trudno domyślić się, że może to być spalarnia odpadów. Obiekt swoim wyglądem przypomina raczej pagórki pokryte pasa-

FOT. Z WYDZIAŁU

mi z różnokolorowej roślinności. W spalarni w ciągu roku będzie można spalać 220 tys. ton odpadów komunalnych, wytwarzając około 65 GWh energii elektrycznej oraz około 280 GWh energii cieplnej. Taka ilość energii elektrycznej odpowiada rocznemu zużyciu przez krakowskie tramwaje, a energii cieplnej - potrzebom co dziesiątego mieszkańca miasta.

Następnie pojechaliśmy zwiedzać obiekty zlokalizowane w części południowej Krakowa przy ulicy Krzemienieckiej. Obejrzeliśmy tam: instalację do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, kontenerową kompostownię odpadów zielonych, sortownię odpadów komunalnych oraz składowisko odpadów komunalnych Barycz. Największe wrażenie wywarła na nas nowa, w pełni zmechanizowana i zautomatyzowana, sortownia odpadów oddana do użytkowania w 2014 r. Można w niej sortować zarówno zmieszane odpady komunalne, jak również odpady komunalne selektywnie zbierane (tzw. suchą frakcją). Sortownia ta w chwili obecnej jest największym i najnowocześniejszym takim obiektem w Polsce. Linia technologiczna składa się ze 125 przenośników transportujących

odpady, 3 przesiewaczy odpadów (1 sito bębnowe i 2 sita kaskadowe) oraz z separatorów: 10 optycznych, 2 balistycznych, 3 metali żelaznych i 3 nieżelaznych.

Oprócz instalacji technicznych pierwszego dnia pobytu wieczorem zwiedzaliśmy również kompleks muzeum historycznego Podziemia Rynku. Mieści się ono na głębokości 5 m pod brukiem Rynku. Te 5 m to jednocześnie 1000 lat historii Rynku będącego w przeszłości jednym z największych targowisk Europy. Te 5 m to również zjawisko podnoszenia się powierzchni Rynku, spowodowane nadsypywaniem piaskiem warstw śmieci gromadzonych przez mieszkańców miasta na targowisku.

W drugim dniu zwiedzaliśmy Kraków Szlakiem Królewskim z przewodnikiem. O 15.00, zgodnie z planem, mimo niechęci wielu z nas, rozpoczął się jednak powrót do Zielonej Góry.

Wycieczka dała nam wiele wrażeń i radości oraz duży zastrzyk praktycznej wiedzy.

Sylwia Myszograj

„III Lubuska Konferencja - Bezpieczeństwo Ruchu Drogowego

10 czerwca br. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ odbyła się III Lubuska Konferencja - Bezpieczeństwo Ruchu Drogowego. Należy w tym miejscu podkreślić, że głównym inspiratorem Konferencji był dr inż. Józef Włosek z Zakładu Dróg i Mostów Instytutu Budownictwa UZ, zresztą również wszyscy pracownicy tegoż Zakładu zadbał o sprawne przeprowadzenie spotkania. Słowo wstępne wygłosił dr inż. Józef Włosek, natomiast oficjalnego otwarcia Konferencji dokonał dziekan WBAiIŚ, dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ.

Ponieważ Konferencja odbyła się pod patronatem przewodniczącego Lubuskiej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (BDR) to jest Marszałka Województwa Lubuskiego oraz wiceprzewodniczących, którymi są: Wojewoda Lubuski i Komendant Wojewódzki Policji, dlatego w spotkaniu wzięli udział przedstawiciele wspomnianych instytucji. I w związku z powyższym kolejno głos zabierali - Alicja Makarska - Wicemarszałek Województwa Lubuskiego, Brygida Grzybowski - przedstawiciel Wojewody Lubuskiego oraz prof. Adam Wysokowski - kierownik Zakładu Dróg i Mostów WBAiIŚ UZ, który również przekazał życzenia udanych obrad od JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Tadeusza

OTWARCIE KONFERENCJI - DR J. WŁOSEK

REFERAT WYGŁASZA PROF. A. WYSOKOWSKI

Kuczyńskiego. Prof. Adam Wysokowski w referacie wprowadzającym podkreślił szczególną wagę zagadnień związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego w Polsce, na tle rozwiązań jakie do tej pory zostały poczynione w kraju i w porównaniu z podobnymi rozwiązaniami stosowanymi w innych państwach, podając przykłady nawet z dalekiej Australii. Kolejny i bardzo interesujący referat pt. *Stan bezpieczeństwa ruchu drogowego w województwie* wygłosił inspektor **Wiesław Widecki**, naczelnik Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Gorzowie Wielkopolskim. Obecny stan bezpieczeństwa ruchu drogowego w województwie lubuskim autor referatu zilustrował danymi statystycznymi, na tle statystyk krajowych i europejskich. Na podstawie tych informacji stwierdzono, że pomimo odnotowania ogólnych tendencji spadkowych w zakresie ilości zdarzeń drogowych w ostatnich latach w naszym województwie, to niestety w 2015 r. nastąpił niepokojący wzrost liczby ofiar śmiertelnych.

Program poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego województwa lubuskiego na lata 2016-2025 - uwarunkowania skutecznego wdrażania - to tytuł referatu dr. inż. **Józefa Włoska** z Zakładu Dróg i Mostów UZ. Przedstawienie szerokiej opinii publicznej założeń tego programu było zasadniczym celem Konferencji, dlatego dr J. Włosek zaprezentował w swym referacie konieczność niezbędnych działań w zakresie poprawy brd w województwie lubuskim, które to przedsięwzięcia wynikają z zaleceń Narodowego Programu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego. W dalszej części Konferencji zostały również przedstawione referaty tematyczne autorstwa **Rafała Gajewskiego** - dyrektora WORD w Zielonej Górze oraz **Łukasza Kuczyńskiego** i **Jakuba Konarskiego** - magistrantów UZ.

W Konferencji wzięło udział ponad 40 osób, wśród których byli reprezentanci instytucji rządowych, samorządowych oraz pracownicy i studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na podstawie wygłoszonych referatów oraz w wyniku dyskusji sformułowane zostały liczne wnioski, które powinny stać się zaczynem inspirującym odpowiednie działania osób i instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo ruchu drogowego w naszym województwie. Między innymi uznano, że należy wdrożyć systemowe działania w zakresie poprawy brd zgodnie z wytycznymi omówionego *Programu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego województwa lubuskiego na lata 2016-2025*, który to program powinien być wdrożony we wszystkich jednostkach samorządu terytorialnego, przy pełnym zaangażowaniu osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo na drogach.

Marek Dankowski

XX KONTRA 2016

W dniach 18-20 maja w Centrum Kongresów i Rekreacji „Orle Gniazdo” w Szczyrku odbyła się jubileuszowa, **XX Konferencja Naukowo-Techniczna KONTRA 2016 Trwałość budowli i ochrona przed korozją**. Konferencje te mają długoletnią tradycję, gdyż pierwsza odbyła się w roku 1969. Celem obecnej konferencji, jak i poprzednich, jest prezentacja aktualnych i najnowszych osiągnięć naukowych i technicznych w zakresie szeroko ujmowanej problematyki zabezpieczania obiektów budowlanych przed oddziaływaniem agresywnych czynników środowiskowych.

Organizatorem Konferencji jest Komitet Trwałości Budowli Zarządu Głównego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa natomiast współorganizatorami są PZliTB Oddział w Gliwicach i Śląski Oddział Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. dr hab. inż. **Adam Zybura** natomiast Komitetem Naukowym kierowała dr hab. inż. **Maria Fiertak**, prof. Politechniki Krakowskiej. Uniwersytet Zielonogórski zaznaczył swoją obecność na konferencji referatem autorstwa mgr **Lidii Radnej** i dr. **Marka Dankowskiego** pt. *Uszkodzenia korozyjne płyty żelbetowej i podłoża gruntowego w fabryce kwasu siarkowego*.

Marek Dankowski

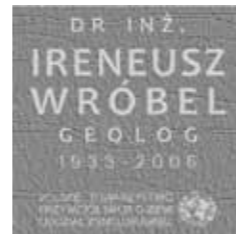
Odświeżenie tablicy poświęconej pamięci dr. inż. Ireneusza Wróbla

28 czerwca br. przed wejściem do Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze przy al. Niepodległości 15, odbyła się uroczystość odświeżenia tablicy poświęconej pamięci dr. inż. Ireneusza Wróbla. Do wzięcia udziału w tej uroczystości zaprosili: Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze i Polskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk o Ziemi - Oddział Ziemi Lubuskiej.

Słowo wstępne, do licznie zgromadzonych gości, wygłosił **Leszek Kania** - dyrektor Muzeum Ziemi Lubuskiej. Następnie sylwetkę dr. inż. Ireneusza Wróbla przybliżyła prof. **Urszula Kołodziejczyk** z Instytutu Inżynierii Środowiska UZ, która była główną inicjatorką tej uroczystości. Prof. **Andrzej Greinert**, nowo wybrany dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, w ciepłych słowach podkreślił, że dr Ireneusz Wróbel był znaczącą postacią wpisaną w środowisko naukowe i społeczne miasta Zielona Góra, i że po prostu był dobrym człowiekiem oraz przyjacielem tych wszystkich, których spotkał w życiu na swojej drodze. Następnie zabrał głos **Czesław Karczmarski** - prezes Oddziału Ziemi Lubuskiej Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi, podkreślając społeczną aktywność dr. I. Wróbla w licznych organizacjach naukowo-technicznych, w tym właśnie w PTPNoZ, którego oddział lubuski Ireneusz Wróbel założył w Zielonej Górze w roku 1975.

Po oficjalnych wystąpieniach nastąpiło uroczyste odświeżenie tablicy pamiątkowej poświęconej dr. Ireneuszowi Wróblowi, którego dokonała małżonka Ireneusza, **Irena Wróbel** w towarzystwie **Czesława Karczmarskiego**.

Po odświeżeniu tablicy Organizatorzy uroczystości zaprosili zebranych gości na poczęstunek, nazwany „Imleninami

FOT. MAREK DANKOWSKI, STOJA OD LEWEJ: PROF. URSZULA KOŁODZIEJCZYK I PANI LESZEK KANIA - DYREKTOR MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ

FOT. MAREK DANKOWSKI, OD LEWEJ: PROF. URSZULA KOŁODZIEJCZYK, PROF. ANDRZEJ GREINERT

Ireneusza”, który zorganizowany został w Sali Zegarowej Muzeum Ziemi Lubuskiej. Przy kawie spotkali się znajomi z dawnych lat, a wspomnieniom nie było końca.

Dr inż. Ireneusz Wróbel urodził się 19 maja 1933 r. w Poznaniu. W latach 1953-58 studiował geologię na Uniwersytecie Kijowskim. Podczas studiów brał udział w dwóch ekspedycjach geologicznych: na Zabajkale (1956) i do Kazachstanu (1957). Wrażenia z pierwszej wyprawy opisał w książce pt. *W zabajkalskiej tajdze*. Po studiach pracował w przedsiębiorstwach geologicznych we Wrocławiu i w Poznaniu.

Pod koniec 1965 r. przeprowadził się do Zielonej Góry, gdzie podjął pracę w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „Wodrol”. W latach 1967-1972 był głównym geologiem wojewódzkim, a w latach 1972-75 zastępcą dyrektora Wydziału Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Zielonej Górze. W 1973 r. obronił na Akademii Rolniczej w Szczecinie pracę doktorską pt. *Wody podziemne Wysoczyzny Zielonogórskiej oraz możliwości ich*

FOT. MAREK DANKOWSKI, W OCZEKIWANIU NA UROCZYSTOŚĆ

wykorzystania w rolnictwie. Od 1974 r. pracował jako adiunkt, najpierw w Zespole Budownictwa i Architektury Wyższej Szkoły Inżynierskiej prowadzonym wówczas przez naszego kochanego profesora Zygmunta Szafrana, a następnie w Instytucie Ochrony Środowiska Wyższej Szkoły Inżynierskiej (później Politechnika i Uniwersytet Zielonogórski), gdzie wykładał geologię, hydrogeologię i hydrologię. W latach 1978-79, 1981-83 oraz 1989-90 uczestniczył w międzynarodowych ekspedycjach geologicznych do Mongolii.

Lista opublikowanych prac naukowych i popularnonaukowych dr. Wróbla obejmuje 118 pozycji, w tym trzy oryginalne monografie. Ponadto, autorstwo licznych ekspertyz i nowatorskich dokumentacji projektowych - I. Wróbel posiadał uprawnienia z różnych dziedzin nauk geologicznych oraz ochrony środowiska.

Niezwykle aktywnie działał społecznie, między innymi w Komisji Geograficzno-Geologicznej Lubuskiego Towarzystwa Naukowego w Zielonej Górze, Polskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk o Ziemi, Polskim Towarzystwie Geologicznym i Naczelnej Organizacji Technicznej. Przykładowymi efektami tych działań były: utworzenie Łagowskiego Parku Krajobrazowego w 1985 r., wystawa meteorytów ze zbiorów Andrzeja i Jacka Szczepaniaków w Muzeum Ziemi Lubuskiej - 9.02-26.03.2000 r., Wystawa „Dr inż. Ireneusz Wróbel - My Zielonogórzanie, Nasz Lubuski Dom” - 07.03-13.05.2007 r., liczne wykłady monograficzne i spotkania autorskie, a także indywidualne rozmowy (niezapomniane do dzisiaj przez ich współuczestników).

Ireneusz Wróbel był człowiekiem bardzo rodzinnym; wychował syna i trzy córki, opiekował się niepełnosprawnym bratem, wspierał swoje cztery wnuczki.

Przyjaciół ciągle zaskakiwała Jego pracowitość i życzliwość; wybudował dom w Raculi, gdzie założył Pracownię Projektowo-Badawczą „Aquageo” zajmującą się problemami geologii, hydrogeologii i środowiska naturalnego oraz prowadził dom otwarty. Wśród współpracowników, w tym: geologów, geomorfologów, laborantów, wiertaczy, hydraulików... zawsze był niekwestionowanym autorytetem.

Lubił pracować społecznie. Opiekował się młodymi zbieraczami minerałów, dbając o prezentację ich zbiorów oraz publikację ich osiągnięć w czasopiśmie naukowym.

Miał wielostronne zainteresowania dotyczące geologii, ochrony środowiska i ochrony krajobrazu. Potrafił odnotować zarówno odkrywkę iltów w Raculi jak i zaćmienie Słońca w Zielonej Górze. Jako jeden z pierwszych zainstalował baterie solarne na ścianie swojego domu w Raculi. W 2000 r. przeszedł na emeryturę. Zmarł 7 kwietnia 2006 r.

W naszej pamięci zawsze pozostanie jako Człowiek o niezwykłej wiedzy i życzliwości.

Urszula Kołodziejczyk
Marek Dankowski

Wykład na temat „budownictwa innowacyjnego”

Dzięki przychylności prof. Andrzeja Pieczyńskiego - Prorektora ds. Rozwoju UZ oraz prof. Jakuba Marcinowskiego - Dziekana Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ, 7 lipca na Wydziale Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska mieliśmy okazję wysłuchać wykładu na temat *Innowacyjne, synergiczne, prozdrowotne, modularne, lekkie, autonomiczne budownictwo*, który wygłosił mgr inż. **Tadeusz Żeleźny**.

Mgr T. Żeleźny jest absolwentem Wydziału Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej, a obecnie zajmuje się między innymi opracowywaniem koncepcji innowacyjnych produktów w branży budowlanej.

Głównym celem jego działalności, co stanowiło treść wykładu, jest wizja upowszechniania pomysłu taniego domu rodzinnego, energooszczędnego, gdzie wykorzystywane byłyby wyłącznie odnawialne źródła energii (tzw. OZE). Domu, który nie byłby na stałe związany z miejscem posadzenia, w którym elementy tradycyjne ścian konstrukcyjnych zastępowane byłyby lekkimi materiałami o charakterze izolacyjnym i inne. Tezy przedstawione przez autora wystąpienia pobudziły zebranych słuchaczy do gorącej merytorycznej dyskusji.

Marek Dankowski

Profesor UZ Jacek Korentz członkiem Sekcji Konstrukcji Betonowych PAN

Z przyjemnością informujemy, że dr hab. inż. Jacek Korentz, prof. UZ i jednocześnie pracownik Instytutu Budownictwa UZ, decyzją Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk został powołany w skład Sekcji Konstrukcji Betonowych tego Komitetu na kadencję obejmującą lata 2016-2020.

Decyzja ta, wraz ze stosownymi życzeniami i gratulacjami, została podpisana przez prof. Kazimierza Furtakę - Przewodniczącą Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

Prof. Jacek Korentz jest absolwentem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, gdzie w roku 1980 ukończył studia na kierunku *budownictwo*. Po krótkim okresie pracy w wykonawstwie budowlanym, został zatrudniony w macierzystej Uczelni, początkowo na stanowisku asystenta. W lutym 2016 r. Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, nadała dr. Jackowi Korentzowi stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*. Podstawą postępowania habilitacyjnego była opracowana przez dr. Jacka Korentza monografia naukowa nt. *Metoda analizy żelbetonowych elementów prętowych w stanie deformacji pozakrytycznych*.

Prof. Jacek Korentz przez cały okres pracy na zielonogórskiej uczelni prowadzi zajęcia dydaktyczne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w przedmiocie konstrukcje betonowe. Jest autorem lub współautorem ponad 90 prac naukowych, aktywnie uczestniczył w 39 konferencjach, w tym o randze międzynarodowej. Jest autorem 5 patentów i wzorów użytkowych. Udziela się naukowo i społecznie w licznych gremiach, na przykład jest aktywnym członkiem Komitetu Nauki PZITB Oddział Zielona Góra, a także członkiem Polskiej Grupy Inżynierii Sejsmicznej i Parasejsmicznej przy Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN.

Koleżde prof. Jackowi Korentzowi gratulujemy powołania do tak szacowanej służby oraz życzymy, aby działalność w Sekcji Konstrukcji Betonowych PAN przyniosła mu wiele satysfakcji osobistych oraz nowych sukcesów na niwie zawodowej.

Marek Dankowski

KREOWANIE ZRÓWNOWAŻONEJ PRZESTRZENI ARCHITEKTONICZNEJ

Od 6 do 28 czerwca 2016 r. w Galerii Architektury i Sztuki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ gościła wystawa fotograficzna pt. **KREOWANIE ZRÓWNOWAŻONEJ PRZESTRZENI ARCHITEKTONICZNEJ**. Wydarzenie objęte zostało patronatem Dziekana Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego - dr. hab. inż. Jakuba Marcinowskiego, prof. UZ oraz Kierownika Katedry AIU WBAiIŚ UZ - prof. dr. inż. arch. Zbigniewa Bacia. Na wystawie zaprezentowano zdjęcia autorstwa mgr inż. arch. Justyny Juchimiuk i mgr inż. arch. Michała Golańskiego obrazujące działania realizowane w latach 2013-2016 przez pracowników Katedry AIU ze studentami kierunku *architektura i urbanistyka* WBAiIŚ UZ oraz członkami Koła Naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”.

Zbiór zdjęć w formie reportażu przedstawiał zmagania projektowe, budowlane oraz organizacyjne w ramach Letnich i Jesiennych Szkół Architektury przeprowadzonych zarówno na terenie województwa lubuskiego, jak również w Parku Narodowym Gór Stołowych i Górach Bystrzyckich.

Fotografie zaprezentowały m.in. proces powstawania „Symfonii Żerdziowej” - kadrującej krajobraz górski drewnianej instalacji zrealizowanej w 2014 r. w **Wójtowicach** Bystrzycy Kłodzkiej podczas XII Letniej Szkoły Architektury i podejmowanych tam działań inwentaryzacyjno-projektowych. „Symfonia Żerdziowa” jest nową atrakcją turystyczną na mapie Wójtowic, miejscem szczególnym, które podkreśla walory krajobrazowe Kotliny Kłodzkiej oraz trwałym punktem docelowym wycieczek, pełniącym jednocześnie rolę lokalnej przestrzeni publicznej dla wydarzeń społeczno-artystycznych. Użytkownikami i odbiorcami zaprojektowanej struktury są lokalni mieszkańcy jak i przyjezdni turyści. Na podstawie projektu instalacji plenerowej prof. Zbigniewa Bacia studenci wykonali model w skali 1:50. Następnie przy pomocy wcześniej przygotowanych żerdzi zrealizowano „Symfonię żerdziową” - przestrzenną strukturę w formie trzech ustawionych w rzędzie i spiętych ze sobą diagonalnymi ramami sześcianów. Wewnątrz sześcianów znalazły się ławy do siedzenia, a przed nimi platforma do inscenizacji artystycznych.

Fotografie z miejscowości **Krzywa k. Nowogrodu Bobrzańskiego** stanowiły zapis dwóch etapów wznoszenia innowacyjnej jednostki będącej częścią samowystarczalnego zespołu zabudowy atrialnej, zaprojektowanej i opracowanej przez zespół pracowników naukowo-dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego pod kierownictwem prof. Zbigniewa Bacia w Katedrze Architektury i Urbanistyki. Eksperymentalna i uniwersalna „BAC-ARKA” jest elementem powtarzalnym zespołu 18 budynków. Prototypowa jednostka realizowana we współpracy z Fundacją Wzajemnej Pomocy „Arka” wybudowana została rękami studentów, ich opiekunów oraz pensjonariuszy ośrodka fundacji. Zdjęcia przedstawiały także

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. Z WYDZIAŁU

codzienną wspólną egzystencję mieszkańców remontowanego gospodarstwa wiejskiego, położonego w trudno dostępnym, ale za to w malowniczej scenarii Doliny Dolnego Bobru, wzajemne relacje pracowników naukowo-dydaktycznych i studentów, a także wspierającego studentów na rusztowaniu dziekana Wydziału prof. J. Marcinowskiego.

Kolejna część zaprezentowanych na wystawie zdjęć, wykonana została w trakcie I Jesiennej Szkoły Architektury w **Pasterce k. Karłowa** na terenie Parku Narodowego Gór Stołowych, której uczestnicy pod kierunkiem prof. Z. Bacia i mgr J. Juchimiuk oprócz prac projektowych i inwentaryzacyjnych dotyczących koncepcji Muzeum Rzeczy Tajemnych odbyli również wycieczkę górską na Szczelinię Wielką.

Zdjęcia wykonane w Zielonej Górze na obu kampusach Uniwersytetu przedstawiały działania warsztatowe dotyczące Projektowania Uniwersalnego, czyli projektowania pozbawionego barier architektonicznych kreującego przestrzeń dostępną dla wszystkich użytkowników. Warsztaty te prowadzone były we współpracy z dr. Marcinem Garbatem - Pełnomocnikiem Rektora ds. Niepełnosprawnych Studentów, Fundacją Chance-Szansa oraz Fundacją Aktywnej Rehabilitacji FAR

(organizator KAIU WBAiIŚ UZ: prof. Z. Bać, J. Juchimiuk, M. Golański oraz Koło Naukowe APZ). Kontynuacją tych działań było sporządzenie map barier architektonicznych kampusu A, ale również wystawy tematyczne i warsztaty architektoniczne dla dzieci i młodzieży z województwa lubuskiego w ramach Festiwalu Nauki 2015, co również uwiecznione zostało na fotografiach.

Wystawę zakończyły fotografie wspólnie przeżywanymi emocjami wykonane w trakcie Gali Laur Naukowca 2016 w Lubuskim Teatrze. Zapraszamy do obejrzenia relacji z w/w wydarzenia na www.aiu.uz.zgora.pl.

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

Foto: J. Juchimiuk, A. Wróblewicz

ARCHITEKTURA Z WIELU PERSPEKTYW

28 czerwca 2016 r. w Galerii Architektury i Sztuki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ odbył się wernisaż wystawy fotograficznej pt. **ARCHITEKTURA Z WIELU PERSPEKTYW**. Wystawa objęta została patronatem Dziekana Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego - dr. hab. inż. Jakuba Marcinowskiego, prof. UZ oraz Kierownika Katedry AIU WBAiIŚ UZ - prof. dr. inż. arch. Zbigniewa Bacia.

Zaprezentowano obszerny materiał fotograficzny zebrany podczas działań organizowanych przez Katedrę AIU WBAiIŚ UZ wspólnie z Kołem Naukowym „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Na wystawie znalazły się zdjęcia z warsztatów architektonicznych, Letnich i Jesiennych Szkół Architektury, wizyt studialnych - Architours, Festiwalu Nauki oraz innych wydarzeń integrujących środowisko akademickie w latach 2015-2016.

Organizatorami wydarzenia była Katedra Architektury i Urbanistyki WBAiIŚ UZ (prof. dr. inż. arch. Z. Bać, mgr inż. arch. J. Juchimiuk, mgr inż. arch. M. Golański) oraz Koło Naukowe „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Uroczystego otwarcia wystawy dokonał: Dziekan WBAiIŚ UZ, dr hab. inż. J. Marcinowski, prof. UZ oraz prof. dr. inż. arch. Zbigniew Bać-Kierownik Katedry AIU WBAiIŚ UZ oraz opiekun naukowy KN „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej” - mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk.

Fotografie składające się na wystawę wykonano w konwencji „zdjęcie w zdjęciu”. Wystawa została poprzedzona kilkoma sesjami fotograficznymi „z wielu perspektyw”, w trakcie których członkowie Koła Naukowego APZ pozowali z białymi planszami, na które dzięki cyfrowej obróbce graficznej wmontowane zostały kolaże zdjęć dokumentujących działania Koła w latach 2015-2016. Zdjęcia wykonane przez mgr inż. arch. J. Juchi-

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. J. JUCHIMIUK, H. PAWŁYK

miuk i mgr. inż. arch. M. Golańskiego prezentowały Letnie i Jesienne Szkoły Architektury w miejscowości Krzywa k. Nowogrodu Bobrzańskiego oraz Pasterka k. Karlowa w Górach Stołowych, warsztaty architektoniczne „Krzyżówka Zielonogórska”, Festiwal Nauki 2015, Galę Laur Naukowca 2016, a także przygotowania do wystawy „Kreowanie Zrównoważonej Przestrzeni Architektonicznej”. W ramach spojrzenia „z innej perspektywy” studenci wykonali także kolaże z własnych oraz archiwalnych zdjęć Koła Naukowego APZ dokumentujące m.in.: Otrzęsiny Architektury 2016 (autorzy fotografii: J. Jarzyna, A. Kawatek, M. Skotnicka, E. Stępkowska, M. Dylewska), Architour Wrocław 2016 - wizytę studialną w domu atrialnym prof. Z. Bacia (foto: H. Pawłyk, A. Klechamer, K. Skoczylas), Architour Poznań 2016 (foto.: D. Kukawa, H. Pawłyk, mgr M. Czerniawska), Festiwal Nauki 2016 (foto.: A. Wojciechowska, J. Wróblewicz, P. Pachut, B. Równicka, K. Tajchert, A. Klechamer, K. Skoczylas, D. Kukawka, K. Lis) oraz warsztaty architektoniczne dotyczące Projektowania Uniwersalnego (dr M. Garbat, stud. D. Marcinowska). Autorką wykonanych w technice czarno-białej zdjęć przedstawiających modelki i modeli z Koła Naukowego APZ była Katarzyna Kozłowska, która w roku 2015 otrzymała wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie fotograficznym „PORTRET”. Za wykonanie zdjęć wielobarwnych odpowiedzialni m.in. studenci Aureliusz Szkop, Daria Sługocka oraz Anna Kawatek.

W późniejszą obróbkę graficzną, wybór i zakomponowanie kolaży zdjęć zaangażowani byli m.in. studenci: A. Wojciechowska, A. Szkop, P. Pachut, J. Wróblewicz, A. Kawatek, K. Cebula, H. Pawłyk, A. Klechamer, K. Skoczylas oraz opiekunowie z KAIU WBAiŚ UZ.

Podczas jednej ze studenckich sesji fotograficznych w budynku A-8 obecna była także regionalna telewizja TVP Gorzów Wielkopolski, która zrealizowała do programu „Kwadrans Akademicki” materiał o Kole Naukowym APZ w związku z otrzymanymi w czerwcu br. nagrodami (Laur Naukowca - Innowacyjny Projekt Roku oraz drugie miejsce w kategorii Najpopularniejszy Studencki Projekt Roku). Wystawa „Architektura z wielu perspektyw” cieszyła się dużym zainteresowaniem zarówno ze strony studentów i ich rodzin, pracowników UZ, jak i innych odwiedzających.

W ramach kolejnych wspólnych działań Katedra AIU we współpracy z Kołem Naukowym APZ w październiku br. planuje kolejną wystawę pod roboczym tytułem „Eksperymentalny Habitat w Krzywej w trzech odsłonach”, na której zaprezentowane zostaną działania zrealizowane w trakcie trzech Szkół Architektury w latach 2015-2016 we wspomnianej już miejscowości Krzywa k. Nowogrodu Bobrzańskiego. Wystawa połączona będzie z częścią wykładów w ramach inauguracji nowego roku akademickiego 2016/2017 na kierunku architektura WBAiŚ UZ oraz organizowanych przez prof. Z. Bacia we Wrocławiu i Zielonej Górze Międzynarodowej Konferencji Naukowej i Warsztatów Architektonicznych HABITATY 2016 pt.: „MÓJ PIĘKNY HABITAT”.

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

II LETNIA SZKOŁA ARCHITEKTURY- „BAĆ-ARKA” Krzywa 2016

II Letnia Szkoła Architektury - „Bać-Arka” Krzywa 2016 odbyła się w dniach 11-22 lipca 2016 r. w miejscowości Krzywa k. Nowogrodu Bobrzańskiego. W II Letniej Szkole Architektury wzięło udział 11 studentów kierunku architektura i urbanistyka, nad którymi opiekę merytoryczną sprawowali: prof. dr inż. arch. Zbigniew Bać, mgr inż. arch. Michał Golański i mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk. Wszyscy uczestnicy tegorocznej Szkoły Letniej Architektury są aktywnymi członkami Koła Naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej” działającego przy Katedrze Architektury i Urbanistyki WBAiŚ UZ.

Celem Letnich i Jesiennych Szkół Architektury, interdyscyplinarnych warsztatów organizowanych od 1991 r. pod kierunkiem prof. Zbigniewa Bacia, jest rozszerzenie programu kształcenia przyszłych architektów o warsztatowy model pracy w bezpośrednim kontakcie z problematyką podejmowanych zadań projektowych. II Szkoła Letnia Architektury, podobnie jak zeszłoroczne, odbyła się na terenie ośrodka Fundacji Wzajemnej Pomocy „Arka”, która zapewniła nocleg, wyżywienie i materiały budowlane niezbędne do przeprowadzenia warsztatów architektonicznych. Tegoroczny program obejmował zadania projektowe oraz kontynuację trzeciego etapu prac budowlanych przy prototypowej jednostce mieszkaniowej - Eksperymentalnego Habitatu „BAĆ-ARKA”.

Jednym z zadań projektowych postawionym przed studentami było stworzenie różnorodnych koncepcji „Mojego Pięknego Habitatu” - samowystarczalnego zespołu mieszkaniowego zlokalizowanego na terenach należących gminy Nowogród Bobrzański, w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Bóbr, Kanatu Dychowskiego oraz wsi Krzywa, Wysoka i Łagoda. Habitat, który w terminologii nauk przyrodniczych definiowany jest jako „środowisko, w którym zespoły poszczególnych gatunków organizmów znajdują najdogodniejsze warunki życia”, w odniesieniu do organizacji siedlisk ludzkich przybiera zwykle postać jednostki, która składa się z przestrzeni o określonych rozmiarach i zamieszkiwana jest przez grupę o określonej liczebności (od 3 do 150 rodzin). Prace projektowe poprzedzone były wizjami lokalnymi w terenie, w trakcie których zostały opracowane szkice i zebrany materiał fotograficzny, m.in.: wizyta studialna w dawnej poniemieckiej fabryce amunicji Kombinat DAG Alfred Nobel Krzystkowice (*Dynamit Aktien-Gesellschaft Vormals Alfred Nobel Christianstadt*), znajdującej się na terenie Nadleśnictwa Krzystkowice, w okolicach Nowogrodu Bobrzańskiego oraz wizyta na terenach powyroboiskowych w okolicy m. Wysoka.

Pracując zespołowo studenci opracowali cztery koncepcje uwzględniające liczne uwarunkowania zewnętrzne: komunikację z okolicznymi miejscowościami, istniejące zagospodarowanie i ukształtowanie terenu, bezpieczeństwo przeciwpowodziowe, pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych oraz wpisanie nowych osiedli w krajobraz Doliny Dolnego Bobru. Koncepcje zostały przygotowane w formie wykonanych w technice ręcznej szkiców i rysunków. Do zadań studentów należało także „zaprojektowanie” samowystarczalnego modelu funkcjonowania osiedla, formy jego działalności gospodarczej oraz profilu mieszkańców. Do wyróżniających się prac należały koncepcja adaptacji osypanych ziemią silosów należących do poniemieckiej fabryki amunicji w Krzystkowicach, cyrkularne osiedle na terenie powyroboiskowym kopalni żwiru niedaleko wsi Wysoka oraz leśny habitat zlokalizowany pomiędzy rzeką Bóbr oraz Kanatem Dychowskim. Opracowane koncepcje oraz materiały studialne zostaną wykorzystane w trakcie organizowanej przez prof. Zbigniewa Bacia we Wrocławiu i Zielonej Górze w dniach 18-22 października 2016 r. Międzynarodowej Konferencji Naukowej i Warsztatów Architektonicznych HABITATY 2016 pt. „MÓJ PIĘKNY HABITAT”.

Równolegle uczestnicy zaangażowani byli w prace budowlane przy prototypowej jednostce zespołu atrialnego „BAĆ-ARKA”. Stu-

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, III ETAP BUDOWY EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA W M. KRZYWA K. NOWOGRODU BOBRZAŃSKIEGO

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, III ETAP BUDOWY EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, III ETAP BUDOWY EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, III ETAP BUDOWY EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, PROF. DR INŻ. ARCH. Z. BAĆ ORAZ UCZESTNICY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY W TRAKCIE PRAC WARSZTATOWYCH

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, DZIAŁANIA PROJEKTOWE W TRAKCIE II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY W SIEDZIBIE FUNDACJI WP „ARKA” W KRZYWEJ

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, STUDENTKA W TRAKCIE RYSOWANIA PORTRETU OPIEKUNA Z OŚRODKA FUNDACJI WP „ARKA”

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, UCZESTNICY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY ORAZ DZIEKAN WBAiŚ- DR HAB. INŻ. J. MARCINOWSKI, DR INŻ. ARCH. R. PUSTELNIK, MGR INŻ. ARCH. M. GOLAŃSKI - TYDZIEŃ PIERWSZY

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, WIZYTA STUDIALNA W DAWNEJ FABRYCE AMUNICJI KOMBINAT DAG ALFRED NOBEL KRZYSTKOWICE (DYNAMIT AKTIEN-GESELLSCHAFT VORMALS ALFRED NOBEL CHRISTIANSTADT)

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOLAŃSKI, PREZENTACJA EFEKTÓW DZIAŁAŃ PROJEKTOWYCH - PROF. DR INŻ. ARCH. Z. BAĆ ORAZ UCZESTNICY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY W SIEDZIBIE FUNDACJI WP „ARKA”

denci z Koła Naukowego APZ - wspomagani przez pensjonariuszy ośrodka - realizowali trzeci etap, rozpoczętej w trakcie ubiegłorocznej edycji Letniej i Jesiennej Szkoły Architektury, drewnianej konstrukcji szkieletowej, tj. podłóg, ścian i stropodachu, a także wykonali stropodach wentylowany nakryty gontem bitumicznym. Eksperymentalna i uniwersalna jednostka „BAĆ-ARKA” o powierzchni użytkowej 35 m² i podcieniu o powierzchni 15 m² jest elementem powtarzalnym zespołu 18 budynków w zabudowie atrialnej, będącego celem projektu naukowo-badawczego pt. *Proekologiczny, doświadczalny zespół zabudowy atrialnej dla samotnych matek z dziećmi, osób starszych, ze zwierzętarnią*. Zaprojektowane i opracowane przez zespół pracowników naukowo-dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego pod kierownictwem prof. Zbigniewa Bacią w Katedrze Architektury i Urbanistyki osiedle atrialne jest „habitem”. W celu ograniczenia kosztów, czasu budowy oraz szkód ekologicznych zastosowany został system fundamentów punktowych, nazwany „Lekkim Dotykem Ziemi”. Do budowy części segmentów eksperymentalnie wykorzystane zostanie pozyskane lokalnie drewno oraz alternatywne i naturalne materiały budowlane, takie jak słoma, glina i papier. Projekt i realizacja założenia są objęte badaniami i pomiarami dla celów naukowych we wszystkich fazach. Inwestorem założenia jest Fundacja Wzajemnej Pomocy „Arka”.

Poza projektami habitatów, uczestnicy II Letniej Szkoły Architektury pracowali w ośrodku Fundacji WP „Arka” w Krzywej nad koncepcjami muralu, który po zakończeniu prac termomodernizacyjnych zrealizowany zostanie na ścianie jednego z budynków fundacji. Studenci opracowali również koncepcję ścieżek dydaktycznych na terenie gminy Nowogród Bobrzański, na których ustawione zostaną wykonane przez pensjonariuszy ośrodka wielkoskalarne drewniane rzeźby. Zrealizowana została również kopuła z kijów wierzbowych, pomyślana jako jedna z atrakcji na projektowanym szlaku, zwanym „Szlakiem Sztuki”, prowadzącym do m. Krzywa. W trakcie II Letniej Szkoły Architektury odbył się również plener rysunkowy i malarski. Studenci wykonali w różnych technikach plastycznych pejzaże i szkice krajobrazowe, a także portrety mieszkańców i pracowników ośrodka fundacji.

Podobnie jak w roku ubiegłym działania studentów wizytował dziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska prof. Jakub Marcinowski wraz z dr. inż. arch. Romualdem

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOŁAŃSKI, PROF. DR. INŻ. ARCH. Z. BAĆ I JAN GASZEWSKI - DYREKTOR GENERALNY OŚRODKÓW FUNDACJI WP „ARKA” ORAZ UCZESTNICZY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOŁAŃSKI, UCZESTNICZY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY, PRACOWNICY NAUKOWO-DYDAKTYCZNI KAIU WBAlŚ UZ ORAZ OPIEKUNOWIE I PENSJONARIUSZE OŚRODKA FUNDACJI WP „ARKA”

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOŁAŃSKI, UCZESTNICZY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY ORAZ DZIEKAN WBAlŚ - DR. HAB. INŻ. J. MARCINOWSKI, DR. INŻ. ARCH. R. PUSTELNIK, MGR INŻ. ARCH. M. GOŁAŃSKI, MGR INŻ. ARCH. J. JUCHIMIUK PRZY JEDNOSTCE EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA - TYDZIEŃ PIERWSZY

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOŁAŃSKI, ZAKOŃCZENIE II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY - PAMIĄTKOWE ZDJĘCIE UCZESTNIKÓW WARSZTATÓW ORAZ OPIEKUNÓW KAIU WBAlŚ UZ; PROF. DR. INŻ. ARCH. Z. BAĆ, MGR INŻ. ARCH. M. GOŁAŃSKI, MGR INŻ. ARCH. J. JUCHIMIUK PRZY JEDNOSTCE EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA

FOT. J. JUCHIMIUK, M. GOŁAŃSKI, PROF. DR. INŻ. ARCH. Z. BAĆ I JAN GASZEWSKI - DYREKTOR GENERALNY OŚRODKÓW FUNDACJI WP „ARKA” ORAZ UCZESTNICZY II LETNIEJ SZKOŁY ARCHITEKTURY NA TERENIE BUDOWY EKSPERYMENTALNEGO HABITATU - BAĆ-ARKA

Pustelnikiem. Podsumowanie II Letniej Szkoły Architektury „BAĆ-ARKA” nastąpiło 21 lipca w siedzibie Fundacji Wzajemnej Pomocy „Arka” w Krzywej, gdzie zorganizowana została wystawa powstałych koncepcji architektonicznych oraz prac rysunkowych i malarskich. Dalsze prace kontynuowane będą przez podopiecznych Fundacji WP „Arka” oraz studentów kierunku *architektura i urbanistyka* - członków Koła Naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Przewidywaną formą działań będą budowlane warsztaty weekendowe, planowane na wrzesień br. W ramach II Letniej Szkoły Architektury powstał również raport, który jest kontynuacją serii wydawanej przez Katedrę AiU WBAlŚ UZ, reportaż fotograficzny oraz film. W październiku br. w Galerii Architektury i Sztuki WBAlŚ UZ planowana jest multimedialna wystawa rezultatów trzech Szkół Architektury zrealizowanych w latach 2015-2016 przez Katedrę Architektury i Urbanistyki WBAlŚ UZ we współpracy z FWP „Arka” i studentami z KN „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”.

Zbigniew Bać
Michał Gołański

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

O KREATYWNOŚCI W ZIELONEJ GÓRZE

W ostatnich latach coraz więcej mówi się o innowacyjności i kreatywności. W tym obszarze rozwinięta się nowa gałąź gospodarki nazywana przemysłem kreatywnym (CCI, ang. Creative&Cultural Industries). Jest ona na nowo zdefiniowaną relacją pomiędzy obszarem wartości intelektualnej/kultury, a klasycznym ujęciem gospodarki. Relacja ta, poprzez wzmocnienie oddziaływania cech kultury (poprzez design) na wyrób lub usługę, pozwala lepiej wykorzystać potencjał twórczy, nazywany kreatywnym, do podnoszenia wartości współcześnie wytwarzanych wyrobów i usług. Krótko mówiąc, przemysł kreatywny tworzą ludzie, którzy łączą kulturę i technologię, działalność artystyczną i biznesową.

Jednym z elementów niezbędnych do powodzenia działań w sektorze przemysłów kreatywnych, jest postrzeganie działań realizowanych przez uczestników sektora jako projektów realizowanych w układach sieciowych. Nie każdy artysta jest przecież przedsiębiorcą, a nie każdy przedsiębiorca artystą. W związku z tym na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego zrodził się pomysł zorganizowania spotkania naukowców, przedsiębiorców i osób dla których rozwój sektora CCI jest szczególnie ważny. Pracownicy Wydziału, wspólnie z Organizacją Pracodawców Ziemi Lubuskiej (OPZL), przygotowują Forum Przemysłów Kreatywnych, które odbędzie się 16-17 listopada 2016 r. pod hasłem „Gospodarka a kreatywność w cyfrowych czasach”.

W ramach dwudniowego Forum przedstawione zostaną rozwijające się przedsiębiorstwa - zarówno te już działające, jak i nowo powstałe, które funkcjonują w obszarze przemysłów kreatywnych. Aby stworzyć jak najlepsze warunki do dyskusji oraz prezentacji potencjału kreatywnego naszego województwa zaproszono do podzielenia się swoją wiedzą i doświadczeniem między innymi Michała Gryna (jednego z dyrektorów Studia Platige Image Tomasza Bagińskiego), Pawła Rohedlera (Dyrektora R&D Techlandu), Monikę Tomczyk (Media Dizajn Szczecin), Ewę Minge (projektantkę mody i wzornictwa przemysłowego) oraz Witolda Stypę (artystę-malarza tworzącego kreacje inspirowane nauką). Zaproszenie do dyskusji przyjęli także Paweł Pudłowski (Przewodniczący Sejmowej Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowych Technologii) oraz Waldemar Śługocki (Wiceprzewodniczący Senackiej Komisji Spraw Zagranicznych oraz UE), co pozwoli na lepsze zrozumienie perspektywy finansowej UE (2014 - 2020)

dedykowanej dla tego obszaru działań. Podczas Forum poruszone zostaną kwestie związane z poszukiwaniem kapitału niezbędnego do finansowania działań wspierających rozwój przedsiębiorczości opartej o innowacje, wiedzę i kreatywność.

Podczas warsztatów i prezentacji drugiego dnia Forum zostaną omówione zagadnienia związane z praktycznym funkcjonowaniem organizacji i przedsiębiorstw w sektorze CCI. Uczestnicy Forum będą wspólnie poszukiwać pomysłów na promowanie usług i towarów kreatywnych „made in Lubuskie”.

Organizatorzy zapraszają artystów, przedsiębiorców i naukowców do wzięcia udziału w tym wydarzeniu. Więcej informacji i formularz zgłoszeniowy znajdują się na stronie www.fpk.uz.zgora.pl

Forum Przemysłów Kreatywnych jest trzecią z cyklu konferencji na temat innowacyjnych rozwiązań, jakie odbywają się w Zielonej Górze. Pierwszą z nich jest 4 Międzynarodowa Konferencja Logistics Systems in Economy - IT Solutions, która odbędzie się 29-30.09. 2016, a drugą Lubuskie Forum Gospodarcze w dniach 21-22.10.2016.

Stawomir Kotylak, Jadwiga Gorączkowska, Beata Barnowska

Forum
Przemysłów
Kreatywnych

16-17
listopada
2016

Uniwersytet
Zielonogórski
www.fpk.uz.zgora.pl

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Wykład prof. Konstantina Skripnika

Po cyklu wykładów zaplanowanych w ramach Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego, 15 czerwca 2016 r. miał miejsce w Instytucie Filozofii wykład dodatkowy, zorganizowany przez oddział zielonogórski Polskiego Towarzystwa Filozoficznego oraz Koło Naukowe Doktorantów Filozofii. Prelegentem podczas tego ostatniego przedwakacyjnego wykładu był prof. Konstantin Skripnik z Południowego Uniwersytetu Federalnego w Rostowie nad Donem.

Wygłoszony w j. angielskim referat nosił tytuł *Semiotic Ideas in the Framework of the History of Philosophy*. Jego osiąd było przedstawienie idei semiotycznych, które pojawiały się w biegu historii filozofii od jej greckich początków, przez pierwsze wieki filozofii chrześcijańskiej, aż do

nowożytności. Prof. Skripnik zaakcentował fakt, że idee semiotyczne w filozofii greckiej można już zauważyć - jak i wiele innych wciąż wartościowych idei filozoficznych i politycznych - w dziełach Platona, a zwłaszcza w jego dialogu pt. *Kratylos*, w którym podjęty został m.in. problem związku nazwy z naturą rzeczy.

W swoim przekrojowym i erudycyjnym wykładzie, śledząc rozwój idei semiotycznych, prelegent poruszył również problem samego pojęcia *semiotyki*, które znalazło się już w dziele Johna Locke'a. Prawdopodobną inspiracją dla Locke'a w tym względzie - co było miłe dla polskiej publiczności - okazały się dzieła logiczne polskiego jezuitę Marcina Śmigleckiego, zwanego z tacińska Smiglewiciusem. Mimo że wykład został wygłoszony w j. angielskim, prof. Skripnik zachęcił słuchaczy do zadawania pytań i dyskusji także w j. polskim, z czego publiczność chętnie skorzystała.

Mamy nadzieję, że kolejne wykłady organizowane w ramach Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego będą się cieszyły równym powodzeniem.

miarowych, w tym również zagadnienia z obszaru smart grid i smart metering, bezpieczeństwa w systemach pomiarowych oraz Internetu Rzeczy, zastosowań cyfrowego przetwarzania sygnałów w konstrukcji narzędzi pomiarowych, analizę metrologiczną przetworników i systemów pomiarowych.

W konferencji wzięło udział 45 uczestników reprezentujących krajowe i zagraniczne ośrodki akademickie oraz instytucje i firmy przemysłowe. Do programu konferencji zakwalifikowano 38 prac, w tym również prace zgłoszone przez autorów z Czech, Danii i Niemiec. Referaty przedstawiono podczas dziewięciu sesji grupujących następujące zagadnienia: przetwarzanie sygnałów, smart grid, systemy pomiarowe, Internet Rzeczy, pomiary wielkości elektrycznych, pomiary dokładne oraz pomiary wielkości nieelektrycznych. Wszystkie referaty, zakwalifikowane przez Komitet Naukowy do programu konferencji, zostały opublikowane w zwartych Materiałach Konferencyjnych w formie książkowej wydanej nakładem Oficyny Wydawniczej Uniwersytetu Zielonogórskiego (XI Konferencja Naukowa SP'2016 „Systemy Pomiarowe w Badaniach Naukowych i w Przemysle”, Materiały Konferencyjne, ISBN 978-83-7842-244-0).

Podsumowując przebieg obrad konferencji, członkowie jej Komitetu Naukowego podkreślili dobry poziom naukowy

WYDZIAŁ INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

XI Konferencja Systemy Pomiarowe w Badaniach Naukowych i w Przemysle SP'2016

W dniach 12-15 czerwca 2016 r. w Ośrodku Wypoczynkowym „Leśnik” w Łagowie, w województwie lubuskim, odbyła się XI Konferencja Naukowa *Systemy Pomiarowe w Badaniach Naukowych i w Przemysle SP'2016*. Konferencję zorganizował Instytut Metrologii, Elektroniki i Informatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego pod patronatem Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Patronat medialny objął Miesięcznik Naukowo-Techniczny *Measurement Automation Monitoring*.

Organizowana w cyklu dwuletnim konferencja już tradycyjnie jest miejscem prezentacji wyników prac badawczych w zakresie szeroko rozumianej tematyki dotyczącej systemów pomiarowych, prowadzonych w ośrodkach akademickich, instytutach badawczych i w przemyśle. Tematyka XI Konferencji SP obejmowała zagadnienia teorii, konstrukcji i badania komputerowych systemów po-

DZIEKAN WIEA, PROF. ANDRZEJ OBUCHOWICZ OTWIERA OBRADY KONFERENCJI

większości prezentowanych referatów. Podkreślono również, że tradycyjnie już kameralny charakter konferencji stwarza dobre warunki do prezentacji referatów na sesjach plenarnych i sprzyja pogłębionej dyskusji z udziałem wszystkich jej uczestników. Ponadto przyjęto, że przedstawione referaty będą podstawą do opracowania przez autorów artykułów naukowych, które zostaną opublikowane w czasopiśmie *Przegląd Elektrotechniczny* i *Measurement Automation Monitoring*. Ustalono również, że kolejna, XII Konferencja zostanie zorganizowana w 2018 r.

W czasie trwania konferencji można było się zapoznać z ofertą firm Tespol i ADT Electronic Projects prezentowaną przez firmy na swoich stanowiskach wystawowych.

W wolnym od obrad czasie uczestnicy konferencji mieli m.in. okazję zwiedzić Łagów i jego okolice z pokładu statków podczas rejsów po jeziorach Trześniowskim i Łagowskim.

Szczególne podziękowania należą się firmom współpracującym od wielu lat z Instytutem Metrologii, Elektroniki i Informatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego, które wsparły organizację konferencji. Są to: Elektrociepłownia „Zielona Góra” S.A., RELPOL S.A., MAZEL S.A., oraz Tespol Sp. z o.o. i ADT Electronic Projects.

Ryszard Rybski

Warsztaty doktoranckie

W dniach 16-17 lipca br. na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki odbyły się Warsztaty Doktoranckie (Engineering Applications and Challenges (ENAC)). Warsz-

taty zostały zorganizowane przez Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki oraz Lubuskie Towarzystwo Naukowe.

W warsztatach udział wzięło 19 doktorantów, którzy podczas 6 sesji mieli możliwość zaprezentowania i przedyskutowania wyników swoich badań, które obejmowały przede wszystkim zagadnienia związane z identyfikacją, modelowaniem i symulacją, przetwarzaniem sygnałów, teorią systemów sterowania oraz robotyką.

Ponadto wykłady plenarne wygłosili: prof. Christophe Aubrun z Uniwersytetu Lotaryńskiego (Nancy, Francja), prof. Jerzy Stefanowski z Politechniki Poznańskiej oraz dr Lothar Seybold z RAFI GmbH (Berg/Ravensburg, Niemcy).

Jednym z celów warsztatów było zacieśnienie współpracy pomiędzy środowiskiem akademickim i przemysłem, poprzez stworzenie forum dla wzajemnej wymiany wiedzy teoretycznej i praktyki. Było to możliwe m.in. dzięki udziałowi w warsztatach dr. Lothara Seybolda, dyrektora ds. innowacji i rozwoju w firmie RAFI GmbH. Firma ta jest jednym z europejskich liderów w projektowaniu i produkcji podzespołów (układów) elektronicznych m.in. dla przemysłu telekomunikacyjnego, medycznego, chemicznego oraz szeroko rozumianego przemysłu transportowego. Ważnym rezultatem warsztatów będzie utworzenie platformy do wymiany pomysłów, rezultatów badań w celu wzmocnienia współpracy pomiędzy studentami.

Serdecznie zapraszamy doktorantów do udziału w kolejnych, corocznych warsztatach doktoranckich, które będą organizowane w lipcu przez Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki oraz Lubuskie Towarzystwo Naukowe.

Paweł Majdzik

UCZESTNICY KONFERENCJI SYSTEMY POMIAROWE W BADANIACH NAUKOWYCH I W PRZEMYSLU SP'2016

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. Z WYDZIAŁU

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Międzynarodowy Projekt Badawczy ICT in Educational Design - Processes, Materials, Resources

W dniach 1-2 września, na Wydziale Mechanicznym, odbyły się międzynarodowe otwarte warsztaty naukowe w ramach projektu *ICT in Educational Design - Processes, Materials, Resources* (ICTinED). Projekt swoim obszarem obejmuje 7 krajów (oprócz Polski: Czechy, Słowację, Rosję, Ukrainę, Niemcy i Norwegię) i jest platformą współpracy ok. 70 osób (praktyków i pracowników nauki) z 26 ośrodków akademickich i badawczych. Od 2011 r. koordynatorem projektu jest dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ. Rezultatem tej współpracy jest opracowanie cyklicznie wydawanej, nakładem Oficyny Wydawniczej UZ, publikacji (już 11 tomów), gdzie poruszane są problemy dotyczące trzech obszarów edukacyjnego projektowania: 1) procesu dydaktyczno-wychowawczego, 2) multimedialnych materiałów dydaktycznych oraz 3) infrastruktury teleinformatycznej i zasobów ICT - zarówno w sferze teoretycznej jak i praktycznej. W poszukiwaniach praktycznych rozwiązań istotę stanowi interdyscyplinarne spojrzenie na metody i narzędzia ICT, z pogranicza nauk pedagogicznych i technicznych, obejmując problematykę zwracającą szczególną uwagę na społeczno-kulturowe i wychowawcze aspekty oraz sferę inżynieryjno-techniczną analizowanych zagadnień.

Warto dodać, że w tym roku Rada Ambasadorów Grupy Wyszehradzkiej zatwierdziła finansowanie specjalnej edycji projektu „ICTinED-Visegrad Edition”, w ramach Programu Małych Grantów Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego (International Visegrad Fund's Small Grant No.

11540556). Beneficjentem grantu jest Polskie Towarzystwo Profesjologiczne (PTP), powołane w 2007 r. z inicjatywy dr. hab. Bogusława Pietrulewicza, prof. UZ i Prezesa Zarządu Głównego Towarzystwa. Głównym celem Towarzystwa jest rozwijanie i popularyzacja profesjologii jako dziedziny nauki. Oprócz prowadzenia badań naukowych, Towarzystwo podejmuje działania promujące rozwój ogólny i zawodowy, prowadzi doradztwo naukowo-badawcze w zakresie edukacji, środowiska pracy, zarządzania i ergonomii. Towarzystwo jest również współorganizatorem międzynarodowych kongresów PROFERG (Profesjologia i ergonomia w kontekście nauk o pracy), które odbyły się już trzykrotnie (w latach 2010, 2013 i 2015). Kolejna edycja Kongresu jest zaplanowana na czerwiec 2017 r. Warto zaznaczyć, że Towarzystwo realizuje swoje cele współpracy na linii: nauka - edukacja - rynek pracy, m.in. poprzez współpracę z władzami państwowymi i samorządowymi oraz innymi instytucjami i organizacjami w zakresie nauczania, praktycznego stosowania i rozwijania zawodoznawstwa. Duże znaczenie dla rozwoju regionalnego rynku pracy ma współpraca Towarzystwa, obok szerokiego grona podmiotów regionu lubuskiego, z Wojewódzkim Urzędem Pracy w ramach Lubuskiego Paktu na Rzecz Zatrudnienia. Pakt ten - którego uczestnikami są m.in.: samorządy, organizacje pozarządowe, społeczne, przedsiębiorcy, służby zatrudnienia, organizacje wsparcia dla przedsiębiorców, związki zawodowe, instytucje edukacyjne i szkoleniowe, jednostki wojskowe i więzienne, regionalne media - jest realizowany w oparciu o cztery branżowe partnerstwa lokalne obejmujące: 1) kształcenie ustawiczne; 2) poradnictwo zawodowe; 3) badania rynku pracy; 4) ekonomię społeczną.

W ramach projektowych warsztatów zaplanowanych na 1-2 września 2016 r. w Zielonej Górze gościliśmy naukowców i praktyków z Czech, Słowacji i Polski oraz Norwegii i Niemiec. W pierwszym dniu goście zaprezentowali swoje zainteresowania naukowe i rezultaty przeprowadzonych badań. Drugi dzień warsztatu był przeznaczony na uzgodnienie form przyszłej współpracy i źródeł jej finansowania.

FOT. Z WYDZIAŁU

Zagraniczni goście mieli również okazję zwiedzić Zieloną Górę i jej najbliższe okolice oraz w przededniu Winobrania odwiedzić lokalną winnicę.

Szczegółowe założenia projektu ICTinED oraz program warsztatu zamieszczony jest na stronie www.ictined.eu. Zainteresowanych zapraszamy do współpracy!

Aneta Klementowska
Eunika Baron-Polańczyk

Seminarium Naukowe w Karlowie

FOT. Z WYDZIAŁU

W dniach 10-12 czerwca 2016 r. w ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Karlowie odbyło się IV Plenerowe Seminarium Inżynierii Biomedycznej i Biomateriały w medycynie. Podczas dwóch sesji wykładowych zostały przedstawione wyniki prac realizowanych przez członków Kola Naukowego BiomedUZ:

- Aleksandra Gular: *Wpływ past wybielających na ścieralność szkliwa ludzkich zębów*,
  - Natalia Klimowicz: *Orteza stawu skokowego*,
  - Michał Mazur: *Formowanie i projektowanie właściwości nanostruktur metalicznych*,
  - Michał Jędrzejczyk: *Woda żywa i martwa, czyli cudowny lek*,
  - Filip Andruszkiewicz: *Komponent kwantowy w makroskali mózgu*,
  - Beata Nowacka: *Leczenie raka - terapia celowana bronią do walki z nowotworem*,
  - Wojciech Jacykowski: *Nowoczesne rozwiązania stabilizacji kręgosłupa*,
  - Waldemar Zyberski: *Zastosowanie technologii FDM do prototypowania aktywnego egzoszkieletu wspomagającego wybraną dysfunkcję ręki*,
  - Ewelina Mucha: *Orteza stawu kolanowego po udarze mózgu*,
- a także wystąpienia pracowników Zakładu Inżynierii Biomedycznej: mgr inż. Marty Nycz oraz mgr inż. Ewy Paradowskiej. Oprócz wspaniałych wystąpień wyjazd był okazją do zintegrowania studentów oraz pracowników Zakładu Inżynierii Biomedycznej.

Aleksandra Jędrzejewska

Festiwal Nauki 2016

13 czerwca 2016 r. na wydziałach Uniwersytetu Zielonogórskiego odbył się drugi dzień Festiwalu Nauki 2016, który przyciągnął mnóstwo zainteresowanych osób.

FOT. Z WYDZIAŁU

Tego dnia pracownicy Zakładu Inżynierii Biomedycznej wraz ze studentami kierunku IB otworzyli drzwi laboratoriów dla zainteresowanych młodych ludzi z regionu województwa lubuskiego. W ramach Festiwalu przedstawiono dwa projekty: *Mechanika w medycynie oraz Nanotechnologia w medycynie*. Zainteresowani mogli poznać technologie projektowania oraz wytwarzania najnowocześniejszych rozwiązań protetyki ortopedycznej u ludzi oraz zwierząt, a także zobaczyć świat medycyny w skali nano z wykorzystaniem skaningowego mikroskopu elektronowego. Oba pokazy cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników.

Agnieszka Mackiewicz

22. Kongres Europejskiego Towarzystwa Biomechaniki w Lyonie

W dniach 10-13 lipca 2016 r. w Lyonie we Francji odbył się 22. Kongres Europejskiego Towarzystwa Biomechaniki. Podczas kongresu prof. dr hab. inż. Romuald Będziński został mianowany na honorowego członka European Society of Biomechanics. The European Society of Biomechanics jest najliczniejszym Towarzystwem w Europie zrzeszającym ponad 1000 członków związanych z biomechaniką. Organizacja została założona w 1976 r. na spotkaniu w Brukseli przez 20 naukowców z 11 krajów. Celem Towarzystwa jest wspieranie badań naukowych, upowszechnianie wiedzy i promowanie postępu w biomechanice.

Agnieszka Mackiewicz

FOT. Z WYDZIAŁU

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

_5 konferencja ICCOPT 2016

W dniach 6-11 sierpnia 2016 r. w Tokio (Japonia) odbyła się 5. międzynarodowa konferencja ICCOPT 2016 (The Fifth International Conference on Continuous Optimization). WMiE UZ reprezentowali: prof. dr hab. Jerzy Motyl i dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ.

Podczas konferencji odbyło się 15 sesji tematycznych w zdecydowanej większości dotyczących problemów optymalizacji. Profesorowie J. Motyl i M. Michta przedstawili swoje ostatnie wyniki badań w dwóch z nich:

- prof. Jerzy Motyl podczas referatu Order convex selections of set-valued functions and their and their applications to convex optimizations w ramach sekcji Set-valued and Vector Optimization,
- prof. Mariusz Michta podczas referatu Properties of weak solutions to stochastic inclusions and their applications in optimization problems w ramach sekcji Stochastic Optimization: Theory and Algorithms.

zebrał Joachim Syga

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

_Jak przywracać światu osoby z autyzmem?

W bieżącym roku Stowarzyszenie Pomocy Osobom Autystycznym „Dalej Razem” w Zielonej Górze świętuje swoje 15-lecie. Jubileusz stał się dobrą okazją do zorganizowania ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. *Jak przywracać światu osoby z autyzmem? Współczesne badania i dobre praktyki*.

W dniach 21-22 października 2016 r. Zielona Góra będzie polskim centrum rozmów o autyzmie!

Podczas dwóch dni wykładów, warsztatów i dyskusji poruszymy temat diagnozy, terapii, diety, komunikacji, rozwoju społecznego i seksualności osób ze spektrum autyzmu.

Konferencja będzie miała charakter naukowy i interdyscyplinarny, a do udziału w niej zostali zaproszeni znani specjaliści, m.in. prof. dr hab. Ewa Pisula, dr Barbara Winczura, Maja

Anuszkiewicz, dr Magdalena Grycman, dr Anna Waligórska, dr Nela Grzegorzcyk, dr Izabela Fornalik, Maria i dr Michał Wroniszewski.

Zachęcamy do skorzystania z ich wiedzy i doświadczenia, do udziału w naszej konferencji.

Zapraszamy specjalistów, terapeutów, nauczycieli, studentów, a także rodziców dzieci ze spektrum autyzmu. Jesteśmy przekonani, że obecność ekspertów da możliwość podjęcia trudnych, ale jakże istotnych tematów i przyczyni się do pogłębienia wiedzy i wszechstronnej analizy dotychczasowych informacji i działań na rzecz osób z autyzmem.

Współorganizatorem konferencji jest Uniwersytet Zielonogórski (Katedra Pedagogiki Specjalnej i Profilaktyki Społecznej). Patronat nad konferencją objęła Sekcja Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz Porozumienie Autyzm Polska.

Zapraszamy do udziału w konferencji!

Szczegółowy program, formularz zgłoszeniowy i dalsze informacje znajdują się na stronie: <https://edu.dalejrazem.pl/konferencja>

Organizatorzy

_WIOSKA INDIAŃSKA

Motytem przewodnim festynu dla rodziców i dzieci jaki odbył się w maju na Uniwersytecie Zielonogórskim z okazji VI Dni Opieki Rodziny Zastępczej była Wioska Indiańska. Uczestnicy mogli poznać kulturę Indian oraz świat dzikich zwierząt. Prowadzącymi były Wioletta Wojciechowicz i Katarzyna Zajko - studentki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Organizacją wydarzenia zajęli się studenci II roku studiów licencjackich z *pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej i profilaktyki*. Przygotowania studentów nadzorowała dr Anna Szczęsna-Szeib oraz dr Elżbieta Turska.

Impreza skierowana była do dzieci w przedziale wiekowym 3-6 lat oraz ich rodziców i opiekunów. Festyn miał na celu promowanie zdrowego i aktywnego sposobu spędzania wolnego czasu z całą rodziną. Dzięki sprzyjającej pogodzie, studentom udało się zrealizować ustalony plan zajęć, w efekcie czego w imprezie uczestniczyło blisko 200 osób.

Studenci przygotowali wiele atrakcji i zadań do wykonania, które nie sprawiały dzieciom trudności. Wręcz przeciwnie, rozbudzały wiele pozytywnych emocji. Konkurencje rozbudzały dziecięcą wyobraźnię i zmysły, uczyły kreatywnego myślenia i miały formę edukacyjną.

Wszyscy uczestnicy zostali powitani na pierwszym stanowisku, gdzie otrzymali mapkę i plan imprezy. Opiekunowie stanowiska wręczyli dzieciom imienne dyplomy, które zostały zapelnione pieczętkami za wykonanie zleconych im zadań. Rozdano także soczki, aby dzieci miały energię do wykonania wszystkich konkurencji, a potem uczestnicy ruszyli na „podbój indiańskich stanowisk”.

Studenci przygotowali wiele atrakcji, z których dzieci z chęcią korzystały. Ciekawymi przygodami kilkulatkowie swoją zabawę rozpoczęli od wylosowania dla siebie indiańskich imion. Kolejne stanowiska, które dzieci odwiedzały to RZUT DO CELU i CUKIEREK W FASOLI. Dużym zainteresowaniem cieszyły się stanowiska z balonami, z których studentki tworzyły dla dzieci różne wzory oraz stanowisko z bańkami mydlanymi. Każde dziecko mogło poczuć prawdziwy indiański klimat malując twarze różnokolorowymi farbami oraz zakładając barwne pióropusze. Tropiąc ślady dzikich zwierząt maluchy wykazały się ogromną wiedzą i sprytem. Rodzice i opiekunowie wspierali oraz dopingowali swoje pociechy. Studenci zapewnili rodzinom sporo zabawy i wywołali dużo uśmiechu na twarzy. Wielu rodziców również brało aktywny udział w konkurencji przejścia przez TUNEL. Każdy, aby zakończyć zadanie, musiał rzucić kostką do gry i wykonać zadanie przydzielone do ilości oczek znajdujących się na niej. Po przejściu przez MINI TOR PRZESZKÓD, dzieci biegły do kolorowej chusty, którą zajmowała się młodzież ze świetlicy „Pracownia Twórczych Poszukiwań” przy Pełnomocniku ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych pod okiem Estery Stadnik i Karoliny Bazydło-Stodolnej. Zabawy z chustą animacyjną przygotowała Sandra Głąb, Kevin Olech oraz Dominik Kubus.

Po wykonaniu zadań i uzbieraniu na dyplomach wszystkich pieczętek, dzieci udawały się do stoiska z nagrodami. Upominki wywoływały na ich twarzach dużo uśmiechu, co bardzo spodobało się organizatorom. Obdarowanie dzieci było możliwe dzięki Rzecznikowi Praw Dziecka i Regionalnemu Ośrodkowi Polityki Społecznej. Swój udział mieli również - Lech Kornosz z Hufca ZHP w Zielonej Górze, który przygotował plakietki dla uczestników oraz Barbara Maciejewska-Durda z Liceum Ogólnokształcącego w Sulchowicach im. rotmistrza Witolda Pileckiego, która zaopatrzyła festyn w wypieki.

Bezpieczeństwo uczestnikom festynu zapewnili sierż. sztab. Małgorzata Nitecka i sierż. sztab. Waldemar Towpiak. Dzieci wraz z rodzicami miały okazję nauczyć się pierwszej pomocy przedmedycznej, dzięki instruktażowi, który prze-

prowadziła Marlena Piecha wraz z Harcerskim Klubem Ratowniczym. Dzieci zdobyły dużą wiedzę, świetnie się przy tym bawiąc.

Występami artystycznymi zaszczyciły nas wokalistki (Patrycja Stanek, Wiktoria Gamor oraz Magda Korbanek) z grupy wokalne z Gimnazjum nr 3 im. Józefa Chełmońskiego w Zielonej Górze, przygotowane przez Macieja Stawnego. Nie mogło również zabraknąć grup tanecznych, które swoim tańcem przyciągały nie tylko małych uczestników, ale i tych starszych. Dużym atutem były różne style taneczne grup, co bardzo zaciekało naszych młodych widzów. Uczestnicy w rytm muzyki próbowali naśladować koleżanki z pokazu (Legal Squad, Nastki i Layla Amira).

Dużym zainteresowaniem cieszył się występ Arletty Urbanowskiej z Centrum Szkolenia i Terapii SMILE, która opowiedziała czym się zajmuje, dokładnie przedstawiła na czym polega dogoterapia, jej cele i do kogo można się zgłosić, gdy jest konieczność zastosowania tej terapii. Oczywiście psi terapeuci również przyjechali ze swoją Panią, aby się zaprezentować. Maluchy mogły głaskać i karmić zwierzęta oraz bawić się z nimi, do czego nie trzeba było ich długo zachęcać. Nie zabrakło również atrakcji dla fanów wozów strażackich, którzy mogli taki samochód obejrzeć z bliska. Straż Pożarna OSP Zabór zorganizowała prezentację sprzętu strażackiego, po czym każdy mógł poczuć się jak prawdziwy strażak.

Po wielu atrakcjach przyszedł czas na chwilę spokoju i relaksu, czyli na opowieści o Indianach NAWAHO. Na placu Uniwersytetu Zielonogórskiego zapadła chwila ciszy, ponieważ dzieci z dużym zainteresowaniem wsluchiwały się w historię. Opowieść oraz prezentację stroju indiańskiego przeprowadziła Małgorzata Zajdel z Polskiego Stowarzyszenia Przyjaciół Indian. Podsumowaniem imprezy był pokaz motocyklistów przygotowany przez Lubuską Grupę Motocyklową.

Jak co roku nasz majowy festyn organizowany charytatywnie przez Uniwersytet Zielonogórski, cieszył się dużą ilością gości. Uczestnikami były głównie dzieci z rodzin adopcyjnych z terenu Zielonej Góry i okolic. W przyszłości gorąco zachęcamy do uczestnictwa w imprezie wszystkich mieszkańców miasta Zielona Góra. Mamy nadzieję, że z każdym kolejnym rokiem uczestników będzie przybywać, ponieważ jest to bardzo pozytywna forma spędzania wolnego czasu z rodziną, w dodatku na świeżym powietrzu.

Po raz kolejny pragniemy podziękować osobom, które swoim udziałem uświetniły festyn i pomogły w jego realizacji. Przeznaczona dla wszystkich rodzin impreza, organizowana jest co roku. Osoby, które z różnych przyczyn nie mogły wziąć udziału w tegorocznej zabawie, zachęcamy do przybycia w przyszłym roku. Mamy również nadzieję, że tegoroczni uczestnicy są zadowoleni z naszej pracy, i że z chęcią wrócą do nas za rok.

Magdalena Osuch, Angelika Trębula

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

_O międzynarodowym wymiarze działalności Wydziału Prawa i Administracji

Druga rocznica powstania WPIA na naszym Uniwersytecie skłania do refleksji nad tym, co udało się już przez ten czas wypracować. Z drugiej strony ten krótki okres czasu nakazuje przyjmować perspektywę pewnej dynamiki rozwoju Wydziału, który wciąż jest na etapie budowania swojego dorobku. Duże nadzieje budzi program kształcenia, który został wyróżniony w tym roku przez „Gazetę Prawną” jako jeden z najlepszych w Polsce, ale na jego efekty trzeba zaczekać aż zakończy się pięcioletni cykl studiów prawniczych. Natomiast już dziś można powiedzieć, że coraz lepiej rozwija się współpraca międzynarodowa. W ramach Programu „Erasmus Plus” udało się zawrzeć umowy z sześcioma uniwersytetami, a do finalizacji zmierzają porozumienia z kolejnymi trzema. Wydaje się, że ten dobry początek umożliwiła oferta ponad 20 przedmiotów w języku angielskim i niemieckim (kwestia czasu jest jej poszerzenie), w których mogą uczestniczyć studenci zagraniczni. W okresie 2014-2016 odbyły się już wyjazdy dydaktyczne pracowników WPIA, a do nas przyjechali pierwsi studenci zagraniczni. W roku akademickim 2015/16 gościliśmy dwóch visiting professors: dr Romanę Cierpiat - Magnor (Wirtschaftsuniversität Wien) oraz dr. Francesco Dammacco (Włochy, Uniwersytet w Bari). Międzynarodowa aktywność Wydziału to nie tylko instytucjonalne ramy, ale też liczne indywidualne kontakty poszczególnych naukowców z kolegami z zagranicznych ośrodków naukowych. Cieszy rozwój współpracy z Uniwersytetem w Bolonii, a także zaplanowany na semestr zimowy roku 2016/2017 trzymiesięczny staż naukowy dr Joanny Osiejewicz z Katedry Prawa Międzynarodowego i Europejskiego na Universidad Rey Juan Carlos w Madrycie. Zarówno rozwinięte kontakty międzynarodowe jak i pierwiastek komparatystyczny, silnie obecny w badaniach naukowych prowadzonych w poszczególnych katedrach WPIA, owocują sporą liczbą publikacji obcojęzycznych, (których na przestrzeni dwóch lat było już około pięćdziesięciu), gościnnymi wykładami, członkostwem w radach wydawniczych międzynarodowych periodyków, a także uczestnictwem pracowników w międzynarodowych konferencjach naukowych.

W minionym roku akademickim naukowcy WPIA między innymi wzięli udział w następujących wydarzeniach międzynarodowych za granicą: XVII Internaitonal Congress, „Consti-

tutional Courts and Ordinary Courts: Cooperation or Conflicts?” (16-17 października 2015), International Conference “Law and its challenges in socio-economic and administrative field”, (Uniwersytet Alba lulia, 29 października-1 listopada 2015), “Medienfreiheit: Ukraine, Deutschland und Polen” (Regensburg 12-18 marca 2016), Annual General Member Meeting of European Land Information Service (EULIS, 12 kwietnia 2016), „International Multidisciplinary Conference Children and War: Past and Present” (Salzburg, 13-15 lipca 2016), „First International Symposium on Legal Implications of Cyber Society” (Zakynthos, 3-10 września 2016).

Ambicją WPIA jest nadawanie międzynarodowego charakteru wydarzeniom naukowym organizowanym w Zielonej Górze. Poniekąd pierwszym tego sygnałem był niezwykle liczny udział przedstawicieli wydziałów prawa zagranicznych uczelni w inauguracji działalności WPIA w 2014 r., której towarzyszyła Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. *Edukacja prawnicza we współczesnej Europie*. Swój istotny ewenementem jest, że tym wydarzeniom została poświęcona osobna publikacja „*Ubi Societas Ibi Ius*” *Ku czci nowo założonego Wydziału Prawa i Administracji In Honor of the new Faculty of Law and Administration Zu Ehren der neuen Fakultät für Rechts - und Verwaltungswissenschaften Universität - of the University - der Universität Zielona Góra*, która ukazała się w „*Entwicklung im Europäischen Recht*” 2015, vol. 7. Charakter międzynarodowy miał też 57. Zjazd Katedr Prawa Konstytucyjnego (17-19 września 2015), seminarium naukowe „The Meaning of the Term „Security” in Legal Sciences - Selected Aspects” (28 maja 2015), a także niektóre posiedzenia Seminariów Naukowych „Ius Privatum”, podczas których wykłady głośili prof. Tatjana Josipović (Uniwersytet w Zagrzebiu), dr Martin Menne (Kammergericht Berlin), prof. Stephan Wolf (Uniwersytet w Bernie) i wspomniana już dr Romana Cierpiat-Magnor.

W chwili pisania tego tekstu przed nami już dwa kolejne przedsięwzięcia: Wydział będzie gospodarzem Konferencji Międzynarodowej *Doktryny polityczno-prawne w aspekcie teoretycznym i praktycznym wobec wyzwań współczesności* (19-20 września 2016), a także Konferencji Międzynarodowej *Zielonogórskie Spotkania (Symposium) Konstytucjonalistów - Aktualne problemy referendum* (17-19 października 2016).

Pozostaje mieć nadzieję, że pole aktywności międzynarodowej WPIA jeszcze się poszerzy, o czym z przyjemnością będziemy informować czytelników naszego miesięcznika.

Joanna Markiewicz-Stanny

Ze smutkiem i głębokim żalem zarzadzamy, że 12 lipca 2016 roku, odszedł od nas

DOC. DR BOLESŁAW KLIMASZEWSKI

(05.06.1936-12.07.2016)

Zmarły był długoletnim pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze. W latach 1975-1978 pełnił funkcję kierownika Zakładu Fizyki, natomiast od października 1978 do września 1981 pełnił funkcję kierownika Zakładu Fizyki Doświadczalnej.

W Zmarłym tracimy życzliwego współpracownika, szanowanego kolegę oraz wychowawcę wielu pokoleń młodzieży.

Rektor i Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dziekan Wydziału Fizyki i Astronomii, Koledzy i społeczność akademicka

WYZNANIE PO PRZEBUDZENIU

Dr hab. inż. Tadeusz Kurowski - emerytowany profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego (Instytut Inżynierii Elektrycznej Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki).

Dziś publikuje swoje wiersze na portalach: POEZJA POLSKA (nick: „kurtad41”) oraz POETICA.ART.PL (nick: tadeusz(siwy15)).

Publikowany poniżej wiersz redakcja otrzymała z okazji 15-lecia Uniwersytetu Zielonogórskiego.

FOTO. WIOLETTA EKIELSKA (www.lukow24.pl/wiadomosci/informacje/zrobil-kariere-zawodowa_-dzis-poezja-opisuje-swiat,p86086109)

Wyznanie po przebudzeniu

Jest w moim emeryckim nieskromnym planie, by złożyć tutaj następujące, spod serca, wyznanie: „Od mojego w Zielonej G. pierwszego Gaudeamus, po czekający mnie kiedyś ziemski piasek/humus, jestem bardzo zakochany w pięknej Zielonej Górze, gdzie jest wino i piękne, z winoroślą, wzgórze”.

W pamiętnym 1994 roku dokonałem skoku, do W.S.Inż w Z. Górze, by współbudować nową tutaj Alma Mater, nie tylko z doskoku, lecz stacjonarny w Uczelni status zachować.

Wysilek, wraz z innymi „psorami i psorkami”, „Politechnikę Z.G.” pozwolił udanie zaplanować, a potem z posłami i zwartymi kadry szykami, „Uniwersytet w Zielonej G.” przez Sejm powołać.

Jest to jedno „mgnienie”, z tych do 2005 roku, gdy skończyły się moje w Zielonej G. „czyny”, i kiedy dokonałem 1. emeryckiego kroku, by teraz, z daleka, układać te oto wycpiny.

We śnie chodzę często po ulicy Wazów oraz innych obok ulicy Profesora Szafrana, spotykam przyjaciół już od sennego rana i dziękując, że „niezycliwego”, ani razu!

Bo znajomych, nie tylko z widzenia, miałem i mam w Zielonej Górze i to wielu, którzy również mówili mi: przyjacielu witaj, siemasz, nara, sorki, do...czenia.

Śni mi się też Wydział Elektryczny w doskokach przebudowywany, od którego żelbetowej konstrukcji odpadają z dykty powstałe ściany.

Śnią mi się także moi mili studenci, którzy są już Panami Profesorami i Panie z Dziekanatu z, do podpisu w stosach, złożonymi indeksami.

Pozdrawiam też z resztką już wigoru znajomych lekarzy z przychodni Vigor,

choć czasami, nie czekając wieczoru, łamię zalecany posiłków ścisły rygor. Senna pamięć jest płynna, nieskrzepla, ściskam/całuję dłonie; i to bardzo wiele, z odczuciem codziennego życia, ciepła, ale też cieplejszego, tego w niedziele!

To wszystko powoduje moje wyznanie, że po każdym moim przebudzeniu staję przy pamięci dziurawej ścianie, zawsze w słońcu Zielonej, nie w cieniu!

Bo w każdym mózgowym neuronie jest ścieżka mojej „mniejszej pamięci”, która w każdej zielonej stronie „Zielonej...” moją miłość do NIEJ, KOCHANIEJ, święci.

Jestem teraz od Zielonej G. bardzo daleko, na ziemi moich pradziadów i Sienkiewicza, tam, gdzie: pojadam/pijam zsiadłe mleko; rosną zdrowe jarzyny i pożywna soczewica.

Jeżdżę nadal, inwalidy, sprawnym rowerem także do sklepu, po nawet małe zakupy; wzrok i węż są w jeździe dobrym sterem by sprawnie omijać dość liczne psy (_)

Mój tak się kręci, człowieczy, kołowrót: myśli, wspomnień i przeróżnych doznań, (a dla mnie z pewnością), że Zielona Góra jest piękniejsza, niż piękny też Poznań!

Tadeusz Kurowski, czerwiec 2016 r.

15
LAT

UNIwersYTETU
ZIELONOGÓRSKIEGO

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Zielona Góra. Miasto winobrania

Tegoroczne Dni Zielonej Góry czworo pisarzy i naukowców: Wiesław Hładkiewicz, Andrzej Janecki, Danuta Nowak, Edward Jakubowski z Uniwersytetu Zielonogórskiego postanowiło uczcić publikacją pt. *Zielona Góra. Miasto winobrania*. Prezentowane opracowanie wzbogaciły korowodowe fotografie Bartosza Mirosławskiego i Tomasza Misiaka. W recenzji profesora Waldemara Stugockiego czytamy:

„Zielona Góra - Miasto Winobrania”

to zbiór wyselekcjonowanych przez autorów, subiektywnych esejów, odwołujących się do historii Zielonej Góry. Przedstawione opisy ukazują obraz naszego malowniczego i urokliwego miasta, a także zaistniałe w nim przelomowe wydarzenia wpisujące się w historię, a także kształtujące dzisiejszy *Winy Gród*. Autorzy wykazali się wyobraźnią i fantazją. Zielona Góra została opisana w sposób zupełnie inny, dlatego zachęcam Państwa, by podążać śladami autorów i włączyć się w historię mojej ukochanej Zielonej Góry.

Opisywanie historii Zielonej Góry rozpoczęliśmy nastrojowymi strofami poety Ryszarda Białogreckiego pt.: *Moje Miasto, Żużel to chluba naszego miasta i Mojemu Miastu*.

Naszej ekipie pisarskiej przyświecał cel nadania nowego wymiaru zielonogórskiej przeszłości. Pierwsze wzmianki źródłowe o Zielonej Górze pochodzą z XIV wieku. Na „życiorys” naszego miasta składają się m.in. dzieje winiarstwa, sukienictwa i przemysłu stalowego. Należało też wspomnieć o procesach czarownic, zarazach, przemarszach wojsk i pożarach rujnujących miasto. Z okolic Zielonej Góry pochodzili ludzie, którzy odcisnęli swój ślad w historii Europy i świata. Nazwiskiem zielonogórzanina Bartholomaeusa Pitiscusa ochrzczono księżycowy krater. Miasto rozstawił m.in.: Wilhelm Levysohn, Otto Julius Biernbaum, pastor Martin Jäckel, Leopoldyna Leszczyńska, Tadeusz Kuntze, Taddeo Polacco.

Piszemy też o tym, że dzisiejsza Zielona Góra jest owocem wiary ludzi we własną zaradność oraz dowodem na to, że siłą woli i pracą można odwrócić nie tylko kierunek biegu rzek.

Danuta Nowak, Wiesław Hładkiewicz

Antoni Matysiak, Elżbieta Grochowska, *Konstrukcje stalowe. Belki podsuwnicowe. Estakady, cz. 1: Belki podsuwnicowe*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2016, B5, oprawa twarda, s. 224, ISBN 978-83-7842-245-7

Niniejsza praca obejmuje całokształt zagadnień potrzebnych do racjonalnego projektowania nowych i rekonstrukcji istniejących belek i estakad suwnicowych oraz torów suwnic podwieszanych i torów wciągników.

Książka zawiera przykłady rozwiązań konstrukcyjnych, opatrzone odpowiednim komentarzem i wskazówkami kon-

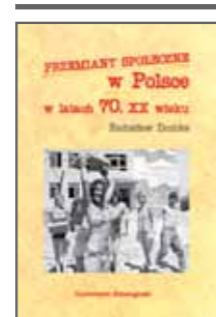
strukcyjnymi. Zamieszczone rozwiązania przedstawiono w taki sposób, w jaki należy opracować szczegóły i elementy konstrukcyjne w dokumentacji technicznej. Książka zawiera materiał, do którego opracowania wykorzystano inżynierskie doświadczenie Autorów.

Konstrukcje stalowe. Belki podsuwnicowe. Estakady. Część I: Belki podsuwnicowe to tytuł książki technicznej autorstwa Antoniego Matysiaka i Elżbiety Grochowskiej, pracowników Instytutu Budownictwa UZ.

Dzieło liczące 224 strony, zostało wydane w 2016 r. przez Oficynę Wydawniczą UZ, ISBN 978-83-7842-245-7.

Autorzy przedstawili w swej pracy całokształt zagadnień koniecznych do projektowania nowych, jak również do rekonstrukcji istniejących belek i estakad suwnicowych oraz torów suwnic podwieszanych i torów wciągników. W książce zawarto wiele przykładowych rozwiązań konstrukcyjnych, omawiając je w ten sposób, jak należy opracowywać w szczegółach elementy konstrukcyjne i przedstawiać je w dokumentach technicznych. Wiele z prezentowanych rozwiązań konstrukcyjnych jest dziełem Autorów książki. Zasady projektowania omawianych konstrukcji przedstawiono i omówiono szczegółowo zarówno według polskich norm PN, jak i według obowiązujących norm europejskich PN-EN. Praca jest bogato ilustrowana za pomocą rysunków, tabel i wykresów oraz zawiera obszerną literaturę przedmiotu wraz z szerokim wykazem norm tematycznych. Prezentowana książka stanowi bardzo cenną pomoc dla osób studiujących budownictwo na wyższych uczelniach, a w szczególności może być wartościowym kompendium wiedzy dla młodych inżynierów zatrudnionych przy projektowaniu i w wykonawstwie budownictwa przemysłowego.

Marek Dankowski

Radosław Domke, *Przemiany społeczne w Polsce w latach 70. XX wieku*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2016, B5, oprawa twarda, s. 430, ISBN 978-83-7842-232-7

Portret polskiego społeczeństwa doby gierkowskiej nakreślony przez Radosława Domkego jest i wielobarwny, i zniuansowany. Autor stroni od efektownych, publicystycznych konstatacji, preferuje narrację mocno opartą na analizie źródeł, przywoływane przykła-

dy zaś dobrze dokumentują jego badawczy zamysł. [...] Praca Radosława Domkego to udany, frapujący portret gierkowskiej dekady, ukazany z perspektywy zachodzących wówczas przemian społecznych.

[prof dr hab. Włodzimierz Suleja - fragm. recenzji]

Praca mieści się w nurcie badań historii społecznej Polski Ludowej i charakteryzuje się umiejętnym łączeniem warsztatu historyka, socjologa i politologa. Interdyscyplinarny charakter pracy świadczy o wysokich walorach warsztatowych i metodologicznych jej autora.

Warto podkreślić, że lata siedemdziesiąte są jednym z najślabiej zbadanych okresów w najnowszych dziejach Polski. Tym samym autor zapełnia w nowatorski sposób tę lukę badawczą.

[...] Praca Radosława Domkego stanowi ważny i istotny wkład w badania historii społecznej Polski Ludowej.

[prof zw. dr hab. Andrzej Sakson - fragm. recenzji]

Studia Zachodnie, t. 17, red. Robert Skobelski, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, B5, oprawa miękka, s. 378, ISBN 978-83-7842-247-1, ISSN 1428-0663

ARTYKUŁY I STUDIA

- Paweł Karp, *Husycko-polski atak na Nową Marchię - preludium wojny z Zakonem Krzyżackim w 1433 roku*
- Piotr Partyka, *Wytwórczość włókiennicza w północno-wschodnich Łużycach w XVII-XVIII wieku*

- Jarosław Kuczer, „Nowa tradycja”. *Administracyjno-ustrojowe związki książąt ze Śląskiem w okresie 1629-1740*
- Grzegorz Bosa, *Krajobraz kulturowy wsi północnego Śląska w świetle map Christiana Friedricha von Wredego z połowy XVIII wieku*
- Łukasz Puślecki, *Wielkopolskie programy badań folklorystycznych w pierwszej połowie XIX wieku*
- Wiktor Krajniak, *Elektryfikacja ziemi lubuskiej 1894-1955*
- Małgorzata Świder, *Protesty 17 czerwca 1953 roku w polityce i pamięci niemieckiej - przyczynek do obchodów 60. rocznicy Czerwca '53*
- Daniel Koteluk, *Zjednoczone Stronnictwo Ludowe w województwie zielonogórskim w latach 1956-1959. Konflikt o pozory władzy*
- Stefan Dudra, *Hierarchia i duchowieństwo prawosławne wobec tzw. Ziemi Odzyskanych i przemian społeczno-politycznych w Polsce w latach 1945-1989*
- Robert Skobelski, *Szpital Wojewódzki w Zielonej Gorze w latach 1975-1990*
- Michał Jurczenia, *Współpraca województwa lubuskiego z prowincją Hainan*

MISCELLANEA

- Hanna Kurowska, *Akuszerka na ziemiach polskich w świetle przepisów oraz literatury medycznej z końca XVIII i pierwszej połowy XIX wieku*
- Radosław Domke, *Kształcenie dzieci i młodzieży w Polsce w latach 70. XX wieku*
- Małgorzata Szymczak, „Warto pamiętać”. *Miejsca pamięci narodowej i ich rola w edukacji*
- Bogumiła Husak, *Deklaracje bońsko-kopenhaskie jako wzór regulacji prawnych wobec mniejszości narodowych we współczesnej Europie*
- Michał Palczyński, *Metodyka kartografii w warsztacie historyka*

MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

- Daniel Koteluk, *Biskup gorzowski Teodor Bensch w świetle materiałów źródłowych w latach 1956-1958*
- Rafał Reczek, *Millenium w Zielonej Gorze w dokumentach archiwalnych. Proces badawczy*

ARTYKUŁY RECENZyjNE I RECENZJE

- Agnieszka Gut, *Średniowieczna dyplomatyka wschodniopomorska. Dokumenty i kancelarie Pomorza Wschodniego do 1309 roku*, Uniwersytet Szczeciński, Szczecin 2014, „Rozprawy i Studia”, t. (963) 889, 343 ss. (Andrzej Wałkowski)
- Alina Polak, *Dyplomatyka Kościoła polskiego okresu średniowiecza. Formularz dokumentów arcybiskupów gnieźnieńskich do 1381 roku*, Wydawnictwo „Scriptorium”, Opole 2014, 473 ss. (Andrzej Wałkowski)
- Małgorzata Machatek, *Przemiany wsi zachodniopomorskiej w latach 1945-1956*, Muzeum Narodowe w Szczecinie, Wydawnictwo „Kadruk”, Szczecin 2012, 427 ss. (Daniel Koteluk)

• Klucze niemieckiej historiografii do historii o Polsce. Uwagi na marginesie książki Michaela G. Müllera *Zrozumieć polską historię*, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2012, „Poznańska Biblioteka Niemiecka”, 505 ss. (Jarosław Kuczer)

• O Lubuskim eseistycznie. Recenzja tomu Marcellego Tureczka *Ziemia Lubuska - społeczny wymiar dialogu o przeszłości i teraźniejszości*, Stowarzyszenie Czas A.R.T., Polskie Towarzystwo Historyczne Oddział Zielona Góra, Wschowa-Zielona Góra 2014, 454 ss. (Marta Jadwiga Bąkiewicz)

„Przegląd Narodowościowy - Review Of Nationalities” 2016, nr 5: *¿Adónde vas, España?*, red. Jan Iwanek, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2016, Eduard Tarnawski, B5, oprawa miękka, s. 338, ISSN 2084-848X, ISBN 978-83-7842-256-3

Przygotowany piąty numer „Przeglądu Narodowościowego - Review of Nationalities” poświęcony został badaniem nad współczesną Hiszpanią. Problematyka poszczególnych artykułów stanowi

przekrój zagadnień społecznych, jakie z perspektywy polskich badań humanistycznych oraz społecznych wydają się kluczowe dla zrozumienia specyfiki państwa, często porównywanego z Polską z racji wielkości oraz potencjału demograficznego.

Hiszpańskie zmagania z własną historią, a także zmiana ustroju po okresie dyktatury Caudillo Franco, wywarły piętno nie tylko na politykach hiszpańskich, ale również zdominowały współczesny dyskurs polityczny. Zagadnienia te zostały na nowo zinterpretowane w tekstach Eduarda Tarnawskiego – *Purpurowa rewolucja. Hiszpania 2014-2015* oraz Wojciecha Opioty – *Współczesna hiszpańska polityka pamięci (1999-2014)*. Warto zauważyć, że tekst Eduarda Tarnawskiego ma charakter paralelny, wskazując na istotę purpurowej rewolucji w Hiszpanii, i prowadzi bezpośrednio do kolejnego zagadnienia, jakim są polityczne konsekwencje kryzysu ekonomicznego (Małgorzata Myśliwiec – *Wpływ czynników gospodarczych na działanie systemu politycznego współczesnej Hiszpanii*), przede wszystkim po przewartościowaniach politycznych rządu José Zapatero (Daria Podedworna – „[...] najlepszy były premier” - wizerunek i działalność Jose Zapatero po zakończeniu sprawowania funkcji premiera Hiszpanii) w postaci formułowania się nowych ruchów politycznych (Agnieszka Kasińska-Metryka - *Nowe siły hiszpańskiej lewicy - od ideologii do populizmu*), na bazie politycznej kontestacji (Weronika Górnicka – *Kreowanie pozornej bipolarności jako elementarny komponent działalności Podemos*).

Kolejna grupa artykułów dotyczy podstaw ustrojowych Hiszpanii (Katarzyna Wlazlak – *Prawne aspekty autonomii regionalnej w Hiszpanii*) jako bytu politycznego oddziałującego na per-

*Koleżance Ewie Popitce
wyrazy głębokiego współczucia
z powodu odejścia Taty
składają
współpracownicy z Oficyny Wydawniczej Uniwersytetu
Zielonogórskiego*

spektywy innych, podobnych państw (Jan Iwanek - *Hiszpańska autonomia terytorialna w perspektywie Polski*). Założeń ustroju Królestwa Hiszpanii nie można rozpatrywać z pominięciem istoty dążeń niepodległościowych oraz autonomicznych poszczególnych regionów, zarówno w warstwie czynnej polityki, jak i swoistości oraz deklaratywnej odrębności (Katarzyna Mirgos - *Euskal Herria Nora Zoaz? Kraj Basków wczoraj, dziś i jutro*; Wioletta Husar - „*Som la gent blaugrana*” - *FC Barcelona jako etnomarkta Katalonii*).

Przedstawiony obraz Hiszpanii jako kraju o licznych różnicach wewnętrznych byłby niepełny, jeśli nie uwzględnilibyśmy roli wspólnot o charakterze religijnym, których aktywność religijna ma immanentne cechy polityczne (Martyna Masłowska - *Poskramiać czy oswajać? Problem islamizacji Europy na przykładzie Hiszpanii*; Stefan Dudra - *Prawosławne jurysdykcje kościelne we współczesnej Hiszpanii*; Stanisław Kosmyńka, *Wyzwania dla bezpieczeństwa Hiszpanii ze strony dżihadyzmu w kontekście oddziaływania Państwa Islamskiego*).

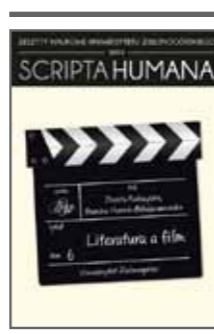

„Psychologiczne Zeszyty Naukowe. Półrocznik Instytutu Psychologii Uniwersytetu Zielonogórskiego” 2006, nr 1: *Człowiek w całokształcie życia: rodzina - edukacja - praca*, red: Tatiana Rongińska, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, B5, oprawa miękka, s. 164, ISSN 2451-1420

Czasopismo, którego pierwszy numer oddajemy do rąk Czytelnika, jest rezultatem integracji naukowych zainteresowań psychologów w zakresie trzech głównych obszarów funkcjonowania człowieka na przestrzeni życia: rodziny, edukacji i pracy. Inicjatywa wydania „Psychologicznych Zeszytów Naukowych” zrodziła się w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2016 roku.

Półrocznik stanowi forum wymiany poglądów psychologów i specjalistów z nauk pokrewnych na tematy związane z problematyką wychowania i rozwoju dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych w różnych kontekstach życiowych. W czasopiśmie prezentujemy również treści tematycznie zogniskowane wokół problemów edukacji i profesjonalnego doskonalenia człowieka w organizacjach edukacyjnych, a także w sytuacjach pracy zawodowej. Publikowane prace dotyczą także trudności i zaburzeń zachowań człowieka w ciągu życia oraz profilaktyki tych zaburzeń. Redakcja czasopisma zachęca do polemicznych debat pomiędzy przedstawicielami różnych orientacji teoretycznych i metodologicznych w ramach wymienionych obszarów funkcjonowania człowieka. Formuła naukowa „Psychologicznych Zeszytów Naukowych” pozwala publikować: oryginalne artykuły empiryczne, teoretyczne, przeglądowe i doniesienia z badań. Wybrane numery czasopisma będą miały charakter monograficzny. Pierwszy numer poświęciliśmy zagadnieniu „Człowiek w całokształcie życia: rodzina - edukacja - praca”. Rozpoczynamy nim prezentację zainteresowań i doświadczeń naukowych psychologów krajowych i zagranicznych związanych z aktywnością człowieka w trzech głównych kontekstach życiowych. Pragniemy podziękować Autorom, Recenzentom i Redaktorom za trud włożony w przygotowanie pierwszego numeru półrocznika. Mamy nadzieję, że tematyka naszego czasopisma zainteresuje szerokie grono specjalistów z zakresu nauk społecznych.

„Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego. Scripta Humana”, t. 6: *Literatura a film*, red. Dorota Kulczycka, Monika Hernik-Młodzianowska, Oficyna Wydawnicza UZ,

Zielona Góra 2016, B5, oprawa miękka, s. 292, ISBN 978-83-7842-231-0, ISSN 2353-1681

Relacje między filmem a literaturą układają się rozmaicie. Skrzypczak polemizuje z przebrzmiałą już nieco tezą Karola Irzykowskiego o pasożytowaniu filmu na literaturze, głosząc pogląd o ich symbiozie. Właśnie owa symbioza w sposób najbardziej adekwatny określa zjawisko zaobserwowane przez autorów niniejszego, szóstego już

tomu serii naukowej „Scripta Humana”. Choć wszystkie teksty spaja wspólna idea odniesień do literatury, rozpatrywane są one przez poszczególnych badaczy na różnych płaszczyznach. Najistotniejszy jest w tej książce problem adaptacji, ale nie wyczerpuje on tematu, gdyż film rządzi się swoim prawem i oprócz przeróbek, kopii, przekładów, transpozycji sensów i obrazów z konkretnych dzieł literackich możliwe są pojedyncze aluzje do innych dzieł, trawestacje poszczególnych wątków czy obrazów, rozmaite gry intertekstualne i intersemiotyczne z archetypami, gatunkami, schematami fabularnymi i tak dalej. Publikację charakteryzuje zatem tyle monotematyczność (zaznaczona już w tytule), ile pewien eklektyzm tematyczny, który w pewnym sensie zdradzają nazwy poszczególnych działów. Należy przy tym zaznaczyć, że w oddawanej do rąk Czytelników monografii spotkać można interpretacje adaptacji różnorodnych dzieł literackich, poczynając od dzieł klasycznych, należących do kanonu literatury rodzimej czy też światowej, a kończąc na najnowszych tekstach, które cieszą się dużą popularnością i są elementem dzisiejszej kultury masowej. Tom obejmuje teksty analizujące różne aspekty i problemy filmowych relacji z szeroko pojętymi tekstami, w tym tekstami kultury, jakimi są komiksy. Analizy nie ograniczają się do produkcji polskich. Obejmują one cały XX i XXI wiek z wyraźnym punktem ciężkości położonym na ostatnich pięćdziesięciu latach.

Paweł Czechowski, Leszek Jerzak, Marcin Bocheński, Grzegorz Jędro, Sławomir Rubacha, Andrzej Wąsicki, *Ptaki powiatu zielonogórskiego*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2016, B5, oprawa miękka, s. 220, ISBN 978-83-7842-235-8

Ptaki stają się coraz częstszym obiektem zainteresowania wielu ludzi, zarówno badaczy, jak i amatorów realizujących swoje pasje poznawcze. Wynikiem tego jest rosnąca wiedza, którą najlepiej przedstawiają zmiany krajowej listy awifauny. O ile w 1970 r. podawane były dane o występowaniu 353 gatunków, o tyle ostatnie informacje z 2015 r. mówią o 451 gatunkach. Wiedza ta musi być udostępniana na różnych stopniach szczegółowości i książka, która dociera do rąk Czytelnika, jest dobrym przykładem podsumowania stanu wiedzy na obszarze ok. 100 lat działania grupy ornitologów. Opracowanie to będzie przyjemną lekturą dla osób wrażliwych na piękno przyrody, do których docierają sygnały otaczającego nas środowiska, ale także może być podstawą weryfikacji własnych obserwacji i spotkań opierzonej braci.

[dr hab. Zbigniew Jakubiec - fragm. recenzji]

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

1

2

3

4

5

Malarstwo DYPLOMY 2016

6

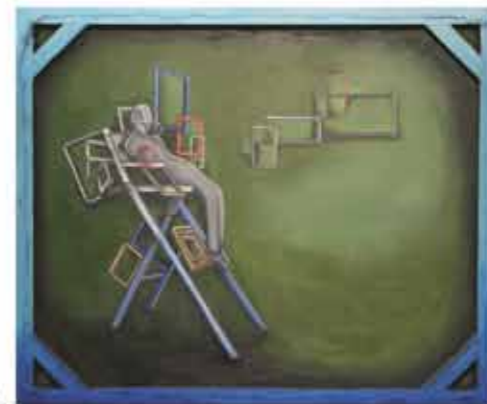
1. Edyta Skiert / *Kontr-istoty*
2. Adam Pacek / *Reminiscencje*
3. Joanna Pacek / *Wszystkie drogi prowadzą do domu*
4. Anna Poreba / *Natura*
5. Marta Rajewska / *Informacje kodowane*
6. Liwia Lifecka / *Portret o wielu twarzach*
7. Daria Kowacz / *Ornament - jaskółka i sok*
8. Dorota Marciniowska / *Emocje pod skórą*
9. Dominika Hejduk / *W ramach*
10. Izabela Cieślak / *Człowiek i zwierzę*
11. Sylwia Szydłak / *Portret uczymy duszy*
12. Sylwia Januszewska / *Portrety*

inf. Marek Lalko

7

8

9

11

10

12

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

Wystawa Instytutu Sztuk Wizualnych
w Nowym Zamku w Parku Mużakowskim

1. Magdalena Gryka 2. Ryszard Wiciński, Radosław Czarkowski 3. Marek Lalto 4. Alicja Lewicka-Szczogóło, Stanisław R. Korytko 5. Helena Kordasz, Piotr Szurk 6. Paulina Komorowska-Bürger 7. Basia Bańda, Marjyno Muzar 8. Paweł Andrzejewski, Anna Dwień-Mutyla, Andrzej Bobrowski. Projekt i aranżacja znaku wystawy: Piotr Czech